

KNJIŽNICA
EDVARDA KARBELJA
V CELJU

NAGRADNA
KRIŽANKA:
ZASTONJ NA
POČITNICE

NOVA DOBA

BREZPLAČNO:
MALI OGLASI

Cena 25 din

Slovenija, sreda 19. junij 1991

št. 23 – leto XXV

KRULIJO VLADA IN ŽELODCI

LJUBLJANA
KLINIČNI
ZAPLET

BEOGRAD
ZAPOZNELA
RESNICA

KNIN
KONTROVERZNI
DARIO

VELENJE
SPEEDY
MELANŠEK

CELJE
POSLANEC
V LUKNJI

ŽALEC
UMOR ZA PEST
DROBIŽA

PORTOROŽ
TRŽNICA
LJUBEZNI

ŠMARJE
VLADAJ IN DELI

**AMERIKANCI
V VILI
ROŽNIK**
ALI PIŠEJO NAŠO USTAVO?

**TRUPLA V
KRAKOVSKI
HOSTI**
STALI SMO NA TISOČ MRLIČIH

**TOŽITE
SVOJO
BANKO**
NOVA DOBA SVETUJE BRALCEM

Trgovsko podjetje d.o.o.

SIAL

SATELITSKI
SISTEMI
TRISTAR – SR 2500

Možnost obročnega
odplačila!

Delovni čas od 7.00
do 15.00
ob sobotah – zaprto

Pomlad je tu!

Dobojska 16 (Hudinja),
Celje
tel.: (063) 38-011
tel.-fax.: (063) 31-193

GOLOVEC ZA VAS – GOLOVEC ZA VAS – GOLOVEC ZA VAS

ŠPORTNO ZABAVNI VIKEND GOLOVEC 91

**SOBOTA,
22. 6. 1991**

ŠPORTNI PROGRAM: od 9. ure do pozno v noč

- brezplačno kopanje v bazenu
- brezplačno savnanje
- prvi poletni turnir v MN za pokal »Golovca«
- nočni turnir za posameznike v tenisu
- turnir v košarki za pokal »Golovca«
- turnir v odbojki za ženske

ZABAVNA NOČ NA »GOLOVCU« S PLESOM
od 20. do 01. ure z Oliverjem Dragojevičem
in ansamblom Faraoni

Zabava na zunanjih prostorih
Zavoda ŠRC Golovec.

VIDIMO SE NA GOLOVCU – VIDIMO SE NA GOLOVCU

Dobimo se na cesti

HUDIČARIJE

0211967500098

Ali si je sploh mogoče zamisliti še kaj bolj obremenjujočega, kot živeti z neprestano mislijo v glavi, da lahko vsak dan (z izjemo nedelje) postaneš lastnik novega (in to celo podarjenega) avtomobila? Težko, sploh če pomislim na dejstvo, da ti morebitno srečo (?) omogoči dvanajst dinarjev, kolikor jih je treba odšteti za Slovenske novice.

Slovenci smo pred kakšnimi desetimi dnevi padli v pravo nacionalno evforijo – ali bolje rečeno histerijo. Od trenutka, ko se je v Slovenskih novicah pojavila prva naključno izžrebana matična številka enega izmed Slovencev in Slovenk, je prodaja tega več ali manj bulvarnega časopisa skokovito narasla. Novice se reklamirajo v vseh medijih – in prav nihče ne reče nič. Nobenih reakcij. In vendar se pojavljajo pomisleki, ki so nas prisilili, da jih napišemo in objavimo.

Uradna politika je vselej imela in še vedno ima grdo navado, da se pentlja in vmešava v vse sfere družbenega življenja, posebej pogoltna pa je na področjih informiranja in komuniciranja. Stvar gre tako daleč, da je vladajoča politična miselnost začela narekovati programske usmeritve, cenzura pa je kljub »demokraciji« slovenske družbe vse pogostejša. Uredniki so (še posebej v času zadnjih »demokracijskih« sprememb) padali (in še bodo padali) kot zrele hruške – seve, če so v prejšnjem režimu premočno trobili v rdeči rog. Ob startu »nove marketinške atrakcije« – podarjanju avtomobilov prek tiska pa se uradna politika ni zganila. Mirno gleda manipulacijo z matičnimi številkami občanov prek računalnika, v katerem so zajeti VSI podatki o VSEH državljanih sončne republike pod Alpami. Na novo nagradno igro, ki je vse prej kot igra, gleda izključno kot na spretno reklamno potezo.

Da je podarjanje avtomobilov na ta način presneto grobo kršenje človekovih pravic, verjetno ni potrebno posebej poudarjati. Osebnostni, torej matični podatki državljanov in državljanek so (oziroma bi morali biti) zaščiteni z ustavo. Vsako nedovoljeno poseganje med podatke je torej ilegalno in kaznivo. In vendar si je ena časopisna hiša (seveda, kdo drug kot Delo) dovolila velikopotezni manevar in si priborila dostop do mašinerije, v kateri so spravljani naši osebni podatki. Vprašanja se zastavljajo kar sama od sebe. Kdo od pooblaščenih je dovolil odgovornim Slovenskih novic priti do tega osrednjega računalniškega sistema? Ali je pri tem svojo vse pomembnejšo vlogo odigral tudi denar? Kdo je koga »podmazal« in s kakšnimi nameni? Ali takšna »nagrada igra« sploh vzpodbuja Slovence, da bi delali več in bolje?

Vse skupaj diši na Twin Peaks. Slovenec, vsaj tisti povprečen, mora delati najmanj deset let, da bi si lahko privoščil povprečen avtomobil. In avtomobil v civilizirani, postindustrijski družbi, za kakršno se Slovenija ima, ni noben luksuz več, temveč predvsem in zgolj potreba.

Omenjena računalniška igrica je ravno zaradi eksistenčne stiske, v kateri je približno polovica Slovencev, vzpodbudila ljudi h kupovanju Novic. Kupiš Novice in z zagriženim optimizmom preverjaš, ali si mogoče prav ti tisti zmanipuliranec (srečnež), ki je dobil nov Citroen. Naklada Novic raste, razočaranih, ogoljufanih in sfrustriranih Slovencev pa je vedno več.

Prepričani smo, da je vsaj četrtina Slovencev takih, ki jim ni všeč in jih moti, da se lahko »pooblaščen« poigravajo z njihovimi osebnimi podatki. Res je, da obstaja kup podobnih igrice, tako pri nas kot na zahodu, kjer lahko postaneš lastnik jahte, vikenda in podobnih materialnih reči. A merila, kako vzpostaviti sistem take »nagradne igre«, se na Zahodu v primerjavi z nami precej razlikujejo.

Torej je vsaka nadaljnja primerjava z drugimi srečelnimi obredi enostavno neizvedljiva. Če kupiš srečko (za 3 krat 3, na primer), se s tem dejanjem sam pri sebi obvežeš, da boš rezultate in žrebanja tudi spremljal – in pri tem pričakuješ delež tudi zase. Pri podarjanju avtomobilov prek Slovenskih novic pa temu ni tako. Fantje z enim samim pritiskom na gumb obvladujejo (in to presneto neposredno) celoten slovenski prostor s prebivalci vred. Mentaliteta, ki je k temu »podarjanju« napeljala, zagotovo ni dostojna Evrope. Še Balkana ne.

Levo številka 1812898500115, desno številka 310390850096, v sredini še brez številke.

DEVIZE

Tožite svojo banko Stran 3

IZPADI

Krulijo vlada in želodci Amerikanci v Vili Rožnik Stran 6

Sršenje gnezdo sindikalistov

Klinični zaplet

Bogati in primerno sami Stran 7

POLITIKA

Zapoznala resnica Aduti iz žepa Stran 8

Kontroverzni Dario

POMORI

Trupla v Krakovski hosti

IZ REGIJ

Speedy Melanšek Poslanec v miši luknji Stran 10

Davek nezamenljivim

Še en spomenik Stran 11

SREDINA

Izbrane jedi na mizi vrlih Butalcev Naši voljeni intelektualci Strani 12, 13

GOSPODARJENJE

Umivanje Slovenije Stran 14

Vladaj in deli Stran 15

KRIMINAL

Portoroška tržnica ljubezni Ustreljen za 35 tisočakov Stran 16

ŠPORT

Kraljica Monika Vse naše zastave Stran 17

KULTURA

Po Pandurju vsaj Pandurčki Mojstrica škarjerezov Stran 18

Kelti na Celjskem

MUZIKA

Muzika je biznis Bob ob steno Stran 19

KALKULATOR

Neučakanost Voz v blatu Stran 20

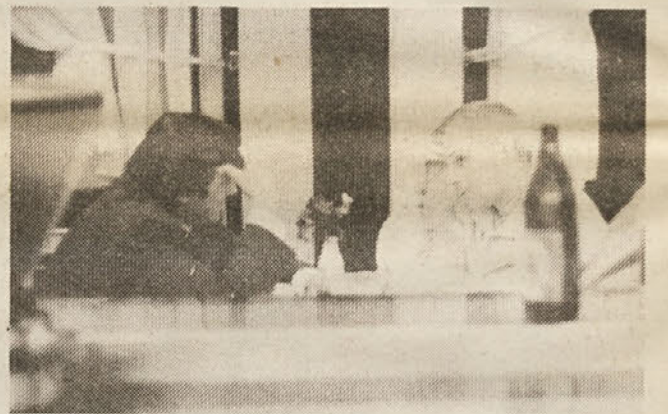
GLOBUS

Črni dež v Pakistanu Kuga na pohodu Bolezni v Beli hiši Strani 20, 21

EKSKLUZIVNO

Minister z Wolfom

Kot smo izvedeli iz zanesljivih virov, si je pred časom svetovni podjetnik gospod Walter Wolf v družbi z republiškim ministrom Maksom Bastlom in celjskim premierjem Marjanom Tomažem Krajncem na dela prost dan do potankosti ogledal Železarno Štore. Menda Wolf razmišlja o oživitvi tovarne traktorjev ali vsaj njenih prostorskih kapacitet. Nekaj tednov zatem je bil Wolf ponovno v Celju, tokrat v Emu, a v isti družbi. V sredo pa smo v celjskem hotelu Merx naleteli le na Walterja Wolfa in Maksa Bastla. Ali to pomeni, da je gospod Krajnc izločen iz nadaljnjih pogovorov s svetovnim poslovnežem, ali pa v poslu gospoda Bastla z Wolfom ni več potreben? Obstaja še tretja, manj verjetna možnost. Da sta bila Wolf in Bastl samo zato, ker je Wolf le prišel Bastla pobarati, kam je dal 25 torbic, ki mu jih je Wolf pred časom izročil za člane slovenske vlade.

NOVA DOBA

Glavni urednik: Janez Sever
Odgovorni urednik: Brane Piano
Pomočnik odgovornega urednika: Peter Tomaž Dobrila
Uredniki: Marjana Arnshek (kronika), Jana Štrlekar (reportaža), LucaS (fotografija)
Tehnični urednik: Janez Herle
Trženje: Roman Hriberšek (vodja), Aleš Matjaž, Matevž Čene (prodaja), Nives Seničar (tajnica).
Izdaja Prese d.o.o., direktor: Janez Sever, namestnik Brane Piano, pomočnica direktorja Valerija Glavač, tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331. Cena 25 din, mesečna naročnina 90 din. Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje. Izhaja ob sredah. Rokopisov ne vračamo.

ROKOMETNI KLUB CELJE
PIVOVARNA LAŠKO

DEVIZNO VARČEVANJE

Tožite svojo banko

Slovenija očitno še dolgo časa ne bo pravna država, saj bi morali v takem primeru že pred nami posredovati ustrezni javni organi, ki jih vsi zaposleni plačujemo. Ker tega nismo dočakali, sklicujemo vse »prevarane devizne varčevalce«, da se povežemo, saj več nas bo, bolj bo veselo in gremo skupaj v tožbo bank. Svoje odločitve sporočite na Novo dobo – Celje, Aškerčeva 15 ali Radio Marš, Gosposvetska 87/b, 62000 Maribor, s pripisom »banke«. Navedite svoje podatke (ime, priimek, naslov) in banko, pri kateri ste devizni varčevalec.

Radio Marš (Maribor) 95,9 MHz vas bo dnevno obveščal o stanju in poiskal odvetnika ter z njim organiziral tudi pogovor v studiju, medtem ko bo »Nova doba« opravila pisni del.

Za pogum vam povemo, da je devizni varčevalec v Sarajevu na prvi stopnji dobil tožbo. Pokažimo bankam, da nismo krdele, s katerim lahko po mili volji pometa, ampak ljudje s svojimi pravicami, ki nam zakonsko pripadajo.

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Očitno, da je bil izigran poslovni namen, za katerega smo se odločili, ko smo sklenili pogodbo z banko, poleg tega, da si še pogodbenik (banka) lasti vlogo in ne le razpolaga z njo, ko predpisuje pravila igre po svoji želji. Banke vedo, da obstaja velika verjetnost, da bodo izgubile varčevalce, ko ne morejo več prodajati deviz. Zato bi bile na izgubi in strah pred izgubo likvidnosti skušajo nadomestiti na razne načine, prenesejo jo pa v škodo druge pogodbenice stranke.

Začnimo pri splošnem delu ZOR-a: 10. člen, ki govori o svobodni urejanju obligacijskih razmerij, pravi, da »udeleženci v prometu svobodno urejajo obligacijska razmerja, (...)«, kar pomeni, da ni dovoljeno čezmerno prikrajšanje katere od pogodbenih strank, medtem ko 12. člen opisuje, da »morajo udeleženci spoštovati

načelo vestnosti in poštenja«, kar ponekod imenujejo tudi pravila zvestobe in zaupanja. Te norme poudarjajo, da je v obligacijskih razmerjih potrebno upoštevati interese obeh strank. Lahko nadaljujemo, da se pravice ne zlorablja in da se ne uporabljajo v škodo drugih brez povračila škode.

13. člen govori o prepovedi zlorabe pravic, oziroma: ni 1.) Prepovedano je izvrševanje pravic iz obligacijskih razmerij v nasprotju z namenom, zaradi katerega je pravica z zakonom ustanovljena ali priznana in gre v istem trenutku za nedopustno ravnanje, saj s tem nekdo drugemu škoduje. v 15. členu, ki postavlja, da (1.) Pri sklepanju dvostranskih pogodb izhajajo udeleženci iz načela enake vrednosti vzajemnih dajatev«, lahko v komentarju preberemo, da bi kršitev tega načela pomenila, da se je ena ali celo obe stranki zavzemali

za drugačen namen, kot sta ga hoteli. 17. člen pravi: »(1) Udeleženci v obligacijskem razmerju so dolžni izpolniti svojo obveznost in odgovarjajo za njeno izpolnitev.« Načelo »pacta sunt servanda« pove, da so stranke dolžne izpolnjevati obveznosti, ki so jih sprejele. Z enostransko izjavo se nobena od strank ne more obveznosti rešiti. V primeru neizpolnitve je stranka odgovorna, na drugi strani pa po načelu pogodbenne discipline nima pravice zavlačevati svojih obveznosti, ker bi s tem lajšala položaj.

To vse nas pripelje do 65. člena, ki govori o prevari za kar v našem primeru s strani banke gre: »(1) Če ena stranka povzroči zmoti pri drugi stran-

Albin Hojnik, direktor A-banke Maribor

Albin Hojnik, ki ga nekateri bolje poznajo, ko je bil še zaposlen na UNZ, na intervju ni pristal. Odvrnil mi je, da mi nima česa povedati in naj na moja vprašanja odgovori Markovič, oziroma guverner NBJ. Da so varčevalci podpisali pogodbo z A-banko ne s komerkoli drugim, ni hotel niti slišati.

ki ali jo drži v zmoti z namenom,

da bi jo napeljala k sklenitvi pogodbe, lahko druga stranka zahteva razveljavitev pogodbe tudi takrat, kadar zmoti ni bistvena.« Gre za zapeljavanje v zmoti z zvijačo: naklepno ravnanje sopogodbena ali tretje osebe, s katerim kdo spravi drugega v zmoti, zato da bi sklenil pravni posel. Lahko gre za ravnanje z izjavami, ki so neresnične ali z drugačnim obnašanjem, ki zapelje drugo stranko v zmoti: tudi z zamolčanjem dejstev, ki jih stranka ne bi smela zamolčati. Ker gre za težko stopnjo krivde, je samo po sebi umevno, da mora biti povzročitelj zmoti odškodninsko odgovoren. Škoda, ki zadene prevarano osebo, je zlasti negativni pogodbeni interes, obenem pa je mogoče izračunati tudi izgubo, ki jo stranka ima, ker ni prišlo do izpolnitve pogodbe.

V 141. členu, ki govori o odušični pogodbi, lahko pre-

beremo: »(1) Če kdo izkoristi stisko ali težko gmotno stanje drugega, njegovo nezadostno izkušnost, lahkomiselnost ali odvisnost in si izgovori zase ali za koga tretjega korist, ki je v očitnem nesorazmerju s tistim, kar je sam dal ali storil ali se zavezal dati ali storiti drugemu, je takšna pogodba nična.«

Mislím, da je to dovolj jasno, da komentar ni potreben, samo poudaril bi, da je posledica odušičstva ničnost pogodbe!

Če se iz Splošnega dela preselimo na del o pogodbah, ali še boljše na poglavje, ki govori o bančnih denarnih depozitih, vidimo, da nas ustavi že prvi člen, ki sicer nosi številko 1035: »(2) S to pogodbo prid-

bi banka pravico razpolagati z deponiranim denarjem, vrniti pa ga mora pod pogoji, ki so določeni v pogodbi.« 1038. člen pa nadaljuje: (2) Če ni dovoljeno nasprotno, se šteje, da je račun denarnega depozita na vpogled in ima deponent računsko pravico ob vsakem času razpolagati z delom salda ali s celim saldonom, kar pomeni, da, če se ničesar ne dogovori, lahko deponirane zneske dvigne takoj (depozit na vpogled), medtem ko v poglavju o hranilnih vlogah 1046. člen podobno kot 1. alineja 1038. člena še potrdi: »Hranilne vloge so lahko na vpogled ali vezane, z odpovednim rokom ali brez odpovednega roka« in očitno je, da lahko deponitar pri vlogi na vpogled celoten znesek dvigne takoj in od depozitnega razmerja vsak čas odstopi.

VIR: OBLIGACIJSKA RAZMERTJA – ZAKON S KOMENTARJEM, ČASOPISNI ZAVOD URADNI LIST SR Slovenije, 1978

Zdenko Šilc, direktor filiale Jugobanke v Mariboru

Na kak način lahko varčevalci pri vas dvigujejo devize: dnevno, mesečno?

»Mesečno lahko dvignejo v enkratnem znesku 1000 mark v gotovini ali protivrednost, v kolikor imamo gotovino tukaj; stalno pa imamo 3000 mark v VISA potovlanih čekih in odkar obstajamo se nam še ni zgodilo, da bi zmanjkali. Vsak občan s knjižico jih lahko enkrat mesečno brez čakanja dobi in so preverjeno prosto vnovčljivi čez mejo. Sicer je res to naša interna omejitev, vendar več ne zmoremo. Druga možnost je z VISA kartico, ki jo dobi vsak občan, ki ima pri nas devizni račun. S to kartico lahko dvignete 2000 šilingov dnevno na pogodbenih bankah v Avstriji, recimo v Lipnici na Reifeisen bank ali v Gradcu pri Centralsparkasse. Občanu lahko damo tudi Eurocheque. Obstaja še možnost, da se lahko, z določenimi omejitvami, z našimi hranilnimi knjižicami na Reifeisen bank v centrali na Dunaju dvigne omejena količina deviz.

Pri tem se pojavi problem, če lahko občan dvigne le 1000 mark mesečno. Se mu ostali del salda šteje kot vezana vloga ali vloga na vpogled, saj ni njegova, ampak vaša krivda, da mu celoten znesek ni dostopen?

»Popravlil bi vas, saj lahko dvigne 3000 mark v čekih. Ne vem, zakaj mi v Sloveniji ne znamo razmišljati o potovalnem čeku kot o sredstvu denarja. Nam marka, ki jo prinesemo v Maribor povzroča velike stroške, ker uporabljamo letala in druga prevozna sredstva. Z malenkostno provizijo in stroški izgubi na čekih pri 3000 markah v Reifeisen bank samo 186 šilingov, to je nekje 0,8%. Pri VISA čekih garantira naša lastna banka v New Yorku za dolarske, za marke pa VISA centrala v Nemčiji ali Avstriji, da lahko dobite po vsej Evropi domicilno valuto. Imate pa prav, da bi lahko občan od nas zahteval vezano vlogo, česar pa ni napravil še noben, čeprav povemo, da lahko veže na 30 dni. Ironično naj pripomnim, da lahko takoj dvignejo celotno protivrednost v dinarjih.«

Če bi prišlo do tega, da bi nekdo hotel dvigniti naenkrat vse devize s svojega računa in prekiniti pogodbo z vami, obstaja tudi ta možnost?

»Tega ne zmoremo. Lahko mu ponudimo varianto, da bo v kratkem času prišel do denarja po zgornjem principu.«

Kaj pa v primeru, ko nekdo hoče dvigniti marke, vi pa mu ponudite šilinge? Mu zaračunate stroške konverzije, kot počneta KBM in LB?

»Če sam zahteva konverzijo, je strošek 1%, če pa je krivda naša, ne plača nič.«

Darko Tolar, direktor Kreditne banke Maribor

Na intervju z novinarjem o deviznem poslovanju KBM ni pristal in je odvrnil, da tak zapis ne bi koristil niti banki niti nam. Devizno poslovanje bodo spremenili, ko bo to v njihovem interesu. Sedaj pa vso krivdo stresajo na NBJ, ki ne dela po svojih obljubah. Besede pogodba ni uporabil in sem dobil občutek, da se celotna komunikacija med NBJ in KBM vrši preko obljub, čeprav je to skoraj neverjetno, glede na pogodbe, ki jih potrebujemo varčevalci. Na to, da smo jih podpisali s KBM, ki jih krši, kar je v nasprotju z zakoni ZOR-a, je odvrnil, da bi pravni spor banka verjetno izgubila.

Z VEZA DRUŠTEV ZA CEREBRALNO PARALIZO SLOVENIJE

REVIJA

NOVA ŠTEVILKA ŽE V PRODAJI

BANQUE NATIONALE SUISSE
BANCA NAZIONALE SVIZZERA

ENA LASTOVKA ŠE NE PRINESE POMLADI

PISMA

Odgovor

Kot odgovor na zapise v Novi dobi z dne 12/6-1991 prosim, da objavite sledeči tekst:

Vsak bi naj bil svoje sreče kovač. Vendar je dejstvo, da eni kujejo srečo, drugi nesrečo, največkrat obojega po malo.

Kaj kuje g. P. Kavalarič – tega verjetno ne doume niti sam, drugi se pa o smislu njegovega kovanja več niti ne sprašujemo. Kot bivši predsednik podružnice SSK v Celju, tako ni uspel pokazati drugega kot dolgozeženje in prepirljivost, oboje zasoljeno z real-socialistično intonacijo. Sicer pa – kaj je sploh profesija g. Kavalariča oz. – na kaj se je prekvalificiral? Je to kaj več kot blatenje tistih, ki delamo (vsaj upamo) in smo pri tem morda – vsaj včasih – tudi uspešni? Ali so to – poleg blatnja – tudi grožnje: – tebe bom zasledoval do smrti ali pa tebe je potrebno stran spraviti?!

Osebnost se grožnj ne bojim, tisti, ki so pa z njimi »gor zrastli«, pa ponavadi z njimi poniknejo. Saj – »aktualni« so in če že sami niso sposobni konstruktivnega delovanja, ki bi jim omogočilo ugled v javnosti, potem se pač okoristijo z ugledom drugega. In – kot se umaže urejena dnevna soba, ko stopi vanjo umazan razgrajč, tako v podobnih primerih nekaj umazanije pade tudi – recimo na g. Drevenška, g. pisec pa je trenutno morda malo čistejši. Ob tem pa še vedno lahko reče: kdo pa je brez umazanije? Reči nekemu, da je umazan pa ni samo nekulturno je lahko tudi kaznivo?

Pismo anonimneža iz Laškega pa bom priložil kot dokument, ko se bom v prihodnosti prijavil na razpis Policije v Celju. Morda jih bom prepričal kot preizkušeni profi. Kolegom iz Demosa v Celju pa naj bo to dokaz, da brez profesionalnih prijemov pač ne gre!

O Lažišah pa sledeče: maja 1975 sem kot vodja podružnične šole (v 6-mesecih) končal z obnovo šole ter napeljavno vaškega vodovoda. Bil sem na čelu vseh aktivnosti (iniciator in vodja) – tudi v batarijah in z lopato v roki – vodo smo napeljali tudi v farovž (kar ni šlo brez ustreznih komentarjev takratne politične smetane, kajne Cveto in Ivan?).

Jasno, da sem se ob tem komu (hote ali nehote) tudi zameril. In tako je tudi danes: V prepričanju, da delam dobro, se vedno najde kdo, ki mu moje poteze niso všeč, niti ni nujno, da bi mu bile, in kar je celo razumljivo. Za nekatere nikdar nismo, niti ne moremo biti dopadljivi in če so to komunisti, potem v primeru Drevenška niti Drevenšek ni presečen.

Pa tudi če so še takšni prenovitelji – v kolikor ne postanejo spreobrnitelji.

Lep pozdrav!

SILVESTER DREVENŠEK
Celje

Pobuda za projekt »Plesni vrtiljak«

Člani celske MLADE INICIATIVE pri SDZ so obravnavali pobudo za ta projekt in ugotovili, da bi bilo potrebno zadevo predstaviti širši javnosti. Za kaj gre?

Gre za idejo o varstvu otrok izven delovnega tedna oz. ob vikendih ali pa kakšnih masovnih zabavnih prireditvah, ki pa so v tem letnem času že pred vrati. Topli in dolgi junjski dnevi so vsekakor primerni za otroke tudi po šesti uri popoldne. Zadeva je čisto preprosta, namreč omogočiti staršem brezskrbno zabavo, medtem, ko bi svoje nedebedneže prepustili varstvu v »PLESNEM VRTILJAKU«. Predvideva se, da bi bilo najbolj smotno, če bi se ta »VRTILJAK« odvijal ob kakšnem gostišču, plesišču

itd. Ali pa bi bilo možno najeti prostore kakšne KS za tisti čas, ko traja neka prireditev. Moramo poudariti, da je ta ideja še v začetku poteka in računamo predvsem na odziv posameznikov, ki bi bili zainteresirani za uveljavitev projekta.

Menimo, da bi se v prihodnosti bilo možno že sklicevati na nov Zakon o vzgoji in izobraževanju, ki bi morebiti dopuščal ustanavljanje zasebnih varstvenih oddelkov. Zaenkrat je projekt mišljen izključno za kratek čas delovanja, torej le ob raznih prireditvah, kasneje pa bi se morda razvil v neko trajnejšo ponudbo. In na koncu še vsebinska plat projekta. Gre za čisto enostaven pristop k otrokom. To bi naj bila le čisto plesna zabava za malčke. Nobenih tehničnih komplikacij. Predvsem je pomembno poudariti, da bi lahko v ta »VRTILJAK« starostno uvrstili otroke od 3. leta naprej. V začetku bi bila potrebna zvrhana mera improvizacije, seveda ne na škodo otrok.

Menimo, da je zadeva vredna uresničitve zato pričakujemo še dodatne vzpodbude oz. predloge.

MLIN pri SDZ (CELJE),
Jolanda GOŠAK,
Natalija AŠKERC,
Bojan EKSELENSKI,
Gregor URANIČ

Izjava za javnost

Občinski odbor Liberalno-demokratske stranke Šentjur je na svoji seji dne 5. 6. 1991 sprejel odločitev, da ne bo pristopil k soorganizaciji shoda, ki ga šentjurske oblastne politične stranke prirejajo za petek, 14. 6. 1991.

Organizacija shoda je dokaz, da se politiki na oblasti menjajo, ne menja pa se oblastno mišljenje. Tako kot bivši režimi, ki so skušali z masovnimi shodi dokazovati pripadnost ljudstva svoji politiki, tudi sedanja oblast uporablja iste prijeme, ki so jih preizkusili že Stalin, Hitler in drugi diktatorji komunizma in fašizma. Naša organizacija je že v preteklosti ukinita brezplodno tekanje s štafeto palico in masovno telovadbo na stadionih, ker smo bili in smo tudi danes prepričani, da se odločitve ne sprejemajo na ulici ter, da ljudstvo ne smemo zlorabljati, da bi njihovo željo po združevanju na masovnih prireditvah izkoriščali kot kritje za poteze in odločitve oblasti. Oblastne odločitve naj se sprejemajo v parlamentarnih skupščinah, tiste s posebno težo pa naj se preverjajo na vsesplošnih referendumih.

Slovenke in Slovenci, kakor tudi občanke in občani naše občine smo se množično že opredelili za suvereno in neodvisno slovensko državo. Tega nima nihče pravice preverjati, kaj šele spremenjati.

Liberalni demokrati se dobro zavedamo resnosti položaja v katerem smo, zato smo tudi prepričani, da množična zborovanja ne morejo rešiti problemov, ampak samo odvrtajo pozornost od njih. Za nas je 26. junij de iure dan samostojnosti in suverenosti slovenske države. De facto pa bo za to potrebno še marsikaj postoriti. Žal vseh napak tudi občinske oblastne politike ne bo mogoče odpraviti. Oblast skozi zadnja vrata uvaja najbolj brutalni kapitalizem, kjer delavci in kmetje nimajo minimalnih osnov za preživetje, medtem ko sodobni pogoji za podjetništvo še zdaleč niso vzpostavljeni. Država neusmiljeno pritiska z davki, samo da bi sama preživela. Organizacija shoda v Šentjurju je v taki situaciji skrivanje svoje neposobnosti za ljudi, ki bodo na takšen shod prišli nič hudega sluteč, na njih pa bo prevajena odgovornost za vse spodrsiljaje.

Še danes občinska oblastna politika niti z enim konkretnim dejanjem ni ovrgla trditev, ki smo jih pred časom izpostavili kot probleme v naši občini. Ves čas

se debatira o visoki politiki, konkretnih dejanjih, razen izjem preds. IS Šentjur pa ni v prid gospodarstvu in občanov. Samo konkretno delo je pogoj zato, da bomo postali tudi dejansko samostojni.

Zato ne vidimo razloga, da bi po črednem nagonu strank na republiškem nivoju tudi mi govorili prazne besede na tem shodu. Rajši delajmo, 26. 6. 1991 pa vas liberalni demokrati vabimo na proslavljanje suverene in samostojne slovenske države.

Liberalno-demokratska stranka, Šentjur

Izjava za javnost SDP Šentjur

Šentjurski prenovitelji nikoli nismo dvomili v iskrenost plebiscitarne odločitve za samostojnost in suverenost slovenske države. Za nas je 26. junij pravno neizpodbitno dejstvo. Zato so oblastni in državni organi v Republiki Sloveniji dolžni storiti vse, kar je potrebno, za realizacijo vseljidske odločitve. Kolikor je v moči naše opozicijske stranke, smo in bomo storili vse, da bi to dejstvo ne bilo niti v hipu vprašljivo. Menimo, da bi s pametno politiko, brez ustvarjanja nepotrebnih napetosti, incidentnih situacij, ki vodijo v brezglavo evforijo, torej trezno, razumno, dostojanstveno in odločno lahko v kratkem ustvarili plebiscitarni cilj, kot podlago hitrejšemu in od lastnih sposobnosti odvisno eksistenco prebivalcev republike Slovenije.

Zato se naša občinska organizacija ni odločila, da pristopi k soorganizaciji shoda v petek, 14. junija na Titovem trgu v Šentjurju, ker se s shodom želi preverjati to kar je bilo množično podprto z ljudskim referendumom kot najvišjim in pravnim aktom. Za nas tudi ni vprašanje kdo je na Slovenskem gospodar, saj smo svojo oblast izvolili na prvih vseljidskih volitvah po vojni. V naši stranki lahko le še proslavljamo začetek nove zares suverene slovenske države. Menimo, da kakršni koli shodi brez pravega povoda pred tem nimajo za namen drugega kot na eni strani prikriti bojazen, strah in odgovornost politike, na drugi strani pa ljudstvo odvrtači od njegovih problemov. Skrb za ohranitev delovnega mesta, nizke plače, vsesplošna nezaposlenost, nobenih premikov v kmetijstvu, so stvari, ki danes tarejo naše ljudi. S politično in državno suverenostjo pa bi morali ljudem omogočiti predvsem od lastnega dela odvisno eksistenco in prihodnost sebi in svojim otrokom.

Organiziranje shoda na dan, ko naj bi se pred republiško skupščino zbirali naši obupani delavci, pa se nam zdi prava ironija.

Živimo v času, ki je na robu socialne katastrofe. Problemi so strašno pereči tudi v naši občini. Zato pozivamo vse stranke, in občane, da združimo moči in znanje zato, da poleg pravne suverenosti rešimo probleme, ki bodo tudi gospodarski voz čimprej potegnili iz blata. S političnimi shodi tega gotovo ne bo mogoče.

Istočasno poudarjamo, da z našim stališčem ne sugeriramo nikomur, še najmanj pa svojim članom, da se shoda in veselice ne bi udeležili. Nasprotno, tudi sami bomo po naših močeh tam prisotni. Želimo opozoriti le na to, da se problemi in dileme o tako pomembnih vprašanjih za prebivalce Slovenije ne morejo reševati na ulici, še posebej ne, če je o tem ljudstvo na najbolj demokratičen način že odločilo.

SDP Šentjur

Kmečka stranka Slovenije

Takoj po osvoboditvi naše Jugoslavije se je kmetija začela malo bolje razvijati kakor prej, ko je bila vojna. Začeli so sejati in sa-

diti poljske pridelke in prodajati, da so lahko meščani in vaščani kupovali za preživetje, pomagala nam je tudi Rusija s pšenico in z drugimi pridelki. Nato se je ustanovila kmetijska zadruga, da so lahko prišli v boljši razvoj v kmetijstvu, še danes še ni vsa kmetija razvita tako kakor mora biti sedaj v kmetijstvu, nekateri kmetje, ki imajo zelo dobro razvito kmetijo in dosti denarja, da si z njim lahko brišejo zadnjico pa hodijo v službe, take bi jaz vrgel iz DO, da naj doma kmetuje ne pa v tovarni, kjer je bil zaposlen in naj vzamejo siromaka, ki nima kaj obleči, saj kadrovske službe pa kmetje spremljajo, samo da ima poklic, ki ga zna opravljati na delovnem mestu.

Sedaj smo prišli v zelo težko kmetijsko krizo za preživetje naroda, veliko izvažamo v druge države, mi pa stradamo in nam poženejo težko inflacijo, ki se sprti draži in to življenjska hrana, ki jo človek prebavlja v ustih za preživetje človeštva na zemlji, kmetom je vseeno, ki imajo vsega dovolj. Govedo, mleko in polja, ki predela in oda, da dobi denar za preživetje, mi pa moramo kupovati po trgovinah, ki so postavljene take cene in se za narod ne znajo brigati. Primanjkuje nam že veliko hrane, ki jo pridobi kmet na zemlji, to pa zato, ker po poljih zidajo stavbe in uničujejo hrano za preživetje naroda na zemlji in gradijo ceste za povezavo v svetu, sedaj hočejo v Kranju graditi bloke in to v Čirčah, kjer imajo kmetje njive, pa to se dogaja po celi Sloveniji in zato nam primanjkuje dosti hrane, zato naj to uredi slovenska skupščina Slovenije. In mi imamo eno majhno njivico, ki imamo usajeno zelenjavo in malo krompirja, da se lahko preživljamo in hočejo vzeti in graditi stolpnice in to v Čirčah, kjer živimo.

Kmečka stranka Slovenije je izbrala gospoda Ivana Omara za predsednika Kmečke stranke Slovenije, ki je sedaj dosti močna, da prepreči, da ne bojo gradili bloke na poljih, naj se borijo za zemljo, ki ne bomo shirali od hrane, ki jo predelujejo, sedaj imamo nezdravo umetno hrano in zato bomo počasi pomrli za umetno hrano, ki jo predelujejo za naš obstoječi razvoj človeka. Saj to lahko uredijo, da ne bojo gradili, zakaj pa so poletje ustanovili Kmečko stranko za propad njiv ali pa, da tisti dobro živijo, ki imajo vse doma pa še kjerkoli samo, da se ne ve, ali pa ste jo zato ustanovili, da zmagate pri razvoju rodovitne zemlje in kmetijske stroje, da kmetija napreduje z ostalimi partnerji v kmetijstvu tako kakor v drugih državah sveta.

Kot jaz vem, da imate doma na poslopju kot soden dan, nimate urejeno poslopje tako kakor mora biti urejena kmetija za tistega, ki je kmet in puščate traktorje na njivah in stroje, in kako so mogli vas izbrati za predsednika Kmečke stranke Slovenije, ki imate nepospravljeno poslopje pa to vsaki, ki gre mimo, vidi kako imate urejeno in jaz sem šel mimo in sem videl, če ne bi videl kako imate urejeno, ne bi ta zadnji odstavek napisal, najprej doma poskrbite za poslopje in ga uredite tako kakor mora biti za kmeta, potem pa lahko rihate po svojem, da gre kmetijstvo v razvoj kmetjem.

ZELO VAS PROSIM IN CENIM VAS GOSPOD OMAN, DA SE TO URESNICI RESNO, KER BO TO ZA VSAKEGA DOBRO PRIŠLO ZA PREŽIVETJE ZA ZEMLJO, KI JO IMA KMET ZDAJ!!!!

Poglejte France Prešeren je velik pesnik, ki je pisal lepe slovenske pesmi in ga še sedaj cenimo kakor, da bi bil še med nami, znana je pesem Zdravljica. In je zelo vredna - Lipa za skoraj štiri nemške marke, in bi bilo super, če bi uvedli LIPO, ker je tako vredna.

Sedaj so nastale po vsej slovenskih tovarnah krize, pošiljajo delavce iz tovarn, ker ni dela za vse. Nato jim naj zagantirajo mesečni dohodek. Po vseh slovenskih tovarnah naj se združijo in se pogovorijo, da naj pokličejo nemške strokovnjake in da bi po-

večal razvoj v slovenskih tovarnah, da bi lahko izvažal blago na tuja razvita tržišča in bi razvili razvoj dva tisoč stoletja, nato bi delavce prevzeli nazaj v svoje delovne organizacije.

TOMAŽ FAJFAR, Kranj

Drevenšek Go Home

Pa se je spet začelo. SPRE-OBRNENJE ali KONVERZACIJA v naši deželici je torej spet na pohodu. Slovenci smo znani kot narod konvertitstva, našo zgodovino so zaznamovali raznorazni konvertiti od Črtomira naprej, ki je postal celo nacionalna legenda. To je nekaj uvodnih misli na rob oz. moje razmišljanje ob razplamtevanju primera DREVENŠEK, ki ste ga udeležili v prejšnji številki Nove Dobe.

Ljudi, tipa Drevenšek, je v današnjem času kar nekaj, tako v celjski kot tudi v širši politični areni. Treba je predvsem poudariti, da je to dogajanje produkt razmer, ki so nastale po lanskim volitvah. Slov. politične stranke, predvsem stranke DEMOS-a, so postale zatočišče mnogim ljudem, ki v prejšnjem sistemu niso mogli uspeti predvsem iz osebnih razlogov, krivdo zato pa so napravili tudi temu, da je bil naš sistem monoliten. Vendar pa je najbolj presenetljivo to, da so ti posamezniki kar nekaj časa participirali določene ugodnosti na račun svojega delnega angažiranja, potem so izstopili, ko so uvideli konec sistema in se čez noč prelevili v apolegete novega. To lahko občutimo predvsem mlajša generacija, ki smo pristopili v novonastajočo stranke. Te stvari se nam že odkrito rečeno, gabijo. Vendar pa menim, da bo čas le prinesel svoje in ko se bo strankarstvo utrdilo, bodo tudi posamezne stranke že izgradile svojo določeno

no politično identiteto, nastala bo tradicija strank kot je to na Zahodu, kjer se take stvari pač ne dogajajo več.

Zatorej bo potrebno ljudi tipa Drevenšek brezkompromisno napotiti, da »spakirajo« svoje politične ambicije oz. jim na karse- da človeški način onemogočiti delovanje v skupščinah, občinskih vladah. Prišel je že čas, da sposobni vodijo zadeve, če niso sposobni naj prepustijo vodenje sposobnejšim, pa naj velja to za stranke ali za vlade. Torej, gospodje Drevenški, napočil je čas, odidite PROSIM!

GREGOR URANI, MLIN PRI SZD, Celje

ZAKON IN NERED

1.

V pisarni se je zglasila stranka Ostruh Marija, Leskovec 9/a, p. Škofja vas, Dne 10. 4. 91 ste na strani 13 Vašega časopisa objavili članek. V tem članku omenjate M. O. kot osebo, ki naj bi ustrelila deset ruskih kozakov, ki so bili izpuščeni iz taborišča Bežigrad. M. O. živi v Trnovljah. Stranko so začeli nadlegovati v zvezi s tem člankom. Stranka zatrjuje, da s to zadevo ni v nobenem smislu povezana. Zato Vas prosim, da mi posredujete v pisarno ime, priimek in naslov avtorja in podatke o osebi, na katero je mislil avtor. Zadeva se da enostavno urediti, če mi posredujete v pisarno polno ime in priimek M. O. Če z Vaše strani v roku 15 dni ne prejmem nobenega odgovora, bom vložil ustrežno tožbo pri pristojnem sodišču. S spoštovanjem!

DUŠAN PETROVIČ, odvetnik, Celje

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Kdo pripravlja kongres?

Na prošnjo večih bralcev objavljamo imena in naslove članov iniciativnega odbora, ki pripravljajo 1. svetovni slovenski kongres v Ljubljani in Celju od 27. do 30. junija 1991:

- Bojan Brezigar**, predsednik; I-34011 Nabrežina 150, Trst, Italija
Viktor Blažič, Streliška 3, Ljubljana, Slovenija
Dr. Andrej Capuder, Koroška c. 16, Ljubljana, Slovenija
Dr. France Bučar, Kersnikova 11, Ljubljana, Slovenija
Dr. France Habjan, 223 Snowdon Ave., Toronto, Ontario, M4N 2B4, Canada
Franc Miklavčič, Mariborska 26, Ljubljana, Slovenija
Zdenko Koštomaj (Engelbert Kostomel), Stelnstr. 67, D-8 München 80
Boris Pahor, Salita Contovello 23, I-34136, Trst
Dr. ing. Dušan Nendl, Triebstr. 4, D - 8000 München 50, West Germany
Vlado Habjan, Zvonarska 7, Ljubljana, Slovenija
Dr. Mate Roesmann, 22051 Hadden Rd., Euclid, Ohio 44117, U. S. A.
Vinko Olšak, tajnik, Viktringer Ring 26, A-9020 Celovec
Ravel Kodrič, Kontovel, 259, I-34017 Prosek, Italija
Dr. Evgen Bavčar, Av. Général Lecterc 34, F-75014, Paris, France
Dr. Joseph M. Bernik, 227 E. Delaware, Chicago, IL 60611, USA
Dolinar Lojze, Preisneggerstrase 2, A-9029 Celovec
Vivod Tine, prof., Padre Castaner 366, 1708 Moron, Buenos Aires, Argentina
Dr. Vlado Kresnik, Baselmattweg 147, CH - 4123 Allschwil, Schweiz
Janez Trobec, 1. rue Tholomé, B-5053, Aische en Refail, Belgique
Dr. Susel Rudolph, 1734 Sherwood, BLVD Euclid, Ohio 441127, USA
Dr. Zlatko Verbič, 62 Springbrook Gardens, Etobioke Ontario, M8Z, 3C1 Canada
Dr. Spomenka Hribar, Tomišelj 31a, 61292 Ig pri Ljubljani
Dr. Jurij Piškur, Carlsberg Laboratorium, Gamle Carlsberg Vej 10, DK-2500 Copenhagen Valby
Jurij Terseglav, Erzgiesserstr., 24, 8000 München 2
Dr. Rudolf Čuješ, 26, Xavier Dr., Antigonish Ns, B2G 1G9, Canada
Prof. Dr. G. Edward Gobetz, Sociology-Antropology, KENT- State University, Kent, Ohio 44240 USA

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

S. O. S. IZ POSTELJE

Na vprašanja bralcev odgovarja seksolog amater, g. Anton Koritnik

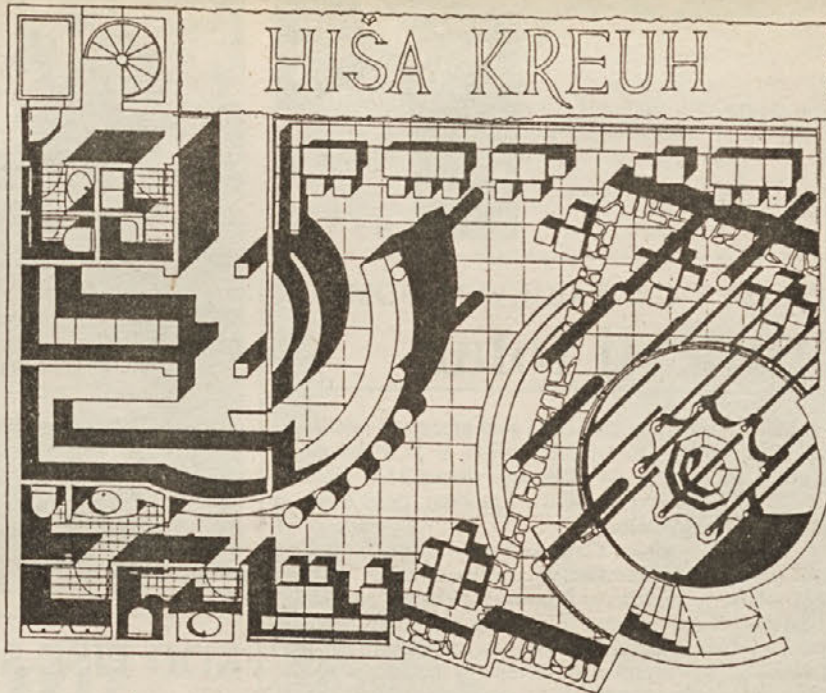

Spoštovani, redno prebiram vašo rubriko in opazil sem, da ste vi človek izkušen, da veste kako se je treba lotiti nekaterih reči, zato sem prepričan, da mi boste lahko dali kakšen koristen nasvet za moj problem. Sicer to sploh ni le moj problem, ampak tudi od moje žene. Ona namreč ne more doživeti orgazma. Nisva več rosno mlada in v letih kar sva skupaj, sva veliko, če se lahko tako izrazim, delala na rešitvi tega problema. Bila sva tudi pri psihologu, pri zdravniku specialistu pa ni nič pomagalo. Ostali ste nama le še vi, g. Koritnik, najino spolno življenje je drugače čisto v redu. Nama lahko morda kaj koristnega svetujete?

Ivan

Spoštovani gospod Ivan, prav rad bi vam pomagal iz te zagate. Kar predstavljam si, kako se, takole zvečer, trudite in mučite, da bi začela vaša soproga že enkrat vriskati kot Tracy Lords, krožiti z očmi kot blazna in govoriti v nerazumljivi francoščini. In da bi vam, ko bi prišla spet do sape, hvaležno pogledala v oči in rekla: »Oh, Jani, dons si me pa ornk razšraufu.«

Star latinski rek pravi: »Penis bonus pax in domus«, kar bi po slovensko pomenilo: »Dober hulek - mir v hiši.« Si predstavljate, kakšen mir bi imeli, če bi pri vajinem seksu bilo vse v redu? Nobenega nerganja, saj veste kaj mislim: »umij si noge, ne mlaskaj med jedjo, že spet prdiš v družbi,« in podobno. Zaenkrat vam ne morem natančno povedati, kaj bi lahko bil vzrok vaših težav. Teoretično obstajata dve možnosti. Prva je, da ste slab fukač, druga pa da je vaša žena frigidna. Najlažje bi lahko ugotovil za kaj gre, če bi mi jo poslali k nam na redakcijo, da jo dam na tehnični pregled. Potem bi bilo vse skupaj veliko bolj jasno. Še boljše rešitev pa je, da jo takoj zamenjate za kakšen mlajši letnik, te dni je izbira dobra, srednješolke so ga zažirajo po gostilnah in mislim, da ne bi bil prevelik problem, če bi si za spremembo omislili malo belega mesa. Verjemite mi, presenečeni boste nad rezultatom!

ŽELITE IMETI SODOBEN POSLOVNI ALI RAZSTAVNI PROSTOR ALI GOSTINSKI LOKAL S PRIDIHOM PRETEKLOSTI?

PONUJAMO VAM PRILOŽNOST, DA SI GA UREDITE V PROSTORIH »HIŠE KREUH« V GUBČEVI ULICI 6 V CELJU (NASPROTI BLAGOVNICI T), KJER SO PLASTI ZEMLJE SKRIVALE SLEDNJE STANOVANJSKE GRADNJE, BISER IZKOPAVANJ PA JE ZGODNJEKRSČANSKA KRSTILNICA Z OSEMKOTNIM KRSTILNIM BAZENOM. SLEDNJI BO REKONSTRUIRAN IN PREDSTAVLJEN V OKVIRU VAŠEGA PROSTORA, KATERI BO NA VZHODNI STRANI ZAMEJEN Z NEKDANJIM MESTNIM OBZIDJEM.

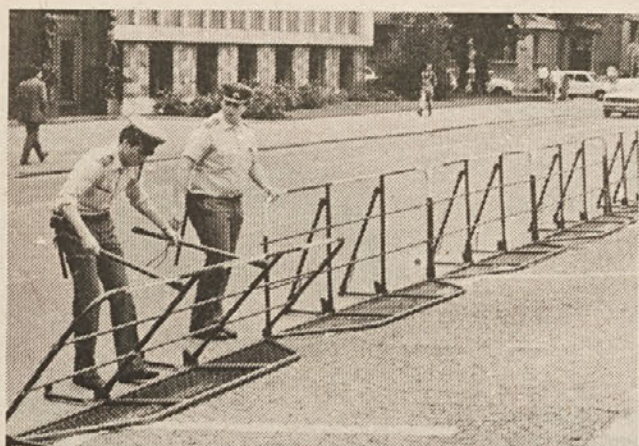
VSEM VAŠIM VPRAŠANJEM IN ŽELJAM BOMO SKRBNO PRISLUHNI IN SKUŠALI NAJTI NAJUGODNEJŠO REŠITEV.

NE PONUDI SE VAM VSAK DAN PRILOŽNOST, KOT JE TA. ZATO Z ODLOČITVIJO NE ODLAŠAJTE PREDOLGO, SICER VAS LAHKO KDO PREHITI.

GRADIS

GRADBENO PODJETJE
 CELJE, p.o.
 Ulica XIV. divizije 10,
 63000 Celje
 Tel.: (063) 26-634
 Telex: GRACEL 36626
 Telefax: (063) 25-711

SKORJO KRUHA NA ZASTAVO

Krulijo vlada in želodci

Če delavci na protestnem shodu predlagajo poslanca v republiški skupščini, ki se kregajo, kakšno zastavo bo imela osamosvojena država Slovenija, naj na njej upodobijo skorjo kruha, da ga bodo ljudje videli vsaj ob državnih praznikih, je to na meji groteske. Ali je mogoče, da smo te besede res slišali na petkovem protestnem shodu nekaj tisoč kovinarjev, tekstilcev, usnarjev in gradincev na ljubljanskem Trgu revolucije

Sredi sončne Ljubljane z bleščečimi izložbami in elegantnimi poslovnimi ljudmi, so kot iz nekega drugega sveta odmevale zahteve razjarjenih slovenskih delavcev, ki grozijo z generalnim štrajkom. Ali bodo vsa izrečena dejstva in zapisane zahteve končno primorale koga v slovenski vladi, da se bo v osamosvojitveni evforiji zazrl tudi navzdol, v eksistenčno bedo slovenskih proletarcev? Stevilo brezposelnih gre v sto tisoč, koliko delavcev v slovenskih podjetjih prejema zamrznjene plače praktično ne ve nihče. Prav tako ni jasno, koliko ljudi še dela, pa ne vedo več, ali bodo za svoje delo prejeli plačilo in kdaj. Tudi ostale plače postajajo podobne kosov-

skim, le stroški so »slovenski«. Očitno pa to ni dovolj velik razlog, da bi se sestala slovenska vlada in pretresla bedo in obup, v katere tonejo prebivalci Slovenije. Nasprotno: vlada se prepira o simbolih nove države, o ustavi, ki je kljub samostojnosti ne bomo imeli, načrtuje kičaste in topoumne scenarije ob dnevu slovenske osamosvojitve v stilu: naj bodo igre, če že ni kruha, in sklicuje izredne seje, na katerih skuša pomiriti med seboj sprte ministre.

Ali je mogoče, da se nihče v več kot 20-članski slovenski vladi ne zaveda, da slovenski delavci mislijo resno in da imajo tudi ostali prebivalci Slovenije počasi vsega dovolj. Dovolj imajo tisti, ki nimajo več

kaj jesti, tisti, ki bodo verjetno že jutri ostali brez kruha in tudi tisti, ki se delajo, pa za svoje delo dobivajo plačo, ki ne zagotavlja človeku dostojnega življenja. Sem sodi tudi množica državnih uradnikov, ki jih vlada drži v šahu z mizernimi plačami in z grožnjami, da tako nimajo kam iti – razen na cesto. Ali pa se v vladi čutijo tako močne, da se ne bojijo razjarjenih ljudi, ki zaenkrat tako ali tako le zborujejo in govorijo? S čim jih bodo ukrotili, ko bo šlo zares? S policaji, ki zaradi slabih plač tudi napovedujejo štrajk »do konca«? Z lastno vojsko, ki je letos Slovenijo stala toliko kot 150 tisoč delovnih mest. Ali bo lastna armada zmogla obračunati tako z zunanjim sovražnikom v podobi JLA kot tudi z »notranjim sovražnikom« v podobi štrajkačih delavcev?

V petek smo slišali očitke, da se je slovenska vlada očitno odločila, da bo svoje državljane prikrajšala za kruh, zdravje in

znanje – imela pa bo – kot prava država – lastno vojsko. Ali se slovenski predstavniki, ki tekajo po svetu in razlagajo naše osamosvojitvene namene, s tem hvalijo pred tujimi sogovorniki. Ali povedo, v kakšni revščini živijo njihovi delavci. Mar naši potujoči politiki mislijo, da v tujini ne vedo za slovensko bedo in poslušajo le njihove razlage osamosvojitvenih namenov?

In kaj bo po 26. juniju? Slišati je bilo grožnje, da se bo začelo odštevanje slovenski oblasti. Grozeča lakota, obup, strah, apatija in jeza so tolikšni, da je treba te grožnje vzeti resno. Toda, kaj vse se bo še zgodilo v teh dneh? Koliko škode bo še storjene slovenskemu gospodarstvu, koliko kolektivov bo še propadlo in koliko ljudi se bo znašlo na cesti? Ali pa se bo zgodil še kakšen incident z JLA, pa bomo vsi skupaj za nekaj časa pozabili poslušati, kako nam kruli po praznih želodcih.

PROMOCIJA V CANKARJEVEM DOMU

Zlatnik ni tolar

»Prepričani smo, da bodo spominski zlati in srebrni medaljoni v ponos Sloveniji in naš dostojen prispevek k 1. Svetovnemu slovenskemu kongresu«, je na promociji slovenskega zlatnika minulo soboto v Cankarjevem domu v Ljubljani, dejal direktor celjske Zlatarne Stane Seničar.

Ob tej priložnosti je celjska Zlatarna v posebni izjavi zanikala kakršnokoli povezavo z nastajanjem, proizvodnjo in prodajo slovenskega tolarja, s katerim so v javnosti nekateri povezovali slovenski zlatnik. Stane Seničar je pojasnil, da so se projekta Novi kovanci v celjski Zlatarni lotili zato, ker se njihovo podjetje zaveda pomena in ideje svetovnega slovenstva in to jih je vodilo, da so svoje sodelovanje ponudili slovenski konferenci SSK.

KDO PIŠE SLOVENSKO USTAVO

Amerikanci v Vili Rožnik

V enem od beograjskih dnevnikov, ki posebej slovi po »naklonjenosti« do Slovenije, smo v ponedeljek prejeli neverjetno novico, da novo slovensko ustavo v resnici pripravljajo trije slovenski emigranti.

To so Marko Kremžar, poslovnež iz Argentine, Rudolf Čuješ, pravnik in lastnik gradbenega podjetja iz ZDA in Vladimir Pregelj, odvetnik iz Washingtona, ki ima baje močno zvezo v visokih ameriških krogih. Omenjeni trije ustavotvorci baje prebivajo v Vili Podrožnik v Ljubljani, ki je luksuzni protokolarni objekt Republike Slovenije in pišejo. Z nekaterimi pogledi omenjenih strokovnjakov za ustavo so menda seznanila tudi ameriškega profesorja Jeffreya Sachsa, ki pa nad njimi ni bil posebej navdušen, zlasti nad tistim

delom ne, ki se nanaša na bodočo organiziranost zadrugištva, za katero naj bi bil »zadolžen« Marko Kremžar.

Novice na ustreznih mestih nismo uspeli preveriti, glede na počasno delo slovenske ustavne komisije, se ljudje res počasi pričnejo marsikaj spraševati. Do podobnega sklepa je prišel tudi beograjski dnevnik, ki trdi, da je ustavna komisija le kritje za prave »ustavotvorce«.

Naši zaupni viri, kot rečeno, žal beograjskih trditev do zaključka redakcije niso mogli preveriti, izvrtali pa so, da naj bi bila slovenska ustavna komisija

le »tehnični servis« ob sestavljanju ustave. Najodločilnejšo besedo ob snovanju osnutka naj bi v resnici imela največji kmet v slovenskem predsedstvu gospod Ivan Oman in najstarejši član slovenskega parlamenta Karel Franko iz Puconca, ki sta že v prejšnjem režimu prav s poznavanjem ustavnega prava uspela sebi in so bližnjim skomandirati človeka dostojno življenje. Povrh je njuna avtoriteta ob snovanju kmečke ustave podprta tudi z množico ljudi z vilami in krepelci za mlačev v rokah, ki stojijo za njunima hrbtoma. Beograjski časopis se je torej najverjetneje še enkrat zlagal. Morda pa je bolje, da ni odkril prave resnice...

KAJ SO ČASOPISI ZAMOLČALI

Sršenje gnezdo sindikalistov

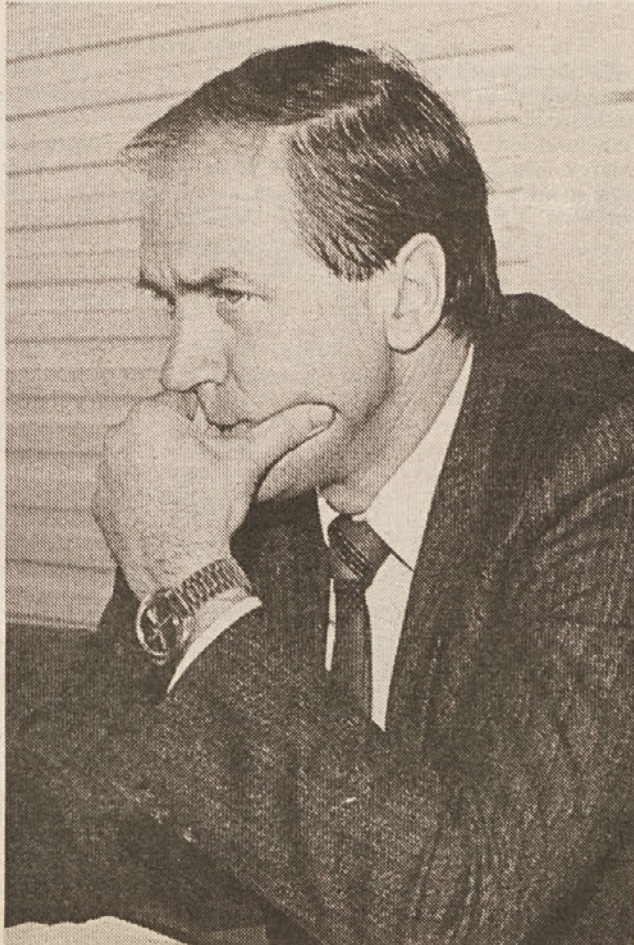
Nekaj dni predno so na seji republiškega sveta Zveze svobodnih sindikatov Slovenije za novega predsednika s 53 glasovi za, dvema glasovoma proti in tremi neveljavnimi glasovnicami izvolili Dušana Semoliča, je o odnosih v vodstvu Svobodnih sindikatov Slovenije in še zlasti o vlogi strokovnih služb v Dalmatinovi 4 v Ljubljani, stekla razprava tudi na seji območnega sveta Svobodnih sindikatov v Podravju. Razprava je pokazala, da sindikalisti v Podravju še zdaleč niso zadovoljni z delom republiškega vodstva Svobodnih sindikatov, še posebno kritični pa so do strokovnega tima, ki ga je eden od najbolj »zagretilih« razpravljavec imenoval kar — »sršenje gnezdo«.

Člani območnega sveta Svobodnih sindikatov v Podravju so na svoji nedavni seji oblikovali tudi vrsto pripomb na kandidacijski postopek za novega predsednika Zveze svobodnih sindikatov Slovenije. Prva zamera podravskega sindikalistov je veljala temu, da je postopek evidentiranja dejansko trajal dlje, kakor je bilo z roki predvideno. Potem, ko je bil postopek evidentiranja končan, pa kandidati za predsednika Zveze svobodnih sindikatov Slovenije niso imeli možnosti, da bi sindikalnemu članstvu in vodstvu predstavili svoj program.

Kritika podravskega območnega sveta Svobodnih sindikatov je bila usmerjena predvsem in zlasti na strokovne službe na Dalmatinovi 4 v Ljubljani, ki se po mnenju podravskega sindikalistov še niso otrsle starih metod dela pa tudi starih kadrov, ki jih je »čas prehitel«. Ravno te strokovne službe pa po mnenju nekaterih članov podravskega območnega sveta tudi poskušajo »vplivati« na reševanje kadrovskih vprašanj v vodstvu Zveze svobodnih sindikatov, saj se menda bojijo, da bi novo vodstvo »počistilo ta Avgijev hlev«, kakor se je metaforično izrazil eden od razpravljalcev. Po njihovi presoji so se tudi v postopek za izvolitev predsednika Zveze svobodnih sindikatov Slovenije »vmešavale« strokovne službe, ki so z »neustreznimi tolmačenji« tudi usmerjale nekatere kadrovske postopke. Po mnenju podravskega sindikalistov je bilo napačno, da so na takomenuvanih panožnih odborih o kandidatih glasovali, namesto da bi izločali tiste, ki ne ustrezajo kriterijem.

Zaradi napak in pomanjkljivosti v postopku se je območni svet v Podravju zavzel za preložitve glasovanja oziroma za ponovitev kandidacijskega postopka za predsednika Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, več pripomb pa so člani imeli tudi na kandidaturu Dušana Semoliča, čeprav so v razpravi nekajkrat poudarili, da se je kot poslanec v slovenskem parlamentu izkazal in da se je že večkrat zavzel za cilje, za katere se borijo tudi Svobodni sindikati.

Kljub pozitivnemu odnosu do Semoličevega dela v republiški skupščini so podravske sindikati oblikovali več pripomb na njegovo kandidaturu — kakor so poudarili iz principielnih razlogov. Najbolj jih je motilo, da se je Dušan Semolič včlanil v Svobodne sindikate samo en dan prej, predno so ga evidentirali za funkcijo predsednika. Na to dejstvo strokovne službe tudi niso opozorile članstva, predno se je izjasnjevalo o Semoličevi kandidaturi. Pri Semoličevi kandidaturi pa so videli še en problem — bil je profesionalni delavec CK Zveze komunistov Slovenije tako kakor Miha Ravnik, nato je bil v vodstvu Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije, sedaj pa je v vodstvu socialistične stranke. Njegova izvolitev lahko po mnenju podravskega sindikalistov ustvari vtis, da so Svobodni sindikati še vedno, tako kakor v preteklosti, povezani s »stariimi strukturami« oblasti. Razpravljalci so spraševali: Ali bomo sindikat stare oblasti? Ali bomo sindikat opozicije? Ali nimamo dovolj dobrih sindikalnih aktivistov, da moramo iskati kadre drugod — tako kakor so nam včasih po-

Dušan Semolič: en dan član sindikatov, pa že njihov predsednik

siljali kadre s CK ZKS, iz politike in od drugod?

Bilo pa je tudi nekaj drugačnih mnenj — češ, saj nas imajo za »rdeče sindikate«, zakaj bi se potem sprenevedali. Po drugi strani pa so nekateri sindikalni aktivisti napovedovali svoj izstop iz članstva, če bo ponovno izvoljen za predsednika nekdo, ki bo ustvarjal vtis, da so Svobodni sindikati politično opredeljeni in ne nadstrankarski. Predsednik in sekretarka podravskega območnega sveta Svobodnih sindikatov sta potrebovala veliko spretnosti, da sta razpravo »umirila« in privedla do dveh racionalnih zaključkov: podravske sindikati terjajo obno-

vo postopka ali pa bodo glasovali proti edinemu kandidatu za predsednika in to iz principielnih razlogov in ne zato, ker ne bi cenili dela Dušana Semoliča. Posebej pa jih je motilo, da so za predsednika na kandidadni listi imeli enega samega kandidata — kakor v »starih časih«.

Dušan Semolič je izvoljen za predsednika Zveze Svobodnih sindikatov Slovenije, podravske sindikalisti pa so tudi »na glas« povedali vse svoje principielne pripombe na kadrovske politiko v Svobodnih sindikatih in še posebej na delo »strokovnega teama« v Dalmatinovi 4. Prišel je torej čas dela, o tem kako je oziroma bo kdo delal, pa bo čez čas sodilo članstvo.

KDO JE BOLJ IN KDO MANJ NAŠ

Klinični zaplet

Potem, ko je slovenska vladajoča koalicija nekaj časa vesoljno slovensko javnost osrečevala z javnimi prepiri o tem, kdo je in kdo ni primeren za direktorja in urednike na slovenskem radiu in televiziji, se lahko sedaj prebivalci Slovenije zabavamo še ob zdrahah, ki spremljajo izbiro novega direktorja ljubljanskega Kliničnega centra.

Potem, ko so iz ožjega seznama izpadli vsi, ki niso dovolj všeč Demosu, sta ostala na spisku le še dva Demosovca, med katerima pa se očitno ne morejo odločiti. Dr. Primož Rode in Dr. Dušan Keber sta sicer vrhunska strokovnjaka z vrsto dobrih lastnosti, očitno pa ima slednji nekoliko (pre)več človeških napak. Najhujsa je tista, ki se ji reče nekooperativnost ali po slovensko: nepripravljenost poslušati nasvete drugih in jih izvajati v praksi.

Le kako naj si drugače razlagamo potezo strokovne komisije, ki je bila naprošena, da strokovno oceni primerenost predlaganih kandidatov, da skličejo tiskovno konferenco, na kateri dodatno pojasnjuje javnosti svoje odločitve. In na teh javnih žetih umazanega perila se ugledni strokovnjaki, ki pred svoja imena izpisujejo še »dr.«, prepričajo o dveh ljudeh, ki ju vsi očitno niti ne poznajo. Odločajo pa o njuni usodi in posredno o usodi zaposlenih v UKC in slovenskih bolnikov. Kajti Klinični center je vsekakor dovolj velika in pomembna ustanova, da kadrovske in organizacijske spremembe v njem posredno vplivajo tudi na slovensko zdravstvo.

Že sedaj je jasno, da bodo na koncu postavili pravega človeka na pravo mesto. Ali pa je zato res potrebno potegniti v igro slovensko javnost, je seveda drugo vprašanje. Morda pa je to še ena, dobro premišljena kost za glodanje, vržena tistim, ki nimajo več kaj jesti? Ali pa je le odraz nesposobnosti in nezmožnosti novih oblastnikov, da bi vsaj eno zamenjavo speljali brez afer in vznemirjanja ljudi, ki nimajo pri vsem skupaj nič.

Mimogrede: Dr. Dušana Kebera se mnogi spominjajo iz časov »slovenske pomladi« kot enega prvih zdravnikov, ki je dvignil glas ob aretaciji Janeza Janše, ko se je izvedelo, da se je Janšino zdravstveno stanje v zaporu poslabšalo. Očitno pa mu tudi ta zasluga za ministrovo zdravje ne bo pomagala, da bi sedel v najvišji stolček v Kliničnem centru.

RADO BOHINC O NAJPOMEMBNEJŠEM

Bogati in primerno sami

Dr. Rado Bohinc, eden podpredsednikov Socialdemokratske unije Slovenije, je prejšnji teden pojasnil svoje poglede na osamosvajanje Slovenije.

Tako med drugim pravi, da je razdružitev z Jugoslavijo smiselna edino, če bo takoj ali v najkrajšem možnem času ustvarila tudi razmere za nov zagon podjetništva ter za gospodarski preporod. Bohinc omenja, da so pri SDU opravili analizo, ki kaže, da je Slovenija nevarno slabo pripravljena na dan razdružitev. Peščica sprejetih sistemskih zakonov po njegovem ni zadostna podlaga za trden, zaupanja vreden gospodarski sistem »razdružene« Slovenije. Problemi naj bi nastajali zlasti v nadaljnjem izvajanju sedanjih gospodarskih pogodb, domač trg pa bo morala država podpirati nadpovprečno obsežno. Po Bohincu so v pri-

pravah na dokončno osamosvojitve Slovenije v slovenski oblasti povsem zanemarili tudi področja prehrabnih bilanc in kmetijstva. Bohinc ponuja nekaj konkretnih akcij, a katerimi bi zagotovili ustrezno gospodarsko pripravljenost Slovenije na samostojnost in nato poudarja, da priprave za razdružitev nikakor ne obvezujejo oblasti od — govornosti za gospodarsko trdnost Slovenije. In končuje: »Oživiljanje gospodarstva z ustvarjanjem novih zaposlitvenih možnosti je gospodarsko utemeljen način reševanja socialnih vprašanj v Sloveniji. Pred grozečo eksplozijo »socialne bombe« je to področje, ki terja absolutno prednost.«

Ministrica za zdravstvo Katja Boh: če se je lahko odvadila kajenja, bi se lahko tudi kakšne demosovske razvade

SRBIJA V MEGLICI

Zapoznala resnica

Od našega dopisnika iz Beograda

Srbski parlament je zatisnil oči pred dejstvom, da je za izgubljena življenja devetega marca kriva oblast, ki je uporabila silo. Zapoznala resnico je razkril nov miting devetega junija, ki je minil brez incidentov.

Združena srbska demokratična opozicija (USDO) na čelu s Srbskim gibanjem obnove (SNO) in njegovim liderjem Vukom Draškovićem je ponovno imela protestni miting proti srbski oblasti. Pod imenom »Proti petokraki« je bil miting 9. junija na Trgu republike v Beogradu – točno tri mesece po marčevskem mitingu, ko je – kot je znano – prišlo tudi do človeških žrtev, demoliran je bil center Beograda in ko je dr. Borisav Jović, tedanji predsednik Predsedstva SFRJ, pripeljal tanke in oklepna vozila JLA, da bi s tem obupnim poskusom ohranil režim Slobodana Miloševića, ki je bil resno ogrožen.

Za razliko od marčevskega je miting 9. junija minil mirno. Sredstva obveščanja v Srbiji se zdaj ne morejo uskladiti, koliko je bilo v resnici udeležencev. Če bi ga organizirala vladajoča Socialistična stranka bi režimski časopis Politika pohitel vzhlično sporočiti, da je bilo na »mitingu več kot pol milijona ljudi«. Ker ga pač ni organiziral Slobodan Milošević (ali morda Borisav Jović, ki je nedavno nestatutarno zamenjal Miloševića na čelu Socialistične stranke, saj ga je imenoval kar glavni odbor stranke, statut pa določa, da predsednika stranke izvoli kongres stranke), je bilo na mitingu po pisanju Politike samo »samo petnajst tisoč demonstrantov«. Drugi so jih videli več. Tako Večernje novice svoje brale obveščajo, da je bilo na zboru dvajset tisoč ljudi, zagrebški Vjesnik sporoča, da se je na Trgu republike zbralo trideset tisoč ljudi, Radio Beograd je sporočil število štirideset tisoč in tako naprej vse do sporočila Predsedstva Srbskega gibanja za obnovo, da je bilo na zborovanju »več kot sto tisoč ljudi«.

Čeprav je resnica očito nekje v sredini, število udeležencev gotovo ni najpomembnejše. Mnogo pomembnejše je, kaj je bilo mogoče na mitingu slišati in katere od zahtev opozicije bodo uslišane. Na mitingu petih strank opozicije (za razliko od marčevskega se tokrat Vuku Draškoviću niso pridružile Demokratična stranka dr. Dragoljuba Mićunovića, Srbska radikalna stranka dr. Vojislava Šešlja in še nekatere) pa je bilo veliko zahtev Narodni skupščini. Med drugim, da srbska vlada in njen predsednik dr. Dragutin Zelenović odstopijo, potem da naj vsi nosilci oblasti v Srbiji – začevši s predsednikom Miloševićem pa do poslancev v parlamentu – prejemaajo zajamčene (minimalne) osebne dohodke dokler delavcem ne zagotovijo celih plač in upokojujencem rednih izplačil pokojnin. Zahtevana je tudi svoboda javnega obveščanja in dodelitev enega kanala TV Beograd opozicijskim strankam. Zahtevano je, da se ustanovi Srbska garda, ki naj bo dvakrat številčnejša od hrvaških oboroženih enot in da naj s srbske zastave, grba in uradnih uniform izgine peterokraka zvezda ter da naj postaneta božič in velika noč državna praznika namesto 7. julija in 29. novembra. Če ne bo vseh devet zahtev izpolnjenih takoj, bo srbska opozicija pripravila nov protestni miting.

Tako je bilo 9. junija. Vse, kot rečeno, je minilo brez izgredov. Za razliko od 9. marca. Takrat je bilo tragično. Ugasnili sta dve življenji. Izgubila sta ju miličnik Nedeljko Kosović in mladenič Branivoje Milinović. V centru mesta je bilo vse razbito in demolirano. Poškodovane so bile tudi stavbe zveznega sekretariata za ljudsko obrambo, Vojaške knjižnice in Doma JLA.

Dolgo, predolgo je trajalo ugotavljanje resnice o dogodkih devetega marca. Srbski parlament se je s to zadevo ukvarjal skoraj mesec dni. Ustanovljena je bila tudi večstrankarska parlamentarna skupina, ki je delala celih dvajset dni. Toda srbski parlament si ni upal pogledati resnici v oči. Zamižal je pred dejstvi in za krivce za naredbe in človeške žrtve razglasil opozicijske stranke kot organizatorje mitinga.

Prevara seveda ni mogla dolgo trajati. Zgodil se je devetjunijski miting in resnica se je razkrila. Na obeh mitingih so bili isti organizatorji, udeleženci, enake ali podobne zahteve... Samo postopanje srbskih oblasti z demonstranti ni bilo enako. Usodnega devetega marca je policija dobila ukaz, naj udeležence mitinga razžene. Uporabili so solzavec, vodne topove, oklepne transporterje... Devetega junija policija ni posredovala. Vse je minilo v miru. Ker ni bilo napadalcev, se tudi braniti ni bilo treba nikomur.

Devetega junija se torej ni ponovil deveti marec. Krivci za deveti marec pa so sedaj imenovani. Bo srbski parlament to odkrito priznal? Verjetno ne. Vedno je tako, kadar resnica zamuja.

KAJ NAPLETA MARKOVIĆ?

Aduti iz prsnega žepa

Če bi izjavil, da že vsaj pet let pri nas traja vojna v obliki najrazličnejših spopadov, ne bi pretiral. Že, ko smo bivšim oblastnikom očitali nujno po odkrivanju novih sovražnikov in produciranju vedno svežih sporov, ki so jih naplavljali na oblastnih brodolomih ter jih vzdrževali na površju in opravičevali njihov obstoj in potrebo, smo drsali po debelem ledu, na katerem so si t. i. ljudske množice razbijale nosove. Takrat je pač šlo za »slovenske zadeve« in ohranjanje narodne samobitnosti.

Ker ljudska o oslu, ki gre dvakrat na led, sigurno ni iz trte zvita, je preizkušeni recept vzdržal še nadalje. Forma je ostala ista, spremenila pa se je vsebina in postala bolj trda kot najbolj zelena hruška. Slovenci moramo dokazati, da smo kremeniti v pravem pomenu besede, ali konkretnije rečeno trdi, da nam niso v napoto niti do tal segajoči nosovi. Zimski športi so nam očitno pri srcu.

V državi, ki bi imela polne roke dela v »normalnem« stanju, je to stanje prenevarno za njen obstoj. Ljudstvo bi prehitro začutilo, da mu kruli v želo, da živi v nepravni državi, da živi v militarizirani državi (mimogrede, imamo najvišje razmerje med izdatki za vojsko in šolstvo v Evropi)... Po vsem tem pa nam premier Marković pošilja še eno vojsko, in sicer direktno iz Beograda, ki se imenuje vojska Zvezne ca-

drugih, nekdanj bratskih, narodov in narodnosti in sovražniki iz tujine. Baje pa v vojni nismo z nikomer. Kako si potemta-kem predstavljati dobrodošlico gospoda Peterleta, ki na mejah deli »lipa duft«, medtem, ko v državi, ki bi se naj v kratkem osamosvojila ne funkcionira niti finančni niti pravni niti gospodarski sistem. Da o kakšnem civilno-družbenem raje ne govorimo. Kar očitno deluje je politični sisitem, ki je uspel ljudi prepričati, da vsega tega ne potrebujemo in jih kar sam navaja na »travo«. Pa še tukaj se pojavi vprašanje, če se to lahko imenuje politični sistem.

Predstavljajte si svoj prihod

na mejo, ko vas bosta zasačila ali »slovenski« ali »jugoslovanski« carinik. Komu verjeti? Oba bosta predstavljala zase legitimno oblast in seveda terjala svoj ceh. Rezultat vsega tega pa bo, da ne bomo več mogli preko meje, če pa bomo že šli, je bolje za nas, da nimamo ničesar zraven, saj se le tako lahko izognemo sitnostim. No ja, ko smo že navajeni podpirati dve vojski, bo verjetno najhitreje, če bomo plačali carino obema carinskima službama. Tako bo volk sit in koza cela, lačni pa bomo ostali še enkrat mi. Dokler ne bomo spoznali, da smo sami sebi najhujši sovražniki.

Sovjetski specialci napadli carinarnico v Rigi

Enota posebnih sil sovjetskega ministrstva za notranje zadeve (OMON) je sinoči napadla carinarnico na železniški postaji v Rigi. Kot navaja neuradna sovjetska agencija Interfaks, so enega izmed carinikov pretepli in odpeljali na policijsko postajo, čez nekaj ur pa so ga izpustili. Ukrali so vse dokumente in tiskovine, uničili pohištvo in pretrgali telefonsko zvezo.

KNINSKO MIROVNO GIBANJE

Kontroverzni Dario

Dario Seraval, o katerem smo pisali v prejšnji številki, se je v soboto z materiali svojega Kninskega mirovnega gibanja odpravil v Kninsko krajino, da bi organiziral ustanovno skupščino svoje organizacije.

S soprogo Natašo je brez težav prispel v krajino v soboto zvečer, večer pa preživel v lokalni diskoteki. V nedeljo je pot nadaljeval proti Šibeniku, kjer je govoril za Radio Šibenik, v torek zjutraj pa je na

sedežu občine Knin vložil prošnjo, da mu v četrtek, torej jutri, dovolijo organizirati miting Kninskega mirovnega gibanja. Danes, v sredo, poskuša Dario Seraval h gibanju pritegniti tudi generalmajorja Špiro Niko-

vića, sicer poveljnika Kninskega korpusa JLA. Ko smo z Dariojem poskušali telefonsko priti v stik, smo slučajno dobili tudi dve telefonski izjavi. Občana se žal nista hotela predstaviti. Prebivalec Knina nam je po telefonu zatrdil, da je v Kninski krajini pač vojno stanje in je torej Babičev režim primerno totalitaren. O razmerah na mejah Krajine pa je dodal, da »tudi če v Krajini niso vsi ljudje

četniki, bodo to morali postati«. Prebivalec Šibenika, s katerim smo govorili, pa je najprej jamral, da se tudi hrvaške oblasti obnašajo razmeroma totalitarno in priznal, da je za Kninsko mirovno gibanje slišal, vendar o tem ne bi želel govoriti.

V prihodnji številki bomo poročali podrobneje o razmerah v Krajini in Seravalovih idealističnih poskusih.

PETROL
z vami na poti

ČUDNA PODRAST RASE OB DOLENJKI

Trupla v Krakovski hosti

Na zahodu Krškega polja je pravcati pragozd znan kot Krakovski gozd. Marsikdo, ki vanj zaide, težko najde iz njega. Tako so po njem nemočno tavalili prezagnani gobarji vse do noči, dokler jim niso pot pokazali šumi in žarometi z bližnje avtoceste, zloglasne Dolenjke. Žal pa so v to goščavo skrili po vojni mnoge žrtve takratnih množičnih pobojev. Ob cesti izven Kostanjevice proti Krškem je na levi samotna kmetija.

V Novem mestu se sestaja nekakšen koordinacijski odbor občinskih komisij za preiskovanje povojnih množičnih pobojev in procesov. To pomlad so se pogovarjali tudi o grobiščih teh nesrečnikov v Krakovski hosti. Slednjič so se odločili z gosti iz republike oditi na sam kraj. Na dogovorjenem kraju je čakal Kostanjevičan **Lojze Sintič**. Čeprav neopremljeni z gumijastimi škornji, smo hitro ubirali pot po močvirnatih travnikih oprezujoč za bolj čvrstimi prehodi. Kmalu smo vstopili v goščavo in ob pogledu na vse-naokrog na las podobno si drevje, se človek res težko znajde. Sintič kmalu opozori na tla pod nogami, češ, kako ima podrast v vsakem letnem obdobju samo na tem kraju to značilno barvo. Kočevski župan, zaslužen zato, da se marsikaj več ve za Rog, po stroki veterinar **Bogomir Štefanič** večje pojasni, da gre pač za spremembo kemične sestave tal. Ker je bil pomladni čas, je bilo tisto staro listje kratkoma-

lo bolj temno. Izza drevja ugledamo lesene križe, ki so jih bili že postavili krščanski demokrati krške občine z znanimi napisi: Tudi mi smo padli za domovino. Lojze Sintič opozori na mnogo koščkov usnja vsepovsod, od obuval nesrečnikov. Malo pobrskajo po tleh in vzdigne enkrat medenično kost, drugič dno lobanje z značilno luknjo – od krogle. **Nace Polajnar** iz republiške komisije je zgrožen zavoljo velikosti tega prostora. Lojze Sintič pripoveduje kako je vse skupaj doživljal kot mlad fant. Tod okoli so se fantiči na paši igrali z nenavadnimi igračami – imeli so polne žepe ročnih ur. Bile so po krtinah, kamor so jih skrivali ljudje na poti na morišče. Redkobesedni se vračamo do avtomobilov. Sintič nam pojasni, kje se dobimo na poti proti Kostanjevici na drugem množičnem grobišču. Tja drži z globoko vrezanimi kolesnicami slaba pot. Tudi tod je močvirno. V gozdiču zato stopimo na nekakšen vzvišen prostor. Naš vodič pojasni,

Eno krakovsko morišče so že obeležili s preprostimi lesenimi križi.

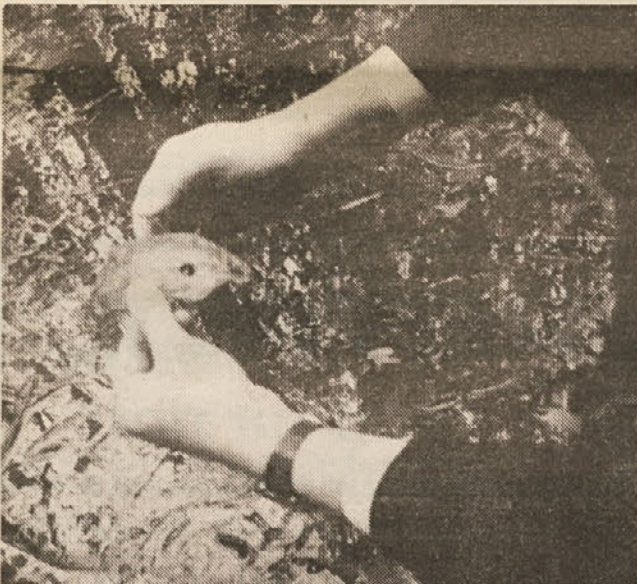
da stojimo na kakšnem tisoču mrličev! Bojda so jih postrelili na kupe in malomarno pokrili z vejami ali pa še to ne. Ko je jelo grozno zaudarjati, so veleli domačinom z roba skopati zemljo in jih tako zagrniti. Po vojni so v okolico iz kostanjeviške klavnice vozili živalske kosti. Nekdo iz skupine glasno razmišlja, kako je tisti, ki je to velel, zanesljivo mnogo vedel o teh pobojih.

Kdo so bili nesrečniki?

Lojze Sintič med dračjem pokaže na kose telefonskih žic, s katerimi so žrtve med seboj zvezali. Zatrjuje iz pripovedovanj, da so bili to preprosti ljudje, tudi žene in otroci, stari ljudje. Soldateska da je šla po krajši poti za Savo, te ljudi pa so pognali po daljši poti po dolini Krke. V Dolenjskem listu se je razvila polemika. **Blaž Kolar** iz Krškega je pisal, da so

v Krakovski hosti pokopani zgolj padli iz zaključnih vojaških operacij. **Fanika Lorber** iz Velikih Malenc to odločno zanika in opisuje v odgovoru kaj je videla s starši, ki so se na vozu kot izgnanci vračali okrog 10. maja 1945 proti Kostanjevici. Takrat je videla ogromno ljudi na travniku blizu mosta, drugi dan pa je bilo iz hoste slišati streljanje. Trdi, da so vaščani Slinovce pripovedovali o živih verigah ljudi, ki so jih prisilno zganjali v gozd. Nek mobilizirani pogrebnik, videč med ustreljenimi tudi otroke, bojda zatem en teden ni mogel jesti. Med kopanjem naj bi bila v globini dveh lopat sama kri.

Pravijo, da naj bi bili ustreljeni pretežno s Hrvaškega. Ljudje se še vedno s strahom ozirajo v ta predel gozda. Količko jih skriva tamkajšnja močvirnata zemlja?

Lojze Sintič: »Prestreljeno lobanjsko dno enega od nesrečnikov.«

Člani republiške komisije na ogledu.

OČI IN UŠESA VOHUNSKE SLUŽBE – TOP SEKRET

V jugoslovanski zmešnjavi ima vse več veljave **TIM** (Tuđman, Izetbegović, Milošević). Žal se vse preveč pogovarjajo o usodi celotne Jugoslavije. Čeprav nekateri zanikajo, so se v Splitu vendarle pogovarjali o kantonizaciji BiH. Po naši razlagi bi bili Muslimani, v primerjavi s Švico, Nemci, Hrvati, Italijani, Srbi pa bi se delali Francoze.

V celjskih zaporih še vedno »gostijo« mlade Albance, obsojene na srbskih sodiščih. Čeprav se zgražamo nad tistim, kar počnejo srbska sodišča, pa nam očitno ni odveč, če z nudenjem uslug – srbski zaporji so namreč prenapolnjeni – kaj zaslužimo. Znano je, da so ministrstva za notranje zadeve dober plačnik. Kako bo po 26. juniju pa bomo videli.

Srbska opozicija je zelo plastično pokazala narodu, da bo živel od – korenja. Naša opozicija še ni povedala svojega.

Vsi, tudi oblast, pa so v naši novi državi enotni, da bomo šli v Evropo goli in bos, vendar siti – obljud in neučinkovite oblasti, ki se bo z gospodarstvom ukvarjala, ko bo v to resnično prisiljena.

Še ena o kongresu Slovencev. V Celju so odprli razstavo »Kelti na Celjskem«, ki je posvečena kongresu. Organizatorji so to zamolčali, menda zategadelj, da ne bi bilo sporno, da Kelti niso naši predniki.

Ste opazili, da je v zadnjem času na cestah zelo malo policije? Mnogi vozniki nas obveščajo, da so si prav oddahnili. Pa nimajo prav, saj tisto, kar zdaj dela policija (namesto, da bi skrbela za varen promet) pomeni veliko večjo nevarnost.

Na »Piazza Tomassini« v Celju, kakor mnogi pravijo Tomšičevem trgu, so odprli kavarnico Oscar. Tam je bil prej ženski frizerski salon. Dobro obveščeni vedo povedati, da za nov lokal ni ne gradbenega, ne uporabnega dovoljenja. Menda gre za dobre zveze Tomassinija, oziroma njegove mame, z veljaki na občini in stanovanjsko-komunalni upravi. Kaj več o tem pa, če bo kdo postavil delegatsko vprašanje v celjski skupščini.

Nace Krumpak, socialdemokratski unionist, lastnik podjetja YU STRIP, je izjavil: »Ponosni smo, da smo jugoslovanska firma. Podjetništvo namreč ni politika!« Čaka, da ga bo kdo posnema!

IZ REGIJ

Izola: Obalni ribiči nameravajo svoje interese uveljaviti tudi preko SKZ-LS. Kot posebna sekcija bodo vanjo vstopile že na bližnjem zboru obalne podružnice.

Moravske Toplice: Veder pogovor predsednika Milana Kučana z bralci Nedeljskega dnevnika.

Koper: Zamisel o terminalu kot mora leži nad Obalo. Po mnenju Primorcev je slovenska obala že tako prenasršena in preobremenjena.

Radenci: Turistični zvezi iz Sarajeva in Neuma in Olimpik Tours iz Sarajeva so podelili Zdravilišču Radenska zlato plaketo za strokovno delo pri rehabilitaciji srčnih in ledvičnih bolnikov.

Maribor: Skoraj vse industrijske panoge v Mariboru so letos izdelale manj od republiškega povpraševanja. Izvoz se je zmanjšal, uvoz pa povečal.

Ljubljana: Duhovnik začasno suspendiran, ker je osumljen spolnega nadlegovanja mladoletnice.

Ljubljana: Rast marke ne obeta nič dobrega. Na črno stane že 18,50 dinarja.

Velenje: Ekološko degradirana Šaleška dolina noče imeti nobenih novih odlagališč.

Maribor: Stečaji so se umirili, grozi pa plaz presežkov.

Celje: Celjsko podjetje Aero že četrtrič razpisuje nagrade za naloge z različnih področij, ki bi lahko bile uporabne.

Rogaška Slatina: Že čez tri mesece na prve učne ure golfa. Nosilec naložbe v igrišče golfa, ki ga gradijo blizu Šmarja pri Jelšah, je Zdravilišče Rogaska Slatina.

Žalec: Rezultati popisa so netočni. Nekateri občani žalske občine so popisno komisijo zavajali z napačnimi podatki.

Žalec: Žalska občina je med najbolj onesnaženimi na Celjskem, saj jo uvrščajo v tretjo kategorijo.

Kranj: V Savi Kranj odločno nasprotujejo, da bi odpadke iz BiH vrnilo v Slovenijo.

Novo mesto: Adria Caravan je v škripcih. Novomeški izvršni svet je sklenil, da bo tovarni počitniških prikolic pomagal, od holdinga IMV pa zahteva sanacijski program. Največ težav imajo zaradi precenjenosti dinarja.

Portorož: Bodo turizmu pomagali tudi z obveznicami? O tem razmišljajo v piranski občini. Ingo Paš je napovedal možnost oprostite davka od dobička.

Slovenska Bistrica: Bistriški kmetijci se ozirajo na tuje. O različnih oblikah sodelovanja se dogovarjajo s holandskimi kmetijskimi strokovnjaki.

Maribor: General Maister se vrača v Maribor. Po dvajsetih letih bo kip spet krasil mesto pod Pohorjem.

Liboje: Libojski keramiki so pred vrati stečaja. Pritisnili so jih posojila, obresti ter slaba kadrovska politika.

Ravne na Koroškem: Ravenski gospodarski minister Ivan Žagar zapuša funkcijo zaradi zadeve »Pecci«.

Murska Sobota: Stečaj soboškega kovinarskega podjetja teče po načrtu. V Pan-agri dobilo delo 183 delavcev, v kratkem pa bodo nastala tudi štiri nova zasebna podjetja.

Koper: Primorske novice imajo novega urednika. Novi glavni in odgovorni urednik bo Slobodan Valentinčič, dosedanji urednik pa se bo preselil med novinarje.

Ptuj: Biomatika nastaja iz nič. Ptujsko podjetje, ki mu po stečaju ni treba trepetati za preživetje, zaposluje le svoje nekdanje delavce.

Maribor: Obveznice razprodane, promet z njimi teče. Mariborski varčevalci želijo ohraniti vrednost svojih prihrankov, za katere jamči Republika Slovenija.

Šentjur pri Celju: Ker občinska vlada ni ugodila zahtevam šentjurskih osnovnošolskih učiteljev, so izvedli opozorilno stavko.

Sevnica: Slovenski klub staršev za boljše šolo je imel svoj posvet. To obliko želijo razširiti tudi v Posavje.

Krško: Inicijativni odbor za ustanovitev kmečke zadruge je napovedal traktorsko blokado Krškega.

Škocjan: Škocjanski kmetje, ki zaradi posegov za domnevno izboljšanje zemlje v dolini Radulje sploh ne morejo sejati, so spet zborovali.

Krško: JE Krško je zavarovana in trenutno ne dela. Zaradi groženj, da bi nuklearno napadli teroristi, so pregledali varnostne sisteme in službe.

Koper: Bo Hrvaška zaprla meje slovenskim ribičem? Slovenski predlog je, da bi še naprej veljal režim skupnega ribolova, vprašanje pa je, kaj bodo rekli Hrvati.

Ravne na Koroškem: V Železarni Ravne je začelo stavkati 5000 delavcev. Najpomembnejša zahteva je dvig povprečne plače.

Krško: Nov papirni stroj v Vidmu. Na leto bo izdelal 120 tisoč ton brezlesnega in recikliranega papirja.

Maribor: V Mariboru bo veliko manj KS. V občini naj bi jih od sedanjih 68 ostalo le 34.

Moravske Toplice: Letos je v Moravskih Toplicah za polovico manj gostov kot pretekla leta. V hotelu Ajda je letovanje 15 odstotkov ceneje.

Murska Sobota: SOZD ABC Pomurka se je reorganiziral v družbo z omejeno odgovornostjo. Soustanovitelj je drugo največje nizozemsko agrarno podjetje, ki je bilo dolgoletni partner.

Izola: Po prisilnem počitku ima ladjedelnica spet delo. Sedaj popravljajo italijansko ladjo, tuje ladje pa se ladjedelnice izogibajo zaradi političnih razmer.

VELENJSKE KOMUNALNE ZDRAHE

Speedy Melanšek

Novo vodstvo velenjskega Janega komunalnega podjetja je z izredno naglico suspendiralo dva vodilna delavca. Začasno odstranjena Miran Gmajner in Majda Jeram naj bi bila osumljena, da sta prekoračila svoja pooblastila. V ozadju tega čiščenja pa naj bi bil politični obračun z zagovornikoma drugačne komunalne dejavnosti, še bolj pa njuno nasprotovanje ravnanju predsednika velenjskega IS.

Jože Melanšek, najhitreje dojemljivi direktor v občini Velenje in širše. Po dveh dneh direktorjevanja dva suspenza.

Da ima vse skupaj politično-ozadje, trdi nekdanji član bivše občinske vlade in občinski poslanec Miran Gmajner, ki so ga kaj kmalu po ustanovitvi javne-

ga komunalnega podjetja skupaj z direktorico bivšega tozda Toplotna oskrba Majda Jeram začasno odstranili in proti njima uvedli disciplinski posto-

pek. Miran Gmajner, trdi, da jev ozadju tega suspenza samo politika preoblikovanja komunalne dejavnosti, oziroma nestrinjanje s to politiko, krivec za nestrinjanje pa naj bi bil sam predsednik velenjskega izvršnega sveta Franjo Bartolac.

Jabolko spora naj bi bila gradnja vročevoda med Šoštanjem in Velenjem, ki naj bi jo po mnenju Gmajnerja izsilil predsednik velenjske vlade. Jeramova in Gmajner sta to sporno, 5,8 milijonov dinarjev vredno naložbo smatrala za nepotrebno, gradbeno dovoljenje zanjo pa naj bi izdali na osnovi neresnične izjave o tem, da je zagotovljen denar. Neresnične izjave ni izdala direktorica tozda Toplotna oskrba Majda Jeram, kot bi se to moralo storiti, temveč je v imenu tega tozda storila delovna organizacija Vekos. Glede te nesrečne naložbe pa naj bi bila po Gmajnerju sporna tudi njena finančna konstrukcija, saj je predvideno, da nekaj manj kot polovico denarja zagotovi iz svoje amortizacije bivša Toplotna oskrba, kar je po Gmajnerju nezakonito.

Takšnemu ravnanju so se v Toplotni oskrbi uprli in na delavskem svetu 6. maja sprejeli odločitev, da preklicujejo pooblastila za podpisovanje finančnih listin statutarnima zastopnikoma delovna organizacije Vekos Velenje. Potem ko se je Vekos 28. maja po dolgih mukah le preoblikoval v Komunalno podjetje Velenje in ko je s 1. junijem prišel tudi novi direktor Jože Melanšek, je sklep o suspenzu prišel že na drugi dan njegovega poslovanja. Miran Gmajner in Majda Jeram sta bila obdolžena, da sta zavajala delavski svet, z za-

časno odstranitvijo pa naj bi se zavarovala tudi sporna dokumentacija. Po Gmajnerju gre pri tem za zelo prozoren izgovor, saj so ga uradno suspendirali v zvezi z omenjeno naložbo, in sicer zaradi zavarovanja materialnih dokazov in domnevnega zavajanja delavskega sveta, čeprav sam na tej seji ni prisostvoval, sporno dokumentacijo, katero so hoteli na vsak način zavarovati pred njim pa je, kot je povedal, čez nekaj dni, brez vsakršnih problemov dobil v svoje roke.

Sporno ravnanje obeh suspendiranih delavcev je obravnavalo tudi Sodišče združenega dela v Celju in ugotovilo, da je s sklepom delavskega sveta, s katerim so odvzeli pristojnosti tedanjemu direktorju komunalne delovne organizacije in mu vzeli pooblastilo za razpolaganje z njihovim denarjem, res nezakonito. Ugotovilo pa je tudi druge nepravilnosti.

Čeprav novi direktor Jože Melanšek trdi, da ta zadeva nima političnega ozadja in da je njegova odločitev le posledica suma, da sta suspendirana delavca prekoračila svoja pooblastila, je v čiščenju velenjske komunalne veliko zank in ugank. V tej nepravilni igri »kdo bo koga« in zakaj, so se tudi v Velenju dogajale prav čudne zadeve; od prisluškovanja telefonov, da ne bi kdo slučajno izdal njihove majhne igrice, do izmikanju ogovoru in še marsikaj. Pa četudi je pri suspenzu res šlo samo za domnevo, da sta omenjena vodilna delavca ravnala nezakonito, bi bilo po splošno znanih navadah in hitrosti pri nas to znano šele po nekaj mesecih, ne pa že drugi dan službe novega direktorja.

PETROL
z vami na poti

JANEZ ČRNEJ BRCNIL MINISTRA IN SI ODGRIZNIL JEZIK

Poslanec v mišji luknji

Gospod Janez Črnej, poslanec republiške skupščine iz Celja, zdaj, v zatonu slovenske pomladi že utrujeni gromovnik, se je po objavi šokantnega odgovora šentjurskemu županu pogreznil v molk. Kot v mlek nanizane obtožbe na račun ministra Maska Bastla in predsednika izvršnega sveta celjske občine Mirka Tomaža Kranjca so tako ostale na papirju.

Ravnanje gospoda Janeza Črneja, sicer živnozdravnika in do nedavna najtršega boreca za zdravo okolje Celjanov, si je moč razlagati na več načinov. Eden je očiten: ker gospod poslanec ni uspel relevantno odgovoriti na pisanje šentjurskemu županu, se je ihtavo umaknil v celjsko brozgo problemov in za nameček nanizal vrsto zadev, ki bi naj razgalile krivice za današnje razmere. Pri tem je izpostavil javnosti dva, po Črnejevem pisanju prva krivca, Bastla in Kranjca.

Po tem, ko je na sramotilni kamen obesil omenjena visoka funkcionarja celjske in republiške skupščine, se je gospod Janez Črnej umaknil v molk. Metoda, ki jo je ubral gospod Črnej, je znana in v polpretekli zgodovini boljševiszma največ-

krat uporabljena, ko se je določena vodilna struktura želela znebiti posameznika ali skupine drugače mislečih. Glede na to, da gospod poslanec po očrnitvi svojih kolegov iz Demosa doslej javnosti ni posredoval konkretnih podatkov, razen, da je prizadetim povedal, kako svojih obtožb uredništvu Nove dobe ni poslal v objavo, je moč priti do drugega sklepa, da se je gospod poslanec - zaletel. Tudi zato, ker niti vladajoča oblast, niti prizadeti in ne organi pregona niso reagirali. Razlogov za takšno ravnanje je lahko več in tolmačenj tudi, raji pa je vseeno milostno prepuščeno, da izbira med poslancem Janezom Črnejem - poštenjakom in junakom, ali Janezom Črnejem...

Kot rečeno, metoda, da ne-

koga poliješ z gnojnico in ga potem pustiš, da se v krču nezadovoljne javnosti sam zvija in skuša oprati, ni nova. Novo je le to, da so jo tudi v tem »de-

mokratičnem« režimu začeli spet uvajati. Če seveda ne gre za spodrsrljaj in osebni obračun s poslansko imuniteto zaščitenega gospoda Janeza Črneja.

Kaj naš Janez nosi v torbi

Razpis

Dobre, pogumne in drzne novinarje

redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

LIBOJSKA KERAMIKA POKA

Davek nezamenljivim

Keramična industrija Liboje je primer tovarne, ki je pod skoraj sedemindvajsetletno vladavino istega (nezamenljivega) direktorja prej spretno prikrivala težave kot uspešno gospodarila. Kako bi sicer tako hitro po njegovem odhodu šlo vse navzdol in bi bila zdaj pred nezbežnim stečajem? Dejstvo je, da je za navidezno poslovnim mirom tičalo zanemarjanje vsakršnega razvoja, omalovaževanje strokovnih kadrov, čaščenje ton namesto kakovosti, govorili so celo o malverzacijah itd.

Pred mnogimi leti tehnični vodja (dr. Marjan Kacjan) je, na primer, skušal trasirati razvoj, pri katerem bi sodelovali slovenski in drugi oblikovalci, a se direktor (zdaj pokojni F. Tliniger) s konceptom ni strinjal, saj je ta nasprotoval mojstrski mentaliteti. Že takrat so imeli po Kacjanovih podatkih

trgovski potniki desetkrat višje dohodke od inženirjev. Obstajal je sum, da je direktor od najbolje plačanega trgovskega potnika (ta je 1979. leta zaslužil 39 milijonov dinarjev) dobival provizijo, saj si sicer z mesečno plačo 30 tisoč dinarjev ne bi mogel zgraditi take hiše (dr. Kacjan s 35 tisočaki ni mogel

prirediti do stanovanja), zelo veliko hišo si je zgradil direktor rosn mlad sin, ki je bil nekaj časa tudi zaposlen v KIL.

Posledice vladavine nezamenljivega so bili vse slabši poslovni rezultati, ki so povzročili beg najbolj potrebnih kadrov (tovarna je že tri leta brez računovodje, komercialni je šel »na svoje«, tehnični je tudi odšel itd.). Delavci, ki bodo potegnili kratko, so dvakrat stavkali in izrazili svoje zahteve, a seveda niso in ne bodo mogli preprečiti stečaja. Ta je po mnenju predsednika žalskega izvršnega sveta Borisa Kranjca žal najbolj realna rešitev, z njim pa bi

od trenutno še 480 zaposlenih ohranilo delo kakih 250 delavcev.

Kot menijo v Keramični industriji, bo odločitev najbolje prepustiti upnikom. Tovarna ima nad šestdeset dni blokiran račun za 10 milijonov dinarjev, občini dolguje 1,8 milijona dinarjev, za 12 milijonov dinarjev ima odprtih terjatev. Številke sicer niso katastrofalne. Bolj katastrofalno, pravijo, je to, da jim v občini, od katere niso pričakovali denarja, ampak pomoč pri izbiri vodilnih kadrov, v tem ne morejo ali nočejo pomagati. Prepričani so, da bi našli kadre, ki bi jim zaupali.

KRC KRC HRASTNIŠKE DVORANE

Še en spomenik

V preteklosti so se Hrastničani vedno z veliko večino odzvali in z referendumom izglasovali samoprispevke. Trenutno v občini zbirajo denar za program 5. občinskega samoprispevka.

V zadnjih 15 letih je v Hrastniku zrastle veliko novih poslovnih, športnih in kulturnih objektov. Brez otvoritve nove stavbe ni bilo občinskega praznika. Danes pa se Kulturno-rekreacijski center 14. oktober, ki ima v upravljanju te objekte in še podedovane, srečuje z velikimi finančnimi težavami.

KRC, ki je sedaj zavodsko organiziran, letno prejme iz

občinskega proračuna za svojo dejavnost 4,5 milijonov din. Za knjižnično dejavnost republika namenja 200.000 din, sam pa ustvari približno 1.300.000 din prihodkov. Ves ta denar ne zadostja za najnujnejše. Za izplačilo osebnih dohodkov, za poravnavo stroškov ogrevanja in električne energije KRC potrebuje 6 milijonov din. V občinskem proračunu dodatnih sredstev ni, v preteklosti so izgubo

pokrivali s premoščanjem in prelivanjem denarja iz ene na drugo samoupravno interesno skupnost.

Objekte je potrebno vzdrževati, obnavljati, z njimi upravljati. Vse to se lepo sliši, toda vodstvo KRC-a prav dobro ve, da brez dodatnih finančnih virov ne bo šlo. Zimsko kopalnice, s trim kabinom in savno, ki je bilo zgrajeno tudi s samoprispevkom ni v celoti izkoriščeno. Športna dvorana na Logu med tednom sameva. Kegljšče je zbirališče posamezni-

kov. Poslovna, sejna in gledališka dvorana v delavskem domu so prazne. Večjih gostovanj ni, sestanki so le redki. Odšla je živahnost iz zaprtih prostorov, ki jih je včasih primanjkovalo. Prevelika razkošnost se danes maščuje. Spoznanje, da tako majhna občina ne potrebuje toliko sejnih dvoran, soban in prostorov, je prišlo čez noč. Sestankarska manija je končana, prostori samevajo, KRC pa se je znašel kot kapljica na veji. Če bo preživel, bi bil lahko nagrajen z občinskim priznanjem!

Emov sindikat se je usral

Milan Ramšak, predsednik sindikata podjetja Emo Holding v Celju je razposlal stališče sindikata, da so proti izvedbi referenduma o zaupnici vodstvu podjetja, ki je bil predviden za ponedeljek. Med drugim to utemeljuje s trditvami, da bi bila takšna zamenjava vodstva nezakonita in da sindikat »noče nositi posledice, ki bi nastale za celo podjetje«.

Policaji stavkajo, države bo konec

Slovenski policaji so za 3. julij napovedali začetek stavke, če njihove zahteve po povečanju plač ne bodo izpolnjene. Na pogajanja ne vabijo svojega šefa Bavčarja, temveč premierja Lojzeta Peterleta.

Novinarji s svinjsko glavo

V hotelu Rubin v Žalcu so se v soboto v kegljanju in licitiranju svinjske glave pomerili novinarji severovzhodne Slovenije. Po običaju je glavo licitiral novinar Radia Slovenija Miran Korošec, prav tako po običaju pa se je zanjo najbolj potegovala tajnica Društva novinarjev Slovenije Božena.

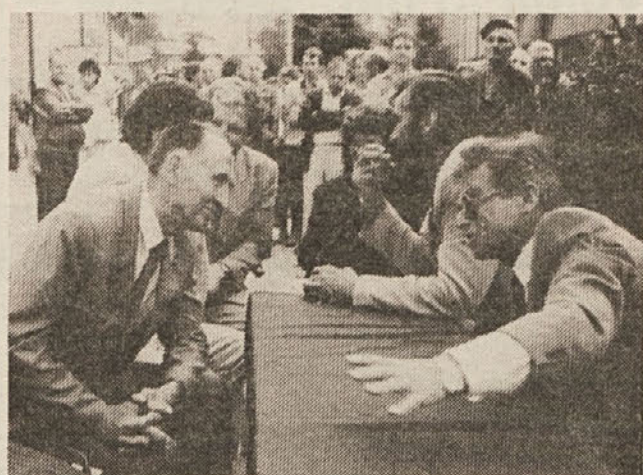
Svetovalci za stiske

V soboto so se v Celju ob petletnici celjskega Klica v duševni stiski zbrali celjski svetovalci in njihovi gostje iz Slovenije in sosednje Hrvaške. Dr. Cvijeta Pahljina, ki je s klicem v Celju pričela, se žal še vedno ubada z ustreznim priznanjem klica v regijskem zdravstvu in z materialnimi pogoji za delovanje.

Oman v Šentjurju

V Šentjurju so prejšnji teden priredili zborovanje v podporo osamosvajanju Slovenije. Žal maloštevilnim prisotnim sta spregovorila Ivan Oman in Vitodrag Pukl, za skupno mizo pa je v veselje firbecv sedlo tudi nekaj sprtih lokalnih političnih veljakov.

Po (kmh...) domovini

Beograd: Shod srbske opozicije je minil brez zapletov. Vuka Draškovića je poslušalo le okrog 40 tisoč pristašev.

Sarajevo: Vpad martičevih policijskih enot iz Kninske Krajine v Bosanko Grahovo in Titov Drvar. Republiški vladi BiH so naročili, naj sproži postopek odgovornosti proti lokalnim oblastnikom v Titovem Drvarju.

Obrovac: Začetek razcepa Srbov na Hrvaškem? Predsednik Srbske demokratske stranke je izjavil, da je ustanovitev SDS za Krajino pravi »udar«.

Sarajevo: Odpadke bodo vrnilo v Slovenijo.

Zagreb: V okolici Zagreba bodo v kratkem začeli graditi prvo zemeljsko satelitsko postajo v Hrvaški Croatia 1, ki bo omogočala neposreden telekomunikacijski izhod v svet.

Ljubljana: Svet Demosa pretresa spor med člani vlade. Vlada razmišlja, da bi parlamentu poročala o poteku osamosvajanja. Ministri sodijo, da je nesporazum Peterle-Rupel predvsem stvar Demosa.

Zagreb: Incidenti na Hrvaškem. Ubili so policista v Pakracu, drugega pa ugrabili. Z bombo nad armadno poveljstvo v Splitu.

Ljubljana: Odstop Boruta Šukljeta. Potem ko kandidat za odgovornega urednika Studia Ljubljana Tomaž Perovič že drugič ni bil izvoljen, je s svoje funkcije odstopil še Šuklje.

Beograd: Federacija se na veliko zadolžuje. V prvih štirih mesecih je najela 11 milijard dolarjev posojila.

Skopje: Makedonski učitelji spet stavkajo. Vzrok so nizke plače in njihovo neredno izplačevanje. Učitelji grozijo, da spričeval ne bodo podelili dotlej, dokler ne bodo odgovorni ugodili njihovim zahtevam.

Beograd: Izvozno-uvozna gibanja v prvih petih mesecih so bila neugodna. Izvoz se je zmanjšal za 4,9 odstotka, uvozili pa smo za 1,2 odstotka več blaga. Največ blaga je izvozila Slovenija, največ uvozila pa Srbija.

Reka: Letala Adrie Airways bodo letela tudi na Reko. Stalne zveze bodo vzpostavljene med Splitom, Sarajevom, Puljem, Mostarjem in Skopjem.

Beograd: Slovenija in Makedonija na črnem seznamu carine.

Ljubljana: Instrumenti observatorija na Golovcu so zaznali močan potresni sunek iz oddaljenosti 145 kilometrov severozahodno iz Ljubljane. Potres z magnitudo 4. stopnje po Richtertju je imel epicenter v Karnijskih Alpah.

Priština: Senat okrožnega sodišča v Prištini je prepovedal razpečevanje revije v albanskem jeziku Zeri in Rinis.

Ljubljana: Marojevič napoveduje protestne mitinge. Kot pravi predsednik Stranke za enakopravnost občanov, bodo za zaščito prosili JLA.

Ljubljana: Ljubljanska banka se bo morda vključila v devizni trg NBJ. Tako bi ji ostalo več deviz za prosta nakazila v tujino, pri katerih je sedaj največ zaostankov.

Ljubljana: Maja so se cene na drobno precej povečale. V Sloveniji so se drobnoprodajne cene povišale za 10,4 odstotka.

Ljubljana: Dušan Semolič je bil izvoljen za predsednika Zveze svobodnih sindikatov Slovenije.

Ljubljana: Na skupnem zasedanju vseh treh zborov slovenskega parlamenta sta spregovorila republiški in zvezni premier. Peterle pojasnil osamosvojitve, Marković pa opozoril na posledice.

Skopje: Makedonci so se odločili, da bodo carine vendarle plačevali.

Zagreb: Hrvaški sabor stalno zaseda in sprejema zakone za osamosvojitve Hrvaške. Poslanci se ne bodo razšli, dokler ne bodo sprejeti vsi potrebni predpisi.

Ljubljana: Pet kandidatov za rektorja je predstavilo svoje načrte.

Ljubljana: Izbran osnutek grba Republike Slovenije.

Priština: Albanci so pokopali nasilje. Simboličnega pokopa nasilja se je udeležilo približno 200 tisoč Albancev s Kosova in drugih delov Jugoslavije.

Beograd: Zaposleni v jugoslovanski industriji orožja in vojaške opreme napovedujejo za 20. junij stavko, če v zveznem proračunu ne zagotovijo 15,2 milijard dinarjev za opremo JLA.

Beograd: SPO nasprotuje zvezdi na zastavah.

Sarajevo: Srbi se navdušujejo nad katonizacijo BiH. Opozicijske stranke pa obtožujejo Izetbegovića, da je v Splitu nepooblaščen trgoval z ozemljem v BiH.

Ljubljana: Zvezna vlada carinske grožnje še ne uresničuje. Če bodo uvozniki res morali carino plačevati Beogradu, bo prišlo do strahotnih prometnih zastojev. Večina carinaric je prvi dan zveznega carinskega odloka, ki ga je suspendirala slovenska vlada, normalno poslovala.

Beograd: Popravljen zvezni proračun. Nova številka naj bi bila 167 milijard dinarjev.

Ljubljana: Slovenski delavci nočejo postati poskusni kunci. Pred skupščino se je zbralo na opozorilnem shodu več tisoč delavcev.

Zagreb: Zagrebško okrožno sodišče je izreklo kazni četverici, ki je pripravljala in sodelovala pri oboroženi vstaji proti Republiki Hrvaški.

Ljubljana: V carinarnicah in podjetjih je mirno, vse pa skrbi, kakšen bo izid carinske vojne. ZIS pravi, da je odlok slovenske vlade neveljaven.

Beograd: Zvezna vlada prepričuje javnost, da so izvozno-uvozni dosežki kar dobri. Vrednost uvoženih avtomobilov je dosegla polovico vrednosti uvožene opreme.

Sarajevo: Alija Izetbegović se noče pogovarjati o delitvi BiH.

上海飯店

KITAJSKA RESTAVRACIJA
"ŠANGHAI"

HREN & YANG

Cesta pod parkom 2, Velenje, Tel.: 063/855-734

ODPRTO VSAK DAN od 12. do 16. ure in
od 18. do 24. ure

RES JE...

— da je direktor Opere v Mariboru trdno odločen uresničiti svoj umetniški program. Po večletnih uspehih z domačimi pevci iz Sovjetske zveze je zdaj vaje prenesel v hotel.

— da se je na krajsji počitek vrnil v Celje najpomembnejši in najdelavnejši zvezni poslanec, gospod Ivo Zelinšek. Po temeljiti analizi razmer v domačem krogu ugotavlja, da bi razdružitev zanj trdo padla, ker ima kot železničar brezplačni prevoz.

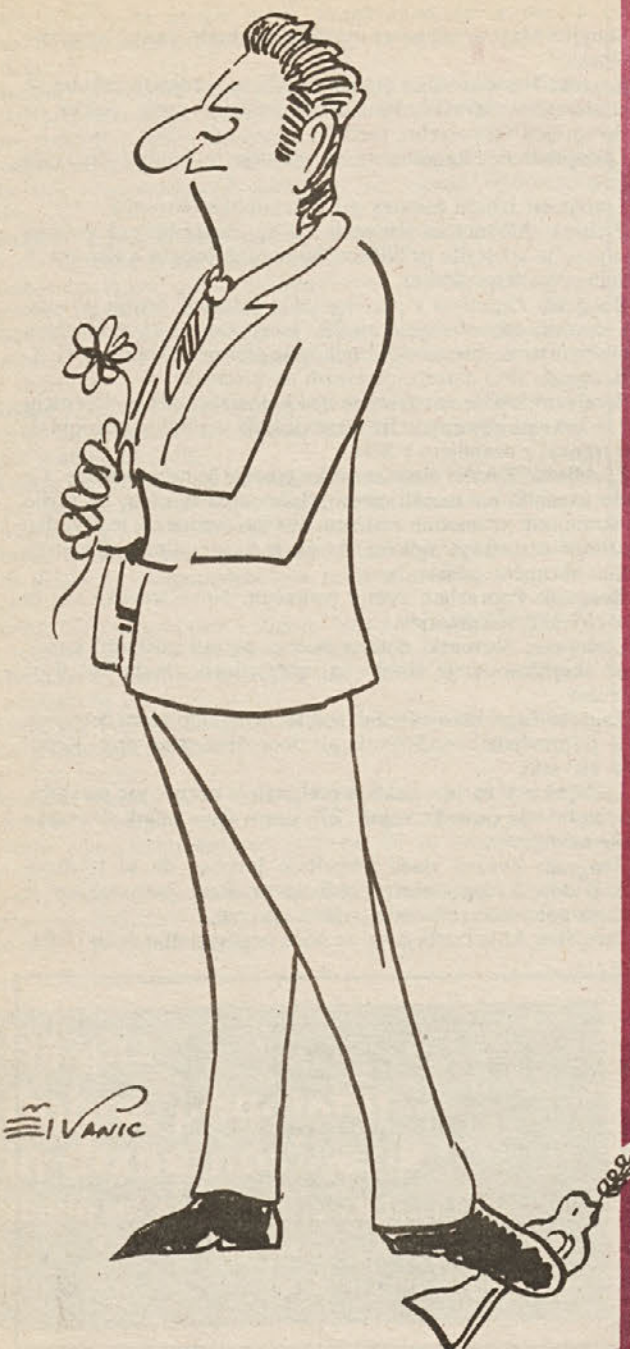
— da bi krški župan gospod Vojko Omerzu ob občinskem prazniku rade volje podelil občinsko priznanje tudi kakšni firmi. Pa kaj, ko mu firme druga za drugo propadajo. Razen gasilcev.

— da tovariša P. Krepel in F. Korošec v konferenčni Gorenjci nestrpno molita za odhod tovariša Hermana Rigelnika. V oko jima je ponovno padlo direktorsko mesto, ki jima ga pripravljata tovariš J. Stanič.

— da je doktor samoupravnih in drugih znatnosti, zdaj gospod Rudi Peperko, svojo poslovno agencijo prenesel z Zelenice 9 v Kovinotno. Ker mu je dal zdaj že tudi pokojni M. Ravnik brca v rit pri Svobodnih sindikatih, je neutrudni Rudi ponudil svojo pomoč Neodvisnim sindikatom v Kovinotni. Uspeh je za jamčen, vedo povedati v celjskem Pohištvu.

— da je Nace Krumpak, celjski delegat na kongresu SDU v Ljubljani predlagal, da se naj poslanci, ki bodo čez teden dni v slovenski skupščini glasovali za odcepitev, podpišejo. Da bo slovenski narod vedel, kdo mu je odmeril 200 mark plače.

— da so železarji v Ravnah na Koroškem stavkali in stavko končali, ko je vodstvo podjetja vsaj delno pristalo na njihove zahteve. Res pa je tudi, da so imeli v prvih treh mesecih letošnjega leta v Železarni Ravne najvišje povprečne osebne dohodeke znotraj Slovenskih železarn. 7.400 dinarjev proti 4.500, kolikor so imeli tisti čas v Železarni Štore.

KAJ KUHAJO V MOZIRJU

Izbrane jedi na mizi vrlih Butalcev

Eno leto mineva od svobodnih, večstrankarskih in demokratičnih volitev. Na najvišjih nivojih so stare, skorumpirane boljševisitne oblasti zamenjali novi, sposobni, sicer pa še nekoliko neveseli, naivni, nepokvarjeni in bogaboječi kadri. A glej ga zlomka, le ti so hitro uvideli, da sami ne bodo mogli postoriti vseh nalog, zato so se odločili, da je treba tudi na nižjih nivojih nekatere kadre zamenjati, nastavitvami namesto njih nove in sicer počistiti z navlako.

Pri tem ni prav nič bistvena strankarska pripadnost, se pravi, da je vseno, ali je subjekt do prevrata služil bivši partiji, ki je bila na oblasti preteklih 45 let (g. Zagožen iz kmečke stranke zna to tako lepo povedati, da ti takoj pride) ali pa današnjim zdravim silam. Kuhajo tako, da so Butalci vseh barv dejansko optimalne budale, kuharjem in pomagačem pa drviyo v žep denarici. Pri tem jih ne moti niti dejstvo, da se iz dneva v dan bolj sprašujejo, kako dolgo bodo še lahko hodili v skrahirana pojetja na delo, kako naj prehranjujejo in bodo prehranjevali sebe in svoje družine in kakšna je sicer njihova življenska perspektiva.

Mogoče se bo kdo po tem kratkem uvodu vprašal, kje so te Butale. Prepričan sem, da jih najdemo povsod, meni pa je utrip življenja, predvsem pa kuhinja, nekoliko bolj znana v glavnem mestu Zgornjesavinjskih BUTAL, Mozirju.

Sposobnost kuhanja je takšna, da bi recepte lahko objavljali v nadaljevanjih. Za prvič bo najbrž dovolj, da si na kratko ogledamo kulinariko v stavbi, kjer domujeta glavna kuharja, župan in izvršnik.

O samem izvršniku, njegovih podvigih v gnilem socializmu (direktor uspešnega podjetja, direktor podjetja, ki ga je spravlil v likvidacijo in v zvezi s tem tudi kazensko odgovarjal, obrtnik, pa spet direktor propadlega podjetja, bil v ZK, pa izključen, pa spet sprejet itd.) in novo nastajajočem kapitalizmu vemo že veliko in preveč. Njegovi kuhinji je uspelo skuhati, prežvečiti in izpljunuti Glinovo in Elkrojevo garnituro (v obeh primerih je glavno delo opravila njegova Verica in njegovo izsiljevanje z občinskimi denarji, manj pa je znanega, kaj se kuha v njegovi domači hiši).

Ob tem pa bi bili zelo nepošteni, če ne bi omenili njegovega kolega župana, ki mu je v spretostih najmanj enak. Res je, da je ta veliko bolj zadržan in manj opazen, pa zato izjemno uspešen. V nasprotju z Božičem, ki si predvsem utrjuje svojo oblast in bazo za dolgoročneje delovanje, Presečnik skrbi predvsem, da je sita in zadovoljna njegova zlahta.

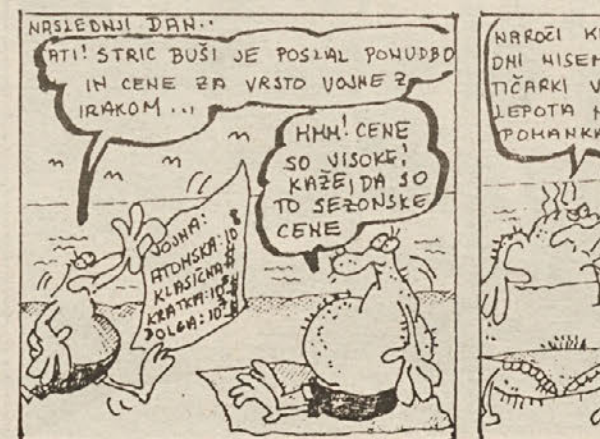
A smo packi, ko takole hvalimo in to tisti, ki smo sicer brez vsakega okusa. a? No, a presodite sami, ko boste prebrali nekaj konkretnih dosežkov kuharskih mojstrov (recepti se dajo verjetno preveriti v glasilu butalskega parlamenta), na konkretnih subjektih:

— Jakob Presečnik, gradbeni tehnik, županov brat. V preteklosti je bil pretrežno zaposlen v podjetju Vegrad, precej časa direktor njegovega TOZD Gradbenik, po totalnem neuspahu in rdečih številkah odstopilne strokovnim službam Vegrad. Na prvi seji nove skupščine v letu 1990 izvoljen za predsednika komisije za volitve in imenovanja, po letu dni pa se je kadroval in bil tudi izvoljen za direktorja upravnega organa, ki se imenuje zavod za urbanizem ali nekaj podobnega. Ubogi Vegrad, kaj bo brez njega!

— Nevenka Presečnik, gradbeni tehnik, žena vrliga Jakoba. Do nedavnega delala kot strokovni delavec v SIS, po združitvi le teh s SO, pa delavec UO. V času vladavine svojega svaka je že uspela napredovati in to na mesto vodje vseh urbanističnih upravnih zaved.

— Leopold Supin, gradbeni tehnik. Bil najožji sodelavec Jakoba v TOZD Gradbenik. Ko je le ta skrahiral, ga je nadomestil in dokončal agonijo TOZD Gradbenik. Tudi on je poskal zatočišče v strokovnih službah Vegrada, potem bil zaposlen na Komunali v Mozirje, na zadnji seji skupščine bil imenovan za pomočnika kolegi Jakobu.

Vojna in mir, 17. del

— Bogomir Vidmar, gradbeni tehnik. Le ta je bil predhodnik Jakoba na TOZD Gradbenik, pozneje nepogrešljiva strokovna moč na gospodarski zbornici, nato zaposlen v SO Mozirje. Na zadnji seji skupščine imenovan za pomočnika Jakoba.

— Niko Purnat, strojni tehnik. Je brat predsednika stranke SDP v Mozirju, sicer pa dolgoletni vrli sodelavec Božiča. Ko je bil Božič še obrtnik, je bil pri njem zaposlen. Po ugotovitvi, da so odprta neizmerna prosta lovišča, je Božič prepustil obrt sinu, Niko pa se je zadovoljil s svojo popoldansko. Vseskozi je bil komandant TO v občini, na zadnji seji SO pa imenovan za šefa oddelka LO, saj je razumljivo, da se s svojo izobrazbo tehnika na zadeve bolj spozna kot diplomirana obramboslovka v tem oddelku.

— Janja Port, imenovana tudi »bliskovita kariera«, dipl. pravnica. Po opravljeni pripravniški dobi v Glinu imenovana za sekretarja IS. Po letu dni dela na zadnji seji SO imenovana za šefa UO, ki pokriva področje gospodarstva in prostorskega urejanja in menda celo za podpredsednika IS...

Butalci so lačni, željlo si novih kulinarčnih podvigov. Bo to Zdenka Presečnik, županova žena? Znano bi se celo zgoditi, da se občina v procesu lastinjenja preoblikuje v privatno firmo Božič-Presečnik. Saj ni res...

Izjava tedna

Jože Strgar, ljubljanski župan, je ob otvoritvi železniške proge med Ljubljano in Beljakom na vprašanje, ali je z novo prometno pridobitvijo zadovoljen, izjavil:

»Ja, zelo sem zadovoljen. Slovenci bomo lahko hodili gor kupovati, Avstrijci pa bodo prišli k nam... recimo, na kulturne prireditve.«
Gospod Strgar je s tem razžalil tako Slovence (ki

se presneto upiramo temu, da bi ves težko zaslužen denar znosili čez mejo in tako ropali sami sebe), predvsem pa Avstrijce (kakor da bi bili Avstrijci kulturno manjvreden narod).

Če bomo vsi kar naprej kupovali v Avstriji in Italiji, ali bo še sploh kaj denarja ostalo za ogled kulturnih prireditev?...

HUMORESKA

Biznis je biznis

Pred gospodom Fridolinom kloboč dol. V življenju še ni potegnil nepravice poteze. Česar koli se je lotil, vedno je rekel: *biznis je biznis*. Zato so mu namesto superman, ker to res ni bil, pravili *biznisman*. Njegov kolega iz poslovnega sveta, po imenu Valter (torej ne tisti, ki brani Sarajevo) ga je za izredne uspehe na področju zasebnega biznisa obdaril s torbico. Prazno seveda, da bi v njo lahko spravil denar. A Fridolin si jo je res zaslužil.

S prijateljem sta, na primer, kupila staro hišo. Rekel mu je: »Tola hišo dobiva po načelu biznis je biznis. Če si za to, bova iz nje naredila mrliško vežico. Ljudje vedno bolj umirajo, vežice je premalo in tako svojem ne bo treba pokojnikov voziti tja daleč. Ti boš poskrbel za obnovo in pol podjetja bo tvojega. Si za to?«

Prijatelj je bil ves iz sebe. »Biznis je biznis,« je ponovil. »Prišel bom do polovice mrliške vežice, se pravi, postal bom podjetnik. Kaj ne bi danes že vsak podjetnik?« Dela se je lotil z vsemi močmi in z vsem denarjem. To bo mrliška vežica, da se je bodo še mrtvi razveselili.

Gospod Fridolin si je z navdušenjem ogledoval svoje novo podjetje. »Res lepo, res lepo, neslo nama bo zlata jaja,« mu je govoril, ko se je v boku podpalcal zdaj z desno zdaj z levo roko.

A ko je bilo delo opravljeno in še preden je bila slavnostna otvoritev, se je z Valterjevo torbico pojavil pred prijateljem in ga hladno vprašal: »Ti, koliko pa tole stane?«

»Kako to misliš?« je presenečeno vprašal oni.

»Tako kot sem rekel. Mislim sem koliko sem ti dolžen!«

»Meni? Nič. Saj sva se dogovorila, da bo za obnovo pol podjetja mojega?«

»Ja, veš, ampak jaz te bom kar izplačal. Saj nisva sklenila nobene pogodbe, dragi moj. Biznis je pa biznis.«

Strašansko prebledelemu, da ne rečemo, prestreljenemu partnerju je povedal, da ima polno torbo denarja, ki pa seveda ni od Valterja, da ne bo mislil.

»Joj, joj, kaj bo zdaj rekla žena?« je vprašal nesojeni partner.

»Ja, kaj pa naj reče? Poznam jo, poznam. Malo se bo razjokala, pa bo. Mene bolj zanima, kaj boš rekel ti? Ti bi moral pravzaprav nad vrata napisati: tukaj počiva moja velikanska naivnost. Bil sem nor, ker sem z biznismanom hotel zobati češnje.«

P. S.

Če bi se kdo nemara videl v tej zgodbi, naj ve, da je vanjo zašel res povsem slučajno.

FOTOREPORTAŽA

Naši voljeni intelektualci

V slovenski vladi in skupščini sedi kopica intelektualcev, celo doktorjem se je marsikateri ovesil. Pa ali si svojih sol ne zaslužijo, ali pa so šole bontona opravljali v daljni Mongoliji. Ko so oni dan namreč v skupščini poslušali gospoda Markoviča, so množično uporabljali slušalke. Predvidevamo, da so iz njih poslušali simultan prevod Markovičevega govora in ne opernih arij. Eno je vaš in naš slovenski ponos, gospodje, drugo pa evropski politični bonton, ki nima s takšnim otročjim dokazovanjem Slovenstva nič opraviti.

NI RES...

— da bi bili vsi delavci Maribora enako prizadeti, je predsedniku Kučanu zabrusil v brk Ernest Fujs, direktor Primata. Primat je eno redkih »dobro« stojičih podjetij, uspešen izvoznik in podjetje z dobrim programom, delavci pa zaslužijo manj kot njihovi tovariši, ki se otepajo s stečajji...

— da je svet majhen in Celje še manjše. Gospa Irena Ferluga, ministrica za kulturo v Celju je šele pred enim tednom spoznala gospo Mileno Moškonovo, kustodinjo v tamkajšnjem muzeju, dobitnico najvidnejših priznanj za svoje delo, ki ga v Celju opravlja že več kot trideset let. Gospa ministrica pa je to, kar je, šele dobro leto...

— da se predsednik socialdemokratske stranke v Mariboru Teodor Lorenčič ne strinja s pozivi, naj bodo stranke v procesu osamosvajanja v interesu Slovenije složne. On samo meni, da je največja pridobitev parlamentarne demokracije strankarska različnost v konceptih.

— da se predsednik Peterle in njegov zunanji minister ne razumeta. Onadva se že se razumeta, ne razumejo pa jih več ne ostali Slovenci in ne Evropa.

NOVA DOBA

KONEC ZGODOVINSKIH LAŽI

DR. NADA KLAJČ:

ZADNJI KNEZI CELJSKI V DEŽELAH SV. KRONE

V knežjem mestu izide v dneh pred 1. Svetovnim slovenskim kongresom knjiga o knezih Celjskih, nekronanih srednjeveških vladarjih z velikansko gospodarsko in politično močjo. Knjiga zagrebške zgodovinarke dr. Nade Klajč, ki je celjski knežji družini po dolgih stoletjih prva priznala moč, ugled in slove, ki ga je ta uživala v času svojega vzpona in zmagoslavja.

Knjigo je med bralce s strokovnim razmisljanjem popeljal prof. dr. Janez Šumrada. Oblikoval jo je Jože Domjan, fotografije sta napravila Viktor Berk in Lucas, stiskal jo je Cetis Celje. Vezana je v platno in za reprezentančne knjižnice v usnje. Cena knjige, vezane v platno, je 599 dinarjev, vezane v usnje in numerirane pa 999 dinarjev.

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam izvodov knjige dr. Nade Klajč Zadnji knezi celjski v deželah Sv. krone, vezane v

Primek _____
 Ime _____
 Kraj _____
 ulica _____
 Poštna številka _____
 pošta _____
 Številka osebne izkaznice _____
 Datum _____
 podpis _____

Naročnik plača knjigo po povzetju in poštnino poravnava sam.
 Naročilnice pošljite na naslov:
 Prese d.o.o., Aškerčeva 15, 63000 Celje
 Informacije po telefonu 063 23 331, 063 27 606 ali po faxu 063 25 849.

LETO DNI PO POROKI ZLATOROGA IN HENKLA

Umivanje

Ko so pred letom dni v Kazinski dvorani Slovenskega narodnega gledališča v Mariboru predstavniki mednarodnega koncerna »Henkel« in mariborskega »Zlatoroga« v siju žarometov in ob brnenju televizijskih kamer podpisovali pogodbo o ustanovitvi mešane družbe »Henkel-Zlatorog«, so mnogi skeptično zmajevali z glavami, saj je s »poroko« »Henkla« in »Zlatoroga« nastala ena prvih – če že ne kar prva – takšna mešana družba v Sloveniji, v kateri ima 51 odstotkov (torej večino) kapitala in s tem tudi večino v organih upravljanja tuja firma. Medtem ko so se v javnosti vse glasneje pojavljala vprašanja, češ ali ne gre v tem in podobnih primerih za razprodajo družbenega premoženja tujcem, so v Kazinski dvorani takrat »hrabro« sedli v prvo vrsto Milan Kučan, Marko Bulc, Feri Horvat, Matija Malešič in kajpada lokalni funkcionarji.

Leto dni po »poroki« mednarodni koncern »Henkel«, ki ima v 56 državah po vsem svetu raztresenih 160 podjetij z 38 tisoč zaposlenimi, in mariborski »Zlatorog«, ki je imel ob združitvi 1372 zaposlenih ter ob »prazni blagajni« še kopico drugih gospodarskih in »samoupravljaljskih« težav, še vedno preživljata »medene mesece« – v to se je lahko prepričal tudi predsednik Milan Kučan, ki je natanko leto dni po ustanovitvi obiskal mešano družbo »Henkel-Zlatorog«.

S čem je mešana družba začela

V mešano družbo je »Henkel« prispeval 30 odstotkov osnovnega kapitala, »Zlatorog« pa 70 odstotkov. Medtem, ko je »Zlatorog« vložil v novo mešano firmo vsa svoja obratna sredstva z vsemi pravicami in obveznostmi skupaj, je »Henkel« svoj delež poplačal tako, da je v mešano firmo vložil know-how v vrednosti 10 odstotkov osnovnega kapitala, 20 odstotkov vrednosti osnovnega kapitala pa je nakazal v devizah na žiro račun nove firme neposredno pred vpisom le-te v sodni register. To – povedano po domače – pomeni, da je »Zlatorog« v mešano družbo

vložil vse kar je imel z delavci vred, »Henkel« pa je vložil v novo podjetje »znanje« in okoli 10 milijonov mark. In še nekaj je izjemno pomembno: »Henkel« je prevzel tudi večji del odgovornosti za upravljanje nove mešane družbe »Henkel-Zlatorog«, čeprav v firmi tedaj in še tudi danes nima večinskega deleža v osnovnem kapitalu. Vendar pa se je »Henkel« obvezal, da bo svoj delež v osnovnem kapitalu povečal do sredine 1993 leta tako, da bo v novi mešani družbi imel 27 milijonov mark oziroma 51 odstotkov osnovnega kapitala. Glede na to je »Zlatorog« priznal »Henklu« pravico, da ima že od ustanovitve naprej v skupščini družbe »Henkel-Zlatorog« 51 odstotkov mandatov ter s tem v skrajnem primeru tudi možnost preglasovanja pri sprejemanju razvojnih in poslovnih odločitev. Očitno je to bil pač pogoj »Henkla«, ki je v sodelovanju z »Zlatorogom« videl perspektivo, vendar upravljanja z mešano družbo ni bil pripravljen prepustiti komurkoli drugemu, ki nima tako velikih izkušenj z vodenjem podjetij kakor ta mednarodni koncern.

Sicer pa v minulem letu v mešani družbi »Henkel-Zlatorog« po besedah Andreja

Mesariča, enega od direktorjev oziroma vodilnih menadzerjev, niti enkrat samkrat niso imeli nikakršnih problemov z upravljanjem. Vse razvojne in poslovne odločitve sprejemajo s popolnim konsenzom obeh strani, ki imata vložek v osnovnem kapitalu.

Mednarodni koncern »Henkel« pa je v minulem letu tudi sicer dokazal ne samo da je dober in skrben upravljaec mešane družbe »Henkel-Zlatorog«, pač pa da pri podpisu pogodbe zares ni držal »fig« v žepu. Tako »Henkel« celo hitreje vlaga v osnovni kapital mešane družbe kakor predvideva pogodba. Doslej je vložil že 15 milijonov mark v denarju in 3 milijone mark v know-howu. »Henkel« je v mešani družbi kot vložek v osnovnih sredstvih pustil tudi celoten njemu pripadajoči del lanskoletnega dobička mešane firme.

Mešana družba »Henkel-Zlatorog«, ki je lansko leto potemtakem že zaključila z dobičkom, je postala eden od osmih največjih proizvodnih centrov mednarodnega koncerna »Henkel« v svetu. Letos bo družba predvidoma proizvedla 60 tisoč ton proizvodov oziroma 20 tisoč ton več kakor v lanskem letu. Celotna realizacija bo najbrže pressegla 200 milijonov mark, od tega pa bodo 10 odstotkov ustvarili s prodajo na tujih tržiščih.

V koncernu »Henkel« snujejo za družbo »Henkel-Zlatorog« tudi zelo ambiciozne razvojne načrte. Takoj naj bi v Mariboru proizvajali vrhunsko kozmetiko za celoten koncern ter pralne praške ne samo za Jugoslavijo pač pa za celotno jugovzhodno Evropo. Trenutno v Mariboru proizvajajo toliko pralnih praškov kot jih v Zlatorogu niso še nikoli, pa vendar ne morejo zadostiti vsem potrebam tržišča. Kakor kaže po proizvodni center v Mariboru prevzel tudi proizvodno tekočih čistil, ki jih trenutno proizvaja »Henkel-Riviera«. Ob tem celoten koncern »Henkel« vlaga tudi velika sredstva v raziskave in opremo za zaščito okolja, zato po besedah Andreja Mesariča ni nevarnosti, da bi proizvodni programi »Henkel-Zlatoroga«

onesnaževali okolje v Mariboru.

Mednarodni koncern je lahko okno v svet

Najbolj razveseljivo pa je po besedah Andreja Mesariča to, da strokovnjaki iz mariborske mešane družbe sodelujejo tudi v razvojno raziskovalni dejavnosti celotnega koncerna in celo nudijo razvojne in strokovne usluge drugim firmam v koncernu. Tako se naši strokovnjaki lahko hitreje vključujejo v Evropo, mariborska mešana družba pa bo prodajala po Evropi tako svoje proizvode kot znanje.

Leto dni po ustanovitvi mešane družbe »Henkel-Zlatorog« je Andrej Mesarič predsedniku predsedstva Slovenije Milanu Kučanu lahko o delu družbe povedal samo vse najboljše. Ne glede na vse pomisleke, ki so spremljali ustanavljanje takšne družbe, je treba reči, da je »Henkel« nekdanjemu »Zlatorogu« samo odprl vrata v svet. V zvezi s tem je Milan Kučan v razgovoru z vodstvom mešane družbe dejal, da je bil prepričan, da si bodo delavci in strokovnjaki »Zlatoroga« v celotnem koncernu »Henkel« zagotovili ustrezno mesto in status, ker imajo znanje in izkušnje, ki izhajajo iz 105 letne tradicije Zlatoroga. Takšne oblike sodelovanja pa bi najbrže bile manj uspešne in koristne za tiste domače firme, ki se zaradi pomanjkanja znanja iz proizvodnih izkušenj ne bi mogle postaviti ob bok drugim firmam v koncernu.

Pralni prašek za ves Balkan

Z veliki mednarodnimi koncerni je očitno pač tako, da dobri odpirajo vrata, slabe pa »uničijo«. Ta nevarnost kot Damoklejev meč visi nad vsemi v takšnih koncernih-tudi nad »Henkel-Zlatorogom.« Bitka za večanje produktivnosti dela je neusmiljena in ne pozna »socialnih obzirov«. Število zaposlenih se je v letu dni v »Henkel-Zlatorogu« zmanjšalo od 1372 na 1217 delavcev, v začetku 1993 leta pa bo mešana družba ob znatno povečani pri-

DRUGA PLAT

IGRE BREZ MEJA

Nekateri še vedno smatrajo, da je vse okoli mešane družbe »Henkel-Zlatorog« samo »igra brez meja« in da je ta mešana družba nestala mimo pozitivne zakonodaje, ki ščiti interese našega gospodarstva. Med njimi je tudi diplomirana ekonomistka Danijela Petan, ki se je v zvezi s tem vprašanjem s pismom obrnila tudi na javnost.

Petanova v pismu opozarja, da je Andrej Mesarič na mariborskem sodišču vpisan v sodnem registru že od julija lani kot direktor mešane družbe »Henkel-Zlatorog« in kot v. d. direktorja tovarne »Zlatorog«. Na sodišču torej obstajajo po navedbah Petanove dokumenti, ki dokazujejo, da »stari Zlatorog« še obstaja, saj je še vedno registriran kot proizvajalec pralnih sredstev in kozmetike s sedežem v Industrijski ulici 23 v Mariboru. Na istem sodišču, v sosednji sobi, pa je v registru mešanih podjetij registrirana tudi družba »Henkel-Zlatorog« z enako dejavnostjo in na enakem naslovu. »Zelo zanimivo, predvsem za strokovnjake, ki poznajo (ali pa bi morali poznati!) zadevno zakonodajo«, meni Petanova.

Stari »Zlatorog« ima še 3 zaposlene, ravno pa je v toku razpis za glavnega direktorja. V razpisu v Večeru je pisalo: »Kandidat mora ob prijavi predložiti program uredniševanja razvoja podjetja«, kandidati za direktorja tričlanskega kolektiva »starega Zlatoroga« pa so bili v razpisu pozvani, da pošljejo svoje pisne vloge kadrovsko-spolšnemu sektorju mešane družbe »Henkel-Zlatorog«.

Petanova izraža dvom tudi o načinu odločanja v »Henkel-Zlatorogu«. Takole pravi: »Stari Zlatorog je v mešani firmi Henkel-Zlatorog po Mesaričevi izjavi v Večeru udeležen z 49 odstotnim deležem kapitala in odlučanja. Aprila lani je bilo tedanjemu delavskemu svetu starega Zlatoroga pojasnjeno, da bo od teh 49 odstotkov odločanja prišlo na direktorja Mesariča 45 odstotkov, ostale 4 odstotke pa bo imel novi delavski svet Henkel-Zlatoroga. Preostalih 51 odstotkov odločanja pa bo imel »pod kapo« dunajski Henkel. In če me spomin ne vara, so v statut Henkel-Zlatoroga zapisali, da je tuji partner lani vložil le 33 in nekaj promilov več skupnega kapitala ter da bo šele spomladi leta 1993 postal lastnik vseh 51 odstotkov kapitala. Vendar pa ima večinsko pravico odločanja že od ustanovitve družbe dalje.«

»Žal pa ne znam odgovoriti na vprašanje, ali se bo kdo iz naše demokratično izbrane oblasti (mestne ali republiške) kaj »spotaknil« ob to in napravil konec takšnim »igram brez meja«. Ali pa bodo vsaj spremenili zakon o podjetjih v tistem členu, kjer dr. Lojze Ude v svojem komentarju pravi, da družbeno podjetje ne more vložiti samo sebe v mešano podjetje, ker bi s tem izgubilo vlogo družabnika in kontrolorja v tako ustanovljenem podjetju. V primeru starega Zlatoroga pa se je zgodilo prav to«, piše Petanova. Ali bodo njena javna opozorila dobila strokoven odgovor pristojnih oblastnih organov? Zanimivo bo tudi videti, kako bo ta vprašanja reševala zakonodaja po privatizaciji...

izvodnji zaposlovala samo še 950 delavcev. Zaposleni pravijo, da morajo vse več delati, nad plačami se ne pritožujejo, koliko zaslužijo pa nočejo povedati. Menijo, da bodo tisti, ki bodo ohranili delo, med boljše plačanimi delavci v Mariboru.

Ob nedavnem obisku so vodilni v »Henkel-Zlatorogu« predsedniku Milanu Kučanu dejali, da bo v primeru osamosvojitve imela Slovenija dovolj kozmetike, pralnega praška in čistilnih sredstev.

»Torej nameravate po osamosvojitvi umiti vso Slovenijo?« je v šali pribil Milan Kučan. Ambicija »Henkel-Zlatorog« pa je, da bi »umil« vso jugovzhodno Evropo, ki je, resnici na ljubo, od Romunije, Bolgarije in Jugoslavije do Albanije potrebna »temeljitega umivanja« – preveč se je že nabralo »umazanega perila«...

PRI SLOVENIJALESU VEDNO KAJ NOVEGA

Posebna akcija v juniju: od 20. do 30.

- 10% popust na več kot polovico sedežnih garnitur
- ugodne cene uvoženih spalnic

DAGMAR 6 d – bela po ceni 32.865,00
in otroških sob POLO v boru po ceni 21.157,00 din
- ugodna ponudba kuhinjskih blokov BREST
dolžine 270 cm po tovarniški ceni – za samo 22.344,00

Standardne ugodnosti

- bogata izbira v zalogi
- ugodni kreditni pogoji in prodaja na čeke na 3 in 6 obrokov, ali 10% popust za gotovino
- brezplačna dostava in nasvet arhitekta in prijazni prodajalci, ki vas čakajo.

SALONI POHIŠTVA SLOVENIJALESA V CELJU, VELENJU, SLOVENJ GRADCU in ROGATCU.

Stvarne sanje.

Slovenijales, stanovanjska oprema

Mednarodno podjetje

Celje, Zidanškova 10-15
Velenje, V. Vlahoviča 46
Slovenj Gradec, Glavni trg 26

AKCIJA NOVE DOBE

Pomagajmo Janezu v Ameriko

Po šestih tednih zbiranja denarja za Janezovo pot v Ameriko smo našo humano akcijo končali, seveda pa bomo o Janezovi poti sproti in podrobno poročali.

Pomoč je prihajala iz vseh koncev Slovenije, pomagali so zdomci iz inozemstva. Vsi, ki smo v tej akciji kakorkoli sodelovali, smo lahko zadovoljni – Janez bo brez težav potoval v Ameriko. Na računu smo zbrali 60.856 dinarjev in celotni znesek namenili za Janezovo pot v Ameriko. Srečno, Janez.

Pomoč so prispevali:

Katarina Zewe
Rokometni klub Celje
ABC Galeb
Desiree Kolarec
Pedagoško društvo Celje in upokojeanci (srečanje na Hudinji)
KS Škofja vas

KS Frankolovo
Miha Vodenik – Gornja Radgona
KS Vojnik
Zlatarstvo Vlado Prosenec, Dobrna
Zdenko Piliš, Cesta II/19, Velenje
Center za socialno delo Celje
Petrol TOE Celje – OOS
Silvester Memon, Avtoličarstvo, Dobrna
Srednja vrtnarska šola Celje
Turistično društvo Vojnik
Kiosk VIDA, Vida Razgoršek, Dobrna
KS Strmec
KS Dobrna

KORK, Ljubečna
Gimnazija Celje
Trgovsko in servisno remontno podjetje Avto Celje
KS Trnovlje
Avto Celje
Srednja šola za gostinstvo in turizem
Srednja ekonomska šola – Lea Krajnc
Krajevna organizacija RK Strmec (Katica Pešak)
gospa Regal

V celjski podružnici Službe družbenega knjigovodstva smo odprli posebni žiro račun
50700-723/3-31455 z obveznim pripisom za Janezovo pot v Ameriko

MALI BOGOVI KMETIJSKE ZADRUGE ŠMARJE PRI JELŠAH

Vladaj in deli

V kmetijski zadrugi Šmarje pri Jelšah obstajajo nepravilnosti o katerih njeni kooperanti bolj malo vedo ali pa molčijo. Kje in kdaj se je začelo, verjetno še sam bog ne ve. Da pa še danes traja, je jasno marsikom. Učinkovit sistem v smislu deli in vladaj, rojeva sadove.

Pričevanje tajnice

Že tretje leto teče pravda nekdanje tajnice Kmetijskega kombinata Šmarje pri Jelšah TO Kooperantov, **Tilčka Šket**. Njen boj z mlino na veter ne

Tilčka Šket: »Opisa del in nalog niso imeli. Točke so delili po obrazih.«

pojenjuje. Vso svojo delovno sposobnost je opravila v tej organizaciji. Danes je v invalidski penziji pa še vedno čuti, da del nje pripada tej organizaciji in njenim kmetom.

Dokler je bila mlada, se je čutila zaželen in koristen del te ustanove. Spremembo pa je začutila ob nastopu mlajše poslovodske strukture. Ob večkratnih drobnih nesoglasjih med njo in mlajšimi nadrejenimi je sodu izbrilo dno točkovanje njegovega delovnega mesta leta 1988. Po njenem mnenju je bilo točkovanje opravljeno subjektivno in pristransko. Meni, da je bila opeharjena za del točk, ki so ji pripadale. Zadeva je po vseh postopkih prišla preko pravobranilstva samoupravljanja na občinsko sodišče, nato pa še na republiško.

Tilčka Šket pripoveduje: »Mi stari smo delali, da so mladi lahko dobivali štipendijo. Plače so bile 80, 90%, fantje pa so štipendije redno dobivali. Tam nekje leta 1981 je v našo zadrugo prišel diplomirani inženir agronomije gospod **Zdravko Počivalšek**. Opravil je pripravništvo in kmalu zasedel vodilni položaj. Tudi takrat, ko smo imeli dve leti uveden začasn ukrep družbenega varstva,

je bil on začasen individualni poslovodni organ. Leta 1984 je k nam prišel tudi pravnik **Stane Danilo**. Kot sekretar ali vodja splošno kadrovskega sektorja.

Veliko je bilo nepravilnosti pri sprejemanju samoupravnih splošnih aktov, zaradi katerih imam še danes težave. Od leta 1986 do leta 1988 smo imeli ukrep družbenega varstva. 2. 3. 1988, dva dni za tem, ko je prenehal ukrep družbenega varstva, sem prejela odločbo datirano s 27. 1. (iz časa veljavnosti varstva), kjer mi je bilo dodeljeno sporno število točk. Opisa del in nalog niso imeli za nikogar, analitičnih ocen ni bilo. Točke so delili po obrazih. Medsebojno so se pogajali za točke. Če nisi šel na sodišče, si se lahko pobotal za ocenitev. Rekli so mi, da če ne bom umaknila pritožbe, ne bom več delala na tem mestu. Takrat so starejšemu delavcu **Rudiju Horvatu** delovno mesto kar ukinili. Ker pa se je puntal, so nam delavcem prepovedali pogovarjati se z njim. To ga je do kraja zlomilo. Sicer pa je priljubljen način gospoda direktorja prepoved pogovarjanja delavcev s sodelavcem. Tudi mojim sodelavcem je prepovedal pogovarjati se z mano. Tako se sedaj kar bolj na skrivaj videvamo. Ja, kar veliko napočnega se je dogajalo pri nas. Če boste šli v firmo jih pa vprašajte, kako so kaj lani delili nepovratna republiška sredstva za razvoj kmetijstva. Pet minut pred dvanajsto so jih razdelili, boste videli.«

Kaj mislite s temi nepovratnimi sredstvi?

»Lani so jih še delili na Kmetijski zadrugi, letos je prevzela pokroviteljstvo nad njimi občina. Mi smo pa delali elaborate, predloge in utemeljitve za ta sredstva, nato pa so jih poslali na republiko kjer se je odločalo. Tako se je zgodilo, da so lani dobili ta sredstva kmet **Ciril Počivalšek** (oče našega direktorja) iz Olimja, potem kmet **Osojnik** (vodja naše trgovine DOM) iz Olimja, nato lastnik kmečkega turizma **Jakopina** iz Olimja in tudi njegov sosed kmet **Motoh**. Torej vsi iz iste vasi,« pojasni Tilčka Šket.

Sekretar Kmetijske zadruge Šmarje pri Jelšah, **Stane Danilo** je leta 1987, ne da bi imel pismeno odobren kakršenkoli kredit pri svojem podjetju, dobil dostavljen na dom gradbeni material za izgradnjo svoje hiše v znesku 1.659.788 dinarjev. Gradbeni material je bil dostavljen še preden je prispel do trgovine. Zanj je podpisal le dobavnico, naročilnice ni imel. Pri primopredajnem zapisniku z dne 30.5. 1987, ki je bil napravljen med gospodom **Gobec Alešem**, ki je odhajal in gospodom **Potisk Jožetom**, ki je sprejemal primopredajo v njihovi trgovini, je ostal dolžan gospod **Stane Danilo** 847.988 din. Na primopredajnem zapisniku je zapisano, da dolguje na podlagi ustnega sporočila **Naraksa in Novaka**.

Gospod **Stane Danilo** v tem letu od zadruge ni dobil nikakršnega stanovanjskega kredita. Na lestvico upravičenih je bil uvrščen šele leta 1988, kjer mu je pripadalo 2.200.000 din kredita. V letu 1987 je bila kmetijska zadruga še pod ukrepom družbenega varstva.

Gospod sekretar

Najbolje je iti kar v samo jedro dogajanja. Direktor Kmetijske zadruge je bil žal v bolnici, tako da je bil naprosen za pogovor sekretar zadruge gospod **Stane Danilo**. Pred samim razgovorom se je prepričal pri pravnici zadruge, če sme o težavah gospe **Šketove** govoriti za javnost. Ker tega dovoljenja ni dobil, je žal propadel zanimiv del razgovora. Zato smo ga povprašali kar o dejstvih, ki se tičejo predvsem njega. Najprej je predstavil zadrugo: »Kmetijska zadruga Šmarje je pravni naslednik Temeljne organizacije kooperantov v okviru Hmezada. Zadruga ima približno 720 članov. Vsi prejšnji člani, ki so hoteli ostati člani zadruge so morali do 31. 12. prispevati vanjo članski delež 1000 mark dinarške protivrednosti.«

Kaj pa vsi tisti, ki tega denarja niso imeli, pa so bili vsa leta vaši člani?

»Tisti, ki niso vložili denarja, niso več člani. Nekaterim, ki so v težkem položaju, je firma položila akontacijo, ki jo bodo vračali. Pred tem je bilo 1.100 članov.«

Torej ste od letos bogatejši za 720.000 DEM. Kam ste vložili ta denar?

»Člani zadruge vedo, kam je bil denar vložen. Ostalo je tajnost. Zadruga zagotavlja svojim članom določene pravice.«

Ali imate kakšen vpliv na odobritev republiških nepovratnih sredstev za razvoj kmetijstva na vašem območju?

»Naši upravniki zadrughnih enot so do lani zbirali potrebe na svojem terenu, nato so jih naše strokovne službe obdelale po posameznih področjih. Vse

je bilo nato poslano na republiko. Od 1. februarja letos je za to delo zadolžena občinska pospeševalna služba. Na tem delu dela gospod **Mlakar**, kar tukaj v pritličju se nahaja. Prej je bil zaposlen pri nas.«

Ali ste vi leta 1987 z naročilnico zadruge dvignili gradbeni material za izgradnjo svoje hiše, do katerega niste bili upravičeni?

Vprašanje je bilo tako nenadno, da si je gospod **Stane Danilo** izgovoril en dan premisleka. Poprosili smo ga, naj odgovor podkrepi z dokazili.

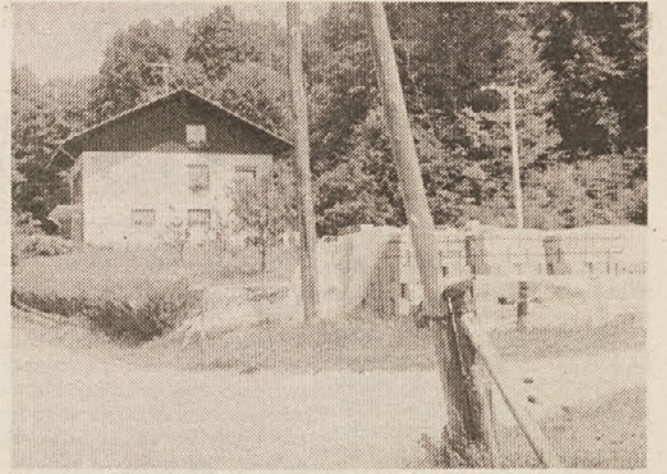
Naslednji dan smo vprašanje ponovili, pa ne samo enkrat, saj menda ni bilo dovolj. Zato smo ga tudi zapisali, da ne bi prišlo do pomot. Odgovor, ki je sledil, je bil takšen: »Naročilnice nisem koristil. Pomladi leta 1987 sem se prijavil na natečaj internega razpisa banke v Hmezadu. Ko sem se pogovarjal s člani komisije, so mi obljubili, da kredit bo. Isti dan sta mi dva člana povedala, da kredit bo. To sta bila **Klemenčič in Bokalič**. Ko sem se pogovarjal, so mi vsi povedali, da je pripravljen predlog, da kredit dobim. To povem naši komercialisti. Dan, dva za tem mi je komercialist povedal, da je blago preko tranzita postavljeno kar pred našo hišo, namesto, da bi šlo v trgovino. Kasneje sem izvedel, da nisem dobil toliko kredita, kot sem mislil. Potem nisem imel več kritja. Avgusta istega leta sem najel drugi bančni kredit in sem to pokrtil. Kasneje sta mi še dva člana povedala, da o kreditu niso bili vsi obveščeni in so potem razpisali nov razpis. Zaradi tega nisem dobil toliko kredita kot je bilo obljubljeno.«

Skupaj smo si nato ogledali in prebrali sporni oz. dokazni zapisnik.

Ker še vedno nismo mogli dojeti dejstva, da si lahko nekatere organizacije tako z lahkoto pridobijo sanjski kapital, smo ga za zaključek vprašali, če je zadovoljen s svojo plačo. Odgovora ni mogel določiti, čeprav nas je zanimalo samo njegovo mnenje o plači (ne plača) ni vedel ali je zadovoljen z njo ali ni.

Svetovalci

Ker nas je gospod **Stane Danilo** napotil glede informacij o lanskem koriščenju republiških nepovratnih sredstev za kmetijstvo k gospodu **Ivanu Mlakarju**, smo ga poskušali poiskati. Saj ni daleč, le nadstropje nižje. Prvič nismo imeli sreče. Tajnica je rekla, da je v bližini. Poprosili smo jo, da nas pokliče, ko pride, tačas pa gremo nadstropje više k g. **Stane**. Še prej je pogledala v vpisno knjigo, če ni slučajno gospod **Mlakar** šel na teren. Vanjo ni bil vpisan, povedali smo ji tudi, zaradi katerih podatkov smo prišli.

Kmetija Počivalšek, kjer stanujeta oče **Ciril** (dobitnik sredstev) in sin **Zdravko** (direktor Kmetijske zadruge).

Čez pol ure se vrnemo. Gospa tajnica je bila začudena, da še vedno iščemo gospoda **Mlakarja**, saj je on iskal nas. Žal, ne vem, če sva se srečala. Še enkrat je pogledala v knjigo, kam je odšel. Sedaj je v vpisni knjigi pisalo, da je odšel na teren (**Bištrica ob Sotli**) že 15 minut pred našim prvim prihodom.

Gospodar jelenov

Če si veren ali ne – verjames da je v **Olimju** romarska pot. Avtobusi šolarjev si sledijo v kolonah. Verjetno si hodijo ogledovat znano cerkev in kmetije, ki so lani dobile izdatno pomoč. Kar za njimi, smo si rekli. Prvi avtobusi so se ustavili pri cerkvi. Ker tokrat tam nimamo kaj iskati, sledimo naslednjim, ki so se vzpenjali višje. Pripeljali so nas do v novejšem času najbolj znane kmetije na **Kozjanskem**, kmetije **Boruta Ježovnika**. Pot do hiše prekrizajo tropi srn in jelenov, ki jih goji tudi za ogled radovednih turistov. Gospoda **Ježovnika** kar naravnost vprašamo. **Ali ste tudi vi dobili lani nepovratna republiška sredstva preko Zadruge v Šmarju?**

»Odkar imam kmetijo, nisem dobil nikakršnih nepovratnih sredstev. Dobili so jih v **Olimju**. Ko so lani nepovratna sredstva delili, nas niso klicali. Na sestanek sem prišel, ko je bilo že vse razdeljeno. Dobili so jih štirje iz **Olimja**. Čisto slučajno pa se je zgodilo, da so taisti ravno takrat privarčevali tudi toliko denarja, da so si kupili avtomobile. Zagotovo pa vem, da nihče nima načrtov za tisto, za kar so prosili. Nihče še lopate ni vrgel v novoizgradnjo. Letos ponovno prosim za kredit oz. nepovratna sredstva. Prošnja je skoraj enaka kot lani. Prišli ste kot naročeni. Ravno danes zjutraj mi je gospod **Mlakar** rekel, da tudi letos ne bom dobil, ker letos ne bo nobenega denarja. Še tisto kar so imeli odobreno, ni bilo realizirano. Z denarjem, ki znaša po predračunu 7.000.000 din, bi rad dokončal industrijski objekt za izdelavo komposta – pokrovnega materiala. V njem bi zaposlil 4 delavce.

Prav tako želim čimprej razširiti kmečki turizem z izgradnjo 4 apartmajev v velikosti 4 x 90 m² visoke A kategorije. Sam

sem, do sem in do drugega objekta, asfaltiral 3000 m² površine. Danes se po njej vozijo avtobusi. Imam 5 velikih gobarn in okoli 100 jelenov in srn. Moja kmetija ima prosti ogled za vse vedoželjneže. Otroci in odrasli se lahko prosto sprehajajo med živalmi. V vse kar sem storil, sem vložil svoj denar. Vendar bi bilo vse prej narajeno, če bi dobil kakršnokoli pomoč. S kmetijsko zadrugo drugače dobro sodelujem.«

Odrpta vreča

Gospod direktor Kmetijske zadruge bi naj ta dan prišel domov iz bolnice. Odločili smo se ga obiskati. Poiskali smo kmetijo **Cirila Počivalška** v **Olimju**, ki je lani dobil zelena sredstva. Tako bomo ujeli dve muhi na en mah, pogovorili se bomo lahko z direktorjem kmetijske zadruge gospodom inženirjem agronomije **Zdravkom Počivalškom** in ga povprašala o pogojih za pridobitev sredstev ter z gospodom očetom **Cirilom Počivalškom**, ki ga lahko vprašamo, kako mu je vendar uspelo priti v tako ozek krog izbrancev. Ko smo se peljali skozi vas, smo pred tremi hišami videli zloženo opeko istega porekla zvezano z enako vrstico. Pri **Kmečkem turizmu Jakopina** smo splezali na s travo preraščen gradbeni material (betonske nosilce) ter se razgledali po okolici.

V hiši kmečkega turizma je samevala stara mati, mlajših ni bilo dobiti. Na srečo smo srečali poštarja. Povprašali smo po priimkih: **Počivalšek, Osojnik, Motoh, Jakopina** pa smo tako že našli. Sploh ne bi rabili spraševati, saj so vsako izmed teh hiš označevali skladi zložene nerabljene opeke.

Lepa, enonadstropna moderna hiša **Počivalška** je na samem vходу v **Olimje**. Vendar žal tudi tokrat nismo imeli sreče. Gospod **Ciril** (dobitnik sredstev) se je ravnokar odpeljal k sinu (direktorju zadruge) v bolnico. Gospa mati pa me je samo začudeno gledala in prosila, naj ponovim vprašanje. Odgovoriti ni mogla.

In tako vam tudi mi ne moremo odgovoriti na vprašanje ali je zgolj slučaj, da so štirje sosedje iz **Olimja** dobili sredstva »pet minut pred dvanajsto«, kot bi rekla gospa **Tilčka Šket**.

Olimje, kraj, kjer z enim pogledom zajamete vse štiri dobitnike republiških nepovratnih sredstev

MIROREKS

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA
Zidanškova 27, Celje

To je trgovina z najcenejšim ženskim in moškim perilom, največjo izbiro body-ev, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in največjo izbiro uvoženih ženskih in moških kopalk

Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

PROSTITUCIJA IN NASILJE

Portoroška tržnica ljubezni

nadaljevanje iz prejšnje številke

Da se Jugoslovani ukvarjajo z zvodništvom tudi v tujini je znana stvar, toda da to počno v mestih v bližini meje se dogaja redko. Da je vendarle tako kaže tudi primer 43-letnega M. Š. iz Opatije, ki že skoraj dve desetletji »dela« v Italiji, kjer se je najprej zaposlil kot natakar, kasneje kot kuhar v znanih tržaških restavracijah.

Po nekaterih informacijah je odprl pravo majhno javno hišo v Vidmu. V Italijo je pripeljal krojačico z Reke, ki je nastopala kot striptizeta. Njen zaščitnik ji je dal umetniško ime Pupa. Na koncu je M. Š. končala na pločniku. Obstaja možnost, da je M. Š. sodeloval tudi z D. B., zvodnikom iz Portoroža.

Da je Portorož najprivlačnejše slovensko mesto za turiste, med katerimi prednjačijo italijanski državljani, in da so razlog številne prodajalke ljubezni, je znano. Na začetku je bila njihova »ordinacija« hotel Metropol, poleg katerega se nahaja tudi slavna portoroška igralnica. Delavski svet GH »Metropol« je leta 1988 odločil, da se prostitutkam in zvodnikom prepove vstop v restavracijo, nočni bar in igralnico. Zaradi tega so ljubiteljice noči izbrale za svoj prostor plato pred hotelom, od koder jih nihče ni mogel spoditi. Medtem je tudi ta prostor postal »vroč« in veliko se jih preselilo v bližnji park ali pa so se enostavno sprehodile od avtobusne postaje do hotela in ponujale svoje telo za precejšnjo vsoto denarja.

Nekdaj je bilo enostavno opaziti prostitutke in pisati o njih, ker so bile izzivno, pogosto tudi neokusno oblečene,

opozorljivo našinčkane in so se obnašale prisiljeno in napačno.

Danes prodajalk ljubezni, vsaj v Portorožu, ne morete kar tako identificirati. Da bi bile »neopazne« so se potrudili zvodniki, ki si prizadevajo, da njihove ljubljenske nosijo sodobna oblačila, zlat nakit, govorijo italijansko (toliko kolikor jim je pri delu potrebno) in se vozijo v luksuznih avtomobilih.

Zato jih je težko preganjati, ker jih je treba ujeti pri delu. Delavci koprške UNZ so uspeli ujeti eno prodajalko ljubezni, 19-letno dekle iz Cazinca v stanovanju njenega zvodnika 36-letnega D. B. z Reke. Njo so zasačili z italijanskim državljanom, ki je na zaslišanju priznal, da je plačal za ljubezen. Prodajalka ljubezni je morala sedem dni prebiti v koprskem zaporu, kjer se je znašel tudi njen makro D. B., ki je bil osumljen, da se je ukvarjal z zvodništvom.

Iz hotela v prikolico

Po podatkih koprškega UNZ na tem področju dela šest zvodnikov od katerih ima vsak po eno ali dve prostitutke, ki ordinirajo na portoroški »tržnici ljubezni« pred hotelom Metropol. Med njimi je tudi D. B., proti kateremu so delavci UNZ uspeli zbrati številne dokaze. Kot je ugotovljeno, se je s tem delom ukvarjal v naši državi od leta 1984, ko je bil preganjan iz Italije, kjer je bil obsojen zaradi istega kaznivnega dejanja, zvodništva.

Kakor hitro je prišel v Portorož, je najel enosobno stanovanje v portoroškem predmestju Lucija, v vseh letih bivanja

v tem mestu pa ni iskal zaposlitve. Kasneje je odkupil stanovanje, v katerem je stanoval, vozil pa je luksuzen avto. V šestih letih v Portorožu je imel šest do sedem deklet iz raznih krajev države. Na začetku so »delale« v hotelskih sobah, da bi bil profit večji pa jih je D. B. premestil v kamp-prikolico, ki jo je postavil v Avtokampu v Luciji. Ko je uprava kampa izvedela kaj se dogaja v prikolici, je D. B. odpovedala gostoljubje. Zaradi tega je odprl novo »ordinacijo« v svojem stanovanju, ki se nahaja v enem izmed blokov v Luciji. V njegovem stanovanju so živele in »delale« dekleta, za katera je skrbel.

V pripravljalnem obdobju so dekleta morale opraviti kratek tečaj italijansčine, da bi se lažje sporazumevala s klienti Italijani. Potem jih je »gospodar« oblekel v lepo garderobo in nakit... Ko se je »pouk« po dveh do treh tednih končal, so lahko krenile na svoja delovna mesta.

Sedem partnerjev na noč

Posel prostitutke ni prav nič lahek, pa je redko katera od prodajalk ljubezni zdržala dolgo časa. Po nepisanim pravilu so zapuščale svoje zvodnike po enem letu, toda nekatere mnogo prej, ker niso mogle zdržati naporega tempa nočnega življenja. Čeprav govorimo o »sladkem zaslužku«, ni bilo lahko včasih imeti tudi sedem partnerjev eno noč.

Še en razlog je obstajal za ločitev z zvodnikom. Na začetku so svojim dekletom dajali polovico skupnega zaslužka, ki je na mesec znašal do 20 milijonov lir. Tako je bilo prvi mesec, toda kasneje so makroji skoraj celoten zaslužek svojih

»delavk« zadrževali za sebe, njim pa dajali le toliko, kolikor jim je bilo potrebno, da preživijo. Odvajan je tudi denar za zaščitna sredstva, pa je vsaka prostitutka imela v torbici kondome, ki so jih vsakodnevno dajale svojim strankam. Če se ve, da so dekleta za eno uslugo jemale od svojih partnerjev okoli 150.000 lir, v eni noči pa imele tudi do sedem strank, tedaj je jasno, koliko je mogel znašati zaslužek njihovih zvodnikov, zlasti po enem mesecu, ko je prenehalo veljati pravilo »pol tebi, pol meni.«

Lepotice noči in njihovi zvodniki so se toliko opogumili v Portorožu, da se niso ustrašili nikogar. To najbolje potrjuje podatek, da so tudi sosedi D. B.-ja nekajkrat prijavili makroja tamkajšnji postaji milice. To so potrdili tudi nekateri naši sogovorniki, ki so D. B.-ja poznali in ki so ga večkrat videli na portoroških plažah v spremstvu lepe 19-letne Cazinke. Kakor so nam rekli, je bila elegantno oblečena in okrašena z nakitom celo na peščenih plažih. Eden izmed prebivalcev Portoroža nam je dejal, da so »profesionalke« precej vztrajne. Ponujajo ljubezen vsakomur, ki se znajde v bližini »Metropola«.

Zanimiv je tudi primer, ko je prostitutka nagovarjala svojega starega znanca Italijana, ki je že večkrat plačal ljubezen in bila toliko vsiljiva, da je to opazila tudi soproga njenega klienta in škandal je bil neizogiben.

»Fantom« na avtostoperke

Da avtoštopanje včasih vodi v negotovost in da lahko postane usodno za avtoštoparke, ka-

že naslednji primer. Na koprskem je bil prijavljen dogodek, ki se je zgodil na avtocesti med Ljubljano in Koprno. Gre za posilstvo, v katerem je osumljeni najprej omamili dekle, potem se je izziviljal na njej. To se je zgodilo pri Dolgem mostu, ko je študentka skušala srečo z vzdignjenim palcem. Ustavil je bel ford fiesta s tržaško registracijo, za volanom pa je sedel starejši moški. Med vožnjo je uglašeni gospod dekletu ponudil cigarete, kekse in sok, potem pa je ona trdno zaspala. Ko se je čez nekaj časa zbudila, se je znašla v gozdu nedaleč od Kozine. Nekako je uspela priti do ceste in ustaviti kamion, ki jo je peljal do postaje milice v Kozini, kasneje pa so jo odpeljali v izolsko bolnišnico. Koprski UNZ je v dveh letih dobil še dve prijavi, katerih zgodbe so zelo podobne, razlikujejo se samo po nekaterih podrobnostih.

Prav tako pri Dolgem mostu na izhodu iz Ljubljane, kjer se po navadi zbirajo štoparji, se je v avtomobilu gospoda iz Trsta znašla 29-letna ženska, ki jo je doletela enaka usoda. Tudi njej je ljubeznivi voznik ponudil sokove italijanskega proizvajalca, nato pa je utonila v sanje. Zbudila se je v neznanem gozdu, brez hlač in z raztrgano bluzo.

Tudi tretja zgodba se je začela na Dolgem mostu. Tudi takrat se je ustavil avtomobil s tržaško registracijo, katerega je vozil starejši gospod. Ponudil ji je kekse in sok, katerega je spila in pred Vrhniko zaspala. Zbudila se je ponoči v neznanem gozdu in komaj je uspela najti planinsko pot, kjer so jo našli vozniki, ki so jo odpelali

do hiše njenih staršev, katerim je vse povedala. Potem so vso stvar prijavili policiji. Analiza njene krvi je pokazala prisotnost zdravila alkalne narave (morda tudi mamila).

Vse tri ženske so preiskovalnim organom koprškega UNZ na enak način opisale neznanca. Prva žrtev se je spomnila njegovega imena, ki ga je prebrala na kartici, ki je bila zalepljena na vetrobrano avtomobila. H koprskim organom UNZ je kmalu prišlo sporočilo italijanske policije iz Trsta, da gre za 51-letnega Tržačana, ki je poročen, ima pa zajeten dosje o podobnih dejanjih tudi v Trstu. Prišla je tudi njegova fotografija, na kateri so ga žrtve spoznale.

Ali se bo obsedenec iz Trsta, ki je osumljen omenjenih dejanj, pojavil pred sodiščem, je odvisno od italijanske policije. Medtem policija še vedno molči in kdo ve ali se bo o tem sploh spregovorilo.

Oče in sin obračunala

Da se oče in sin ne razumeta vedno najbolje, pove tudi dogodek, ki se je zgodil že pred dobrim tednom dni. Oče Alojz in sin Franc iz Huče luknje pri Laškem sta se sprla do te mere, da sta med seboj morala tudi fizično obračunati. Oče se je sina lotil s kolom, sin pa je očetu zlomil nogo, zaradi česar je moral oče Alojz tudi poiskati zdravniško pomoč.

Lepo oblečene portoroške prodajalke ljubezni

OBOROŽEN ROP NA BENCINSKI ČRPALKI V

Ustreljen za 35

»Igor, grem. Lepo se imej še ti dve uri,« so bile besede Vinka Podbregarja, vodja Petrolove črpalke v Šentrupertu, ko se je ob osmih zvečer poslavljajal od svojega delovnega tovariša. »Adijo,« je odzdravil Igor Pražnikar in mu še pomahal, kot je bilo v navadi. Nihče ni vedel, da je bil to njun zadnji pozdrav, saj je komaj 31-letni Igor Pražnikar padel pod streli oboroženega roparja slabi dve uri pozneje.

Na krut način se je končalo tako mlado življenje, kar je dobesedno razburilo mnoge Savinjsčane. Mlad, komaj 31-letni Igor je šele začel svoje življenje. Rojen v Zabukovici se je pred sedmimi leti preselil v Žalec in se poročil. Imel je majhna, šestletnega sinka in mla-

do, 26-letno ženo. Svoje življenje je šele začel, saj sta z ženo nekako pred letom dni odprla moško frizerstvo Aljaž v Žalcu in si želela mnogo poslovnega uspeha. Sanje mladega človeka pa so se čez noč razblinile. Ko je pred tremi leti zapustil delo prodajalca v celj-

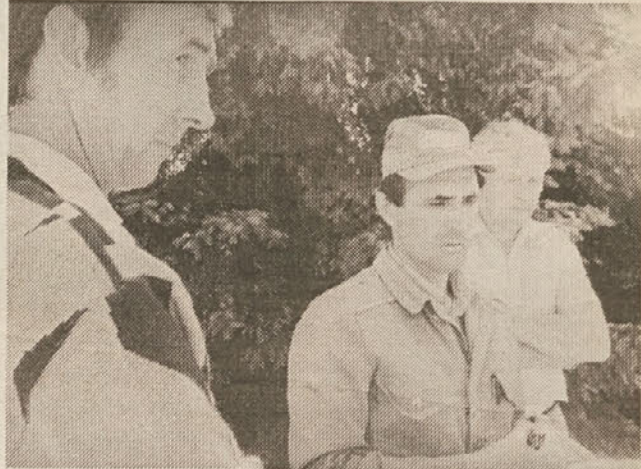
skem Borovu in začel delati na bencinski črpalci v Velenju, verjetno še ni pomislil na nevarnost dela, ki ga je opravljal. Ko je bil kasneje premeščen v Šentrupert pa je strah verjetno popolnoma izginil. Upravičeno? Verjetno ne, saj je bila osamljena Petrolova bencinska črpalca pogosto tarča roparskih napadov, le da se nobeden ni končal tako tragično.

Kriminalna zgodba

Kaj se je dogajalo prejšnji torek zvečer na Petrolovi bencinski črpalci v Šentrupertu, na

SVETOVNI
SLOVENSKI
KONGRES

Pretreseni delavci bencinske črpalke v Šentrupertu. V sredini Vinko Podbregar, ki je prestreljenega Igorja Pražnikarja našel naslednje jutro.

SELEŠEVA NE POZNA MEJA

Kraljica Monika

»Imperatorka Seleš«, »Kraljica Roland Garrosa«, to so samo nekateri od številnih epitetov, katere poudarja svetovni tisk po premočni zmagi naše šampionke na mednarodnem teniškem prvenstvu v Parizu, s čimer je hkrati še bolj utrdila prvo pozicijo na svetovnih lestvicah najboljših tenisačic sveta.

»Nedeljski dnevnik« gre najdlje, ko predvideva, da bi Monika Seleš že letos lahko osvojila »Grand slam«, kljub temu da je naša tenisačica bolj skromna, ko pove: »To je nemogoče letos, mogoče naslednje leto. Vendar, Monika napoveduje spremembe na taktičnem planu, forsiranjem igre servis-volej, tipično za moške »gladiatorje«, kot so: Edberg, Sampras, Becker, Forget, Courier, Agassi in ostali mojstri »belega cirkusa«. Monika sicer obljublja, da bo čez en teden v Wimbledonu skušala več igrati na mreži: »Jaz ne želim celo življenje ostati igralka zadnje črte.« je povedala Monika po zmagovalni v Parizu.

Francoski eksperti »belega športa« so enotni v oceni, da bo Moniko težko v prihodnosti katera od najbližjih spremljevalk porinila iz prvga mesta, kar je tudi potrdila v Parizu v direktnem dvoboju s tretjo igralko Gabrielo Sabatini in s peto Arantxo Sanchez. Steffi Graf še naprej ostaja, kljub slabši igri in spodrsjaju v Parizu, veliki nasprotnik in konkurent za prvo svetovno pozicijo, vendar, predvsem je psihološka kriza ovira v tem in vprašanje je, kdaj bo zbrala dovolj moči, da bi lahko konkurirala za najvišjo svetovno stopnico.

Nasprotno je Monika Seleš polna samozavesti, želje za napredovanje, in kar je najbolj pomembno, uspehi ji niso »glavo zavrteli«. Monika je spremenila izgled, toda čut je ostal enak.

Svetovni teniški eksperti po izredni sezoni naše šampionke na vse mogoče načine skušajo analizirati njeno dominacijo v ženskem svetovnem tenisu. V glavnem so vsi mnenja, da Monika drži v rokah vse taktične skrivnosti teniške igre, kar je velika prednost pred ostalimi nasprotnicami. To je tudi dokazala in v finalu proti zelo neugodni Španki Arantxi Sanchez, ko je v zadnjem gemu, ki je bil zelo pomemben, uspela strti odpor trde Španke: »Zadnji gem je bil zelo pomemben. Poskušala sem končati meč in sem se spomnila, da je Sabatinijeva v Key Biscayneu vodila z visokih 4:0 v drugem nizu in da se mi je posrečilo vrniti v igro in povesti z 5:4. Študirala sem, če sem uspela takrat, zakaj ne bi sedaj. In mi je zares uspelo. Pri rezultatu 4:4 sem bila prepričana, da bom dobila ta niz.« Nasprotno je Španka trdila, da je imela »meč« v svojih rokah, vendar je dovolila z vrsto napak, da ji zmagala gre izpred nosa. Vendar Španka prizna, da mora biti proti Moniki več kot 100 odstotno pripravljena, ker te drugače ona povozi. Sanchezova, priznati se mora, je igrala zelo dobro, na trenutke tudi v majhni prednosti, vendar Moniko ni uspela nadigrati. Na drugi strani je Monika občasno izgubljala, toda ni pustila vtisa, da bo na koncu izgubila. Nasprotno, samo vprašanje časa je bilo, kdaj jo bo pod svoje vzela naša najboljša tenisačica.

Po triumfu Monika še nekaj

časa ostaja v Parizu, potem pa sledijo priprave za Wimbledon. Za zmago na Roland Garrosu je dobila 2 milijona in 237 tisoč francoskih frankov, ali okrog 400 tisoč dolarjev.

Velike zasluge za uspeh v Parizu ima tudi francoski trener Monsor, s katerim je trenirala pred Roland Garrosom, posebno »sekanje žogice«, s katerim jo je skušala presenetiti Sanchezova. Monika je po uspehu v Parizu izjavila, da resno razmišlja o nadaljevanju sodelovanja z francoskim trenerjem.

Končno so se tudi v Teniški zvezi Jugoslavije oddahnili, Monika se je namreč odločila, da bo v prihodnje nastopala za našo reprezentanco in to že v Federal pokalu, ker je to pogoj za nastop tudi na Olimpiadi v Barceloni. Govorilo se je, da Monika za nastop v državni reprezentanci zahteva tudi nagrado »samo« 300 tisoč dolarjev, vendar je s svojo odločitvijo, da

bo nastopila za jugoslovansko reprezentanco, demantirala govornice o prevzemu ameriškega državljanstva.

Zadnji uspehi mlade Novasadčanke lahko samo razveselijo vse prave ljubitelje športa v Jugoslaviji. S svojo skromnostjo in z igro je osvojila ves svet, med njimi tudi ljubitelje belega športa v Sloveniji, v katero rada prihaja. Lani, na aktivnem oddihu na Rogli so ji vodilni ljudje Uniorja iz Zreč obljubili prostor za vikend na Rogli. Monika je bila zelo navdušena nad lepotami slovenske športne lepote. Z veseljem je sprejela ponudbo. Upajmo samo, da bodo kmalu, kljub velikim obvezam, Monika in njen oče in trener Karolj, začeli gradnjo vikenda na Rogli, s čimer bi privabili tudi ostale športnike, ki bi na Rogli tudi v razvoj športa in rekreacije vložili svoj kapital. Zato je tudi razumljiva poteza vodilnih ljudi iz Uniorja.

Uprava za notranje zadeve Celje naproša vse, ki bi v torek, 11. junija zvečer med 21.45 in 22.30 uro šli mimo bencinske črpalke v Šentrupertu, se peljali mimo ali stopali, da navežejo stike z najbližjo postajo milice.

ŠENTRUPERTU

tisočakov

osamljeni bencinski črpalci med Zalcem in Vranskim? Ne vemo. Kriminalna zgodba, ki jo raziskujejo kriminalisti UNZ Celje, Postaja milice iz Zalca, obenem pa je v raziskavo vpletena tudi vsa slovenska policija, še ni znana. Ta nesrečen roparski uboj se je najverjetneje zgodil med 21.45 in 22.30. Igor Pražnikar je tedaj delal sam, saj se je Vinko Podbregar, s katerim sta delala popoldansko smeno, že ob osmih zvečer nič hudega sluteč odpravil domov. Bencinska črpalka v Šentrupertu je namreč poleg osamljenosti tudi slabo obiskana, tako da je v večernih urah zelo malo dela in zato je vodja črpalke tudi odšel. Zvečer ustreljenega Igorja so našli šele naslednje jutro, zločinsko dejanje pa je odkril prav isti človek, s katerim sta se zvečer predčasno poslovila. Vinko Podbregar ga je našel prestreljenega z več naboji zjutraj ob 5. uri in 40 minut, ko je prišel, da bi se pripravil za jutranje delo. Bencinska črpalka je bila osvetljena, na eni strani pa je že bila potegnjena zaporna vrstica, tako da je vse izgledalo normalno.

Kriminalisti predvidevajo, da je bil storilec z avtomobilom, ker pa je bil ustreljen z več strelji tudi menijo, da se je roparskega napada branil. Iz delavčeve torbe je bilo vzeto 35

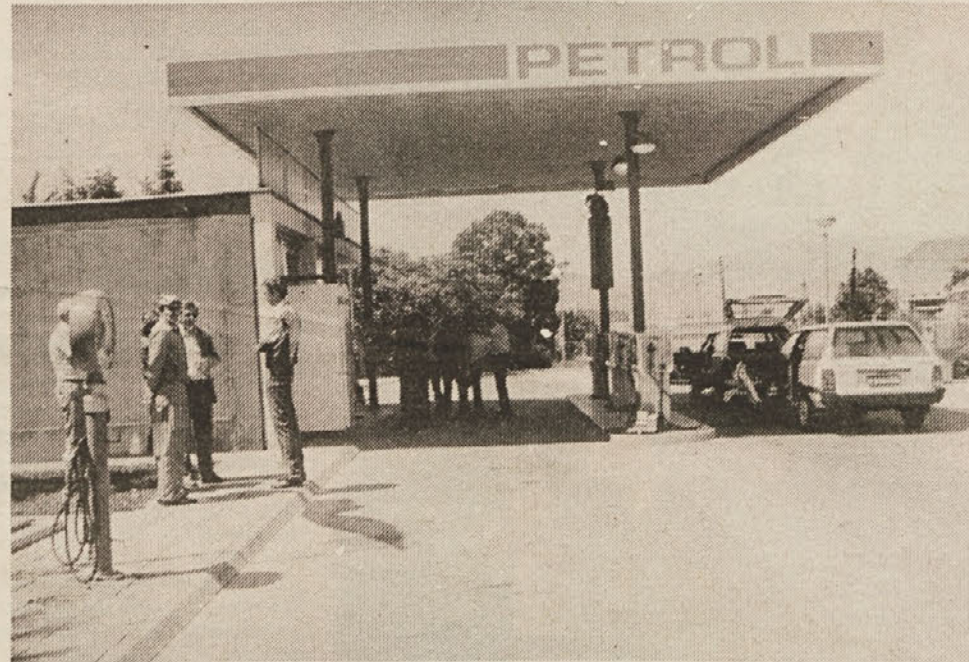
tisoč dinarjev, nekaj v gotovini, ostalo pa v čekih.

Nekateri priče naj bi povedale, da je bila pozno zvečer črpalka močno osvetljena, vendar je napeta vrstica pred vhodom v črpalke dajala vtis, da je zaprta. Zato tudi noben voznik ni izstopil iz vozila in se prepričal, zakaj je tako razsvetljena, niti ali je kdo v notranjosti bencinske črpalke. Tudi policijska

patrulja, ki se je peljala mimo in je hotela napolniti bencinski rezervoar, se ni ustavila, saj so zaradi napete vrvice mislili, da je črpalka že zaprta.

Kaj se je dejansko dogajalo na tem bencinskem servisu v torek zvečer, bo ostala skrivnost vse do tedaj, ko bodo storilca tudi prijeli. Kriminalisti se trudijo in vestno opravljajo svoje delo, v interesu preiskave

pa je, da nekateri podatki še niso na voljo javnosti. Resnica o tem zločinskem napadu bo znana šele po prijemu storilca, zato so vsakršne prenaplajene napovedi nezrelo dejanje. Ker pa so oboroženi ropi včasih tudi brez epiloga, se lahko zgodi tudi, da storilca nikdar ne bodo našli. Ostali bodo le globoko prizadeti svojci in sin brez očeta.

Petrolova bencinska črpalka v Šentrupertu – prizorišče zločinskega dejanja.

ŠPORT IN POLITIKA

Vse naše zastave

Oblike vpliva politike na šport, predvsem vrhunškega, so različne. Iz krute preteklosti primerov ne manjka. Samo za ponazoritev: vzhodni šport je bil in deloma je še državni, športniki so bolj ali slabše nagradjeni ambasadorji in če pomenimo, bili so orodje in orožje oblasti in seveda njene politike. Na žalost je bila zunanja fasada lepa, notranja vsebina pa maksimalno vprašljiva. Če bi bili grobi, pa še vedno realni, bi vsakemu, ki bi oporekal, lahko ponudili v dokaz športnike iz bivše Nemške demokratične republike.

Tudi zahodni šport ni imun do politike. Oblike so pač drugačne, pristopi tudi. Šport je moč izrabiti v oblastniški ali politični namen.

Kateri politiki so bili tudi sami pravi, vrhunski športniki? Pri nekaterih v njihovih življenjepisih ta del življenjske aktivnosti ni opisan niti z besedico, kaj šele z stavkom. Pa vendar cni in drugi prihajajo na pomembne, vrhunsko odmevne prireditve. Ste se vprašali zakaj?

Jugoslovanski in slovenski, dovolili si bomo kar izraz, modela nista ne zahodni, ne vzhodni. Sta svojevrstna. V marsičem. Tudi pri nas je šport v bolj ali manj tesni povezavi s politiko. Odvisno od časa in potrebe. Prisotne so zahodne in vzhodne vrvine. Na žalost smo še največ izvirnosti pokazali pri »črni« stvareh. Izmišljali smo si tekmovalne sisteme »po YU ključu«, pisali smo najrazličnejše sporazume (»portoroški«), profesionalnim športnikom ponujali samoupravne sporazume, ustanavljali sklade za prireditve in še in še. Afer, aferic seveda ni manjkalo. Šport in telesna kultura sta bili družbeni dejavnosti, v rokah oblasti, kajti prav ta je na tak ali drugačen način namenjala športu in hkrati športnikom bolj ali manj bel ali črni kruh. Tako je bilo dolgo časa. Prišel pa je tudi nov in drugačen čas.

Ni pomembno kdaj se je točno začel. Morda leto, dve nazaj. Je pa pomembno, da se je začel prav v času političnih sprememb v Jugoslaviji in njenih republikah. Kar naenkrat je bilo že ob vsakdanjih težavah pomembno ali bo igral v državnem moštvu Slovenec, Bosanec, Srb, Hrvat ali kdo drug. Kar naenkrat so morali selektorji paziti od kod športnik prihaja in ne kakšne so njegove tekmovalne sposobnosti. Na stadionih in v dvoranah je še kako pomembno, kje sedijo eni in kje drugi navijači. Pa to je še razumljivo: prevroča navijaška kri zavre in pretep je tu. Zdaj ne gre več za vročo kri, temveč za obračun, recimo med Srbi in Hrvati. »Nacionalni simboli« so izzivalni, fotografije politikov pa so kar naenkrat postale navijaški rekviziti. Primerov seveda ne manjka. Odložite časnik za nekaj minut in pobrsajte po spominu!

Nehote se človek v sedanjem času vpraša, kako bo s slovenskim športom in športniki? Bo politika tista, ki bo narekovala ali naj klub, organizacija, posameznik tekmuje le v Sloveniji in tujini? Bo Slovenec lahko še jugoslovanski reprezentant? Kdo in kdaj bo slovenske strokovne organizacije tudi mednarodno priznal? Še in še je vprašanj. Je pa tudi nekaj odgovorov in še več, vsaj za zdaj, različnih razmišljanj. Najprej odgovori. KK Olimpija, edini moški košarkaški prvoligaš, se je že odločil za nastop v enotni »profi« jugoslovanski ligi, pri NK Olimpija se vsaj večina neformalno zavzema za jugoslovansko prvoligaško konkurenco, rokometarji se potegujejo za razširitev ženske prve lige in posredno je moč razumeti, da bo Belinka Olimpija »zvezni« ligaš, celjska Pivovarna Laško pa si je spet po dolgih letih priborila jugoslovansko 1. ligo.

Tako je zaenkrat pri klubih. Ali bo njihova na koncu tudi obveljala? Po pravici povedano, ne vemo. Lahko pa po svoje razmišljamo. Slovenski politiki so dovolj zreli, da ne bodo šli z glavo skozi zid. Povsem normalno bi bilo, da bi sami športniki najprej trezno pretehtali, kje ima »jugoslovansko« merjenje smisel in kje ne. Najbrž je res nesmiselno NK Olimpijo siliti v slovensko ligo, ko pa dobro vemo, da nima konkurentov, najboljši igralci bi takoj, ko bi bilo mogoče, odšli v tuje klube, mladi talenti brez prave prihodnosti bi se najbrž odločili za kaj drugega ali pa bi jih kaj kmalu zamikala tujina.

Zanesljivo pa ima smisel razmišljati o smučarskih zvrsteh, saj so vrhunski mojstri le iz Slovenije in že zdavnaj prej bi moralo biti tudi administrativno vodstvo v naši republiki. V podobnem položaju so tudi avto moto športniki in nekaterih zvrsteh (speedway, rally, motokros).

Jasno je tudi, da mednarodno priznanje ne bo prišlo kar tako in hitro. Dobro vemo, da bo potreben čas, da bodo slovenske strokovne organizacije sprejete v mednarodne kroge. Tudi zaradi dolgotrajnih procedur. Formalni predpisi zahtevajo izpolnjevanje določenih zahtev in marsikatero lahko uresničimo takoj, nekaj pa je takih, ki potrebujejo pri nas samih veliko časa. Tega se zavedamo vsi – politiki, športni delavci, športniki, gledalci... Marsikateremu bi zagotovo storili krivico, mu uničili kariero, onemogočili lastno voljo in konec koncev škodovali tudi sami sebi, slovenski državi.

Zdaj sta dobrodošla trezna glava in čas. Politiki imajo ta čas zagotovo pomembnejše naloge, čeprav bi si vsi želeli, da bi prišel tudi čas, ko se bodo politika in politiki načrtno lotili vrhunškega športa, športa v solah, športa mladih in ustvarjanja pogojev za otrokov telesni razvoj. Priti bi moral čas, ko bomo skupaj s politiki ugotovili, da v Sloveniji ne premoremo športnega stadiona, ki izpolnjuje povprečne mednarodne standarde, da nimamo športne dvorane za recimo več kot 7.000 gledalcev... in priti bi moral čas, ko bo vrhunski šport na tržnem preprihu (nekateri so že) in nenazadnje, ko si bomo trezno priznali, da nas je žal samo dva milijona in da pač preprosto iz take populacije ne moremo imeti v vseh zvrsteh vrhunskih rezultatov.

Pa še nekaj je pomembno. Prihodnje leto je olimpijsko. Objektivno je treba sprejeti dejstvo, da bodo slovenski športniki korakali pod jugoslovansko zastavo, poslušali jugoslovansko himno.

Morda bo slovenska športna diplomacija dosegla dogovor za dodatno oznako s slovenskimi simboli in že to bi bil korak naprej. Morda tudi ne. Nikakor pa ne bomo smeli tako ali drugače obsojati športnikov, trenerjev in funkcionarjev, ki bodo pač pod »jugoslovansko« zastavo tekmovali ne samo zase, temveč tudi za nas, ki si želimo, da bi slovenska zastava enakovredno plapolala tudi na največjih prireditvah.

ZVEZDNI TRENUTKI
MARIBORSKEGA TEATRAPo
Pandurju
vsaj
Pandurček

Skoraj natanko pred petsto leti sta že tedaj izjemno bogata španska, vladarja Isabella Katoliška in Ferdinand Aragonski obotavljaje zbrala dovolj denarja, da sta opremila tri tudi za tedanje čase neugledne in okorne ladje ter tako le popustila pred vztrajnim Kolumbovim pritiskom, da bi šel odkrivati zahodno pot v Indijo. No, vemo, kako se je izteklo, čeprav – kakšen paradoks! – tega nikoli ni izvedel veliki Genovežan sam. Da je namreč namesto v Indijo priplul v ameriško »terro incognito«.

Svet je hecen. Vse tri slavne Kolumbove jadrnice s Santa Mario na čelu in svojimi komodorji, kapitani ter mornarji (in kakšno podgano) bi dandanes ne zadostovale, da bi prepeljale čez lužo odpravo osemdesetih »faustovcev« iz mariborskega teatra in še pet kontejnerjev s kulisami, kostumi in ostalo opremo vred. Prav takšna živa in neživa gmota bo namreč morala odpotovati v Mehiko, če bodo tam konec julija in v začetku avgusta hoteli odigrati pet predstav Goethe-Pandurjevega Fausta. Krona bo seveda nastop na Grand festival de Ciudad de Mexico v Ciudad Mexico. Gre za festival, ki ne le da predstavi trenutno najboljšo svetovno bero dramskih predstav, ampak postavi njih afirmaciji piko na i.

Maribor, obubožana in gospodarsko ter socialno malodane že kaotična takoimenovana severovzhodna metropola tako torej s svojim etrom (ali pa zavoljo njega) doživlja nekakšne zvezdne medijske trenutke, kakršnih (če zanemarimo nedavne tanke) zagotovo ne pomni. Gledališče kot neverjeten kulturni fenomen preteklih in naših dni pa za Maribor ta trenutek ne pomeni le najizrazitejši komunikacijski »output«, marveč še »input«. Fausta, pa ne le to predstavo, ampak tudi Hamleta (kajpada v Pandurjevi režiji), pa Evarista – Harlekina in Vojčka v postavitvi mednarodno uveljavljenega Paola Magellija so si po besedah Borštnikovega marketinga v SNG (Olga Jančar) prišli ogledati predstavniki vsaj že šestdesetih gledališč, domačih in svetovnih. A še kar naprej se najavljajo in prihajajo. In če so Avstrijci onkraj bližnje meje še do konca hiperinflacijskih časov hodili v Maribor predvsem zato, da bi za smešno cenó kupili vse živo, je menda sedaj glavni tujski tok iz severne sosede usmerjen v mariborski teater. Predvsem iz Gradca in Celovca, pa tudi iz – bogme – »cesarskega« Dunaja.

Image stvaritev, za katere je gotovo najbolj zaslužen Tomaž Pandur, ki je tudi ravnatelj drame, na tekočem traku priteguje za sedaj še v staro gledališko stavbo na Slomškovem trgu tudi imenitne skupine iz tujine. Nazadnje, namreč prejšnji teden, se je tako mariborski publiko predstavilo neodvisno gledališče Theatra a. d. Ruhr iz Müllheima. Na sporedu je bil Kaspar Petra Handkeja v režiji Roberta Ciullija. Odlično je nemara še preskromna ocena za ta zadnji gostujoči »gledališki« show.

Pa se vrnimo znova k »outputu«. Nekonvencionalni Hamlet bo šel na letošnji jubilejni 25. Bitef v Beogradu »Nobena pritehna politika nas ne bo ustavila, da se ne bi udeležili te svetovno pomembne gledališke smotre«, kljubovalno trdi Pandur. Sredi novembra bodo mariborski gledališčniki vrnilo obisk Müllheimu. Ob proslavljanju desete obletnice Pruskega teatra se bodo prestavili s Faustom, pa še s Hamletom. Ne nazadnje akterje Vojčka in Evarista – Harlekina v kratkem čaka enomesečna turneja po Italiji – vse do Sicilije. Ja, če smo že pri Italiji, velja omeniti, da prav te dni tam (namreč v Ođerzu v Benečiji) gostuje mariborska opera s Traviato režiserja Orlikowskega in dirigenta Jurga. Tudi uspeh, čeprav se operni (in baletni) del mariborskega gledališke hiše kljub še eni »megapostavitvi«, namreč Nabuccu vendarle ne more meriti s svojo dramsko polovico. Pa čeprav v Verdijevem komadu gostujejo zelo dobri pevci iz Italije, namreč le še ni denarja za kakšnega Placida Dominga ali Montserrata Cabale. A ga tudi nikoli ne bo – razen če se ne bo v Mariboru morda pojavil še kakšen operni Pandur.

Seveda bi bilo krivično trditi, da je Tomaž Pandur tisti, ki mu gre pripisati vse zasluge za malodane neverjetni prepod (še zlasti glede na čase, v katerih živimo – ali pa morda prav zato?) mariborskega, zavoljo njegovega fluida že kar slovenskega teatra. Predvsem festival, ki se mu reče Borštnikovo, je bil tisti vztrajni graditelj stavbe, na katero je le človek pandurjevske kalibraže lahko prilepil tako sijajno fasado.

No, poleg namišljene stavbe je treba omeniti še ta pravo, iz betona in opeke. Gre namreč za novi trakt mariborskega gledališča z veliko dvorano za okrog tisoč ljudi, ki naj bi ga – slednjič – odprli prihodnje leto. To bo nekak Cankarjev dom v malem. A četudi »v malem«, bo ta novi talijski (pa koncertni), hram terjal še izdatnejšo polnjenje kot ga je deležno mariborsko gledališče ta hip. Upajmo le, da se s Pandurjevim odhodom, do katerega bo slejkoprej prišlo (šušlja se, da še ne tridesetletnik razmišlja celo o Hollywoodu!), ta dotok ne bo kar na lepem upočasnil. Sicer pa: takrat Maribor nemara ne bo več tako gol in bos, kot je danes, pa si bo zato nemara lahko privoščil uvoziti kakšnega novega Pandurja – ali vsaj Pandurčka.

RAZSTAVA, KI SLIKARKO DOROTHEO HAUSER SPET DVIGA
IZ MRAKA

Mojstrica škarjerezov

Minulo soboto so v ateljeju v Vojniku odprli razstavo nenavadne in zanimive slikarke Dorothee Hauser, avtorice, ki se je pred vojno močno uveljavila v slovenskem in jugoslovanskem prostoru in tudi izven meja, kasneje pa je, vsaj v Sloveniji, popolnoma utonila v pozabo, vsaj v uradnih krogih. Umetnostna zgodovinarica Milena Moškon iz celjskega Pokrajinskega muzeja se je lotila težavne naloge in slednjič sestavila mikaven mozaik slikarkinega življenja in uspešnega ustvarjanja, ki je do konca meseca na ogled v Vojniku, kasneje pa se bo selil po drugih slovenskih razstaviščih.

Dorothea Hauser je tragična osebnost. Ponoči med 15. in 16. januarjem leta 1946 je žalostno končala svoje življenje. »Takrat vznemirjena in utrujena od tegob, ki jih je doživljala med vojno, ni zmogla več preživeti nepredvidenih dogod-

kov, zlasti ne strahu pred krutostjo, pred možnostjo izgube svojega doma, brez katerega si ni mogla predstavljati svojega življenja v bodoče,« piše Milena Moškon v prijaznem katalogu, ki ga je oblikoval Radovan Jenko. »Zato je v hiši zanetila

požar in se v plamenih ustrelila. Zgorelo je vse. Tudi stara hišna oprema, slikarski atelje, vsa likovna dela... Telesne ostanke slikarke so domačini z veliko prizadetostjo spravili v zemljo ob stari vojaški pokopališki vežici. Od leta 1948 pa celo njenega groba ni več...«

Slikarka Dora Hauser se je leta 1877 rodila v Gradcu, žive-la pa je v Vojniku pri Celju. Likovno izobrazbo in razgledanost si je pridobila v kulturnih središčih Evrope, zanimala so jo najrazličnejše slikarske tematike, ustvarila je več portretov, pokrajin in tihožitij, obvla-

dala je oljno in akvarelno tehniko, risala in zelo rada jekala.

V Jugoslaviji in Evropi se je najbolj uveljavila s svojim miniaturnim potretnim slikarstvom, največkrat na slonokoščene ploščice v črticah, načinu, značilnem zlasti za stare dunajske miniaturiste, ki so želeli v malem prikazati individualnosti in razpoloženskost človeka in na detajle na njem.

Ob miniaturnem slikarstvu so Doro Hauser mikali zlasti škarjerezi, male silhuetne podobe, ki jih je izdelovala na več načinov, kot risbe s tušem, kot škarjereze s črnimi ali večbarvnimi papirjem in v posebni tehniki, imenovani eglomisé. Upodobila je vrsto ljudi, žanrskih in pravljinih prizorov, rastlinskih, živalskih, športnih motivov, okrasnih inicialk. Izkazala se je, pravi Milena Moškon, kot prava mojstrica tako imenovane črne umetnosti. Kritiki so jo na razstavah vselej opazili in pisali o njenem delu laskave ocene, jo primerjali z najslavnejšimi angleškimi in dunajskimi miniaturisti in jo hvalili, ker ohranja lepo, a na žalost izumrlo umetnost.

Usoda je hotela, da se njej dogodi isto. Spomin nanjo je zbledel, v povojnih desetletjih je izginila iz slovenskega kulturnega prostora, dokler ni nanjo kot na temno silhueto ali lepo miniaturo v nizu drobnih umetnin spet spomnila Milena Moškon z razstavo v spomin slikarki Dorothei Hauser.

NAJČISTEJŠI EVROPSKI SPOMIN

Kelti na Celjskem

»Njihova zunanost je zbujala grozo... So visokorasli, mišice jim poigravajo pod belo kožo. Njihovi lasje so svetli, toda ne le po naravi, pač pa si jih tudi umetno belijo, jih umivajo v mavčni vodi in si jih češčejo od čela navzgor. Tako so že zato podobni gozdnim hudičem, saj imajo zaradi tega posebne umivanja po vrhu še goste in težke lase kot konjska griva...« S tem tekstom Diodorosa se pričinja zelo okusno oblikovan katalog ob razstavi Kelti na Celjskem, ki so jo minuli teden odprli v lapidariju celjskega Pokrajinskega muzeja in jo je slovesno otvoril slovenski kulturni minister dr. Andrej Capuder.

Avtorica razstave, ki so jo pripravljali skrbno in študijozno in katere glavnino tvorijo bogate arheološke najdbe iz kelt-skega grobišča iz Slatine v Rožni dolini, kjer so naleteli na

orožje, ščit, fibule, zapestnice, osebno opremo, keramične pridanke, novce, je arheologinja Darja Pirkmarjer, ki je tudi napisala spremno strokovno besedilo o Keltih, ljudstvu, ki je prišlo iz teme v drugi polovici prvega tisočletja pr. n. št.

Bogati ostanke kulturne tvornosti govorijo o tem, da so bili Kelti srednjeevropsko ljudstvo, ki sicer nikoli niso ustvarili svoje države, a njihovi vojaški moči se dolgo časa nista mogli upirati niti takšni vojaški in politični velesili, kot sta bili Grčija in Rim. Večino keltskih področij so šele tik pred začetkom našega štetja zasedli Rimljani in povzročili konec imenitne keltske kulture s stilskim in tematsko samosvojim umetniškim izrazom, kulturi, ki jo danes strokovnjaki imenujejo po velikem keltskem najdišču La Tène v Švici latenska kultura. Kelti so tudi v naše kraje,

kamor so se priselili v 3. st. pr. n. št., prinesli bogato duhovno in materialno kulturo, umetniški izraz popolne fantazijske abstrakcije, ki je nastal iz dosledne stilizacije človeške in živalske podobe. »Igrivi preplet,« pravi Vera Kolšek, direktorica celjskega Pokrajinskega muzeja, »rastlinskega okrasja in močno stilizirane človeške maske so bistvene sestavine keltskega umetniškega sloga, ki ima tudi globlji, magični pomen.«

Ob otvoritvi razstave je o imenitni keltski kulturi spregovoril tudi slovenski kulturni minister dr. Andrej Capuder, ki je dejal, da so Kelti naš najčistejši evropski spomin, kajti v času Keltov je tod živel evropski človek, Evropejec, kar bi mi po desetletjih, ko smo bili Evropejci malo manj, spet radi bili.

OPERA

Gundula Janovitz
je obupala

Komaj leto dni pečena umetniška voditeljica Graške Opere gospa Gundula Janovitz obupuje nad nemogočimi razmerami v opernih hišah... Kot pevska zvezda razpolaga z veliko posluha za pevski ansambel in predvsem za mlade, prihajajoče kadre. Izhajajoč iz svojih, verjetno ne samo prijetnih izkušenj, je poizkušala pošteno in profesionalno zaorati v to, zanjo novo, polje. Zdaj odhaja...

...»dirigenti ne znajo delati s pevci... ne briga jih njihova prihodnost... slabi medsebojni odnosi...« in še in še! Bo spet zmagalo slabo nad dobrim, kot smo tega še tako vajeni pri nas!? No, Gradčani imajo vsaj upanje... pri nas take Gundule Janovitz (vsaj na položaju) ni!

MUZIKA JE
BIZNIS

S povratkom hipijskega bo-oma, psihodelije, kulta električnih kitar in podobnih zadevščin, se je na glasbeno sceno vrnila še ena pojavna oblika koncerta, to je festival. Če so bili festivali v poznih sedemdesetih vse manj obiskani, kasneje, v osemdesetih »padli iz trenda«, postali nemodni, so na začetku devedesetih spet ugledali luč sveta v vsem blišču, ki pripada takšnim prireditvam.

Reading festival je zoper najbolj razpita zadeva na otoku, Perry Farrell, vodja skupine Jane's Addiction je v Združenih državah organiziral prvi alternativni potujoči festival, s katerim namerava to poletje prečkati celotno Ameriko. Festivali se dogajajo po celotni Evropi, kulminacija pa je, jasno, pričakovati v poletnih mesecih. Krasno, kaj pa pri nas?

Festivali v Jugoslaviji so bili od nekdaj v glavnem tekmovalne narave, ker se je to pač skladalo s politično-kulturno idejo o Titovi mladini, pridnih in ustvarjalnih dečkih in deklicah, ki razmišljajo s svojo glavo, seveda v mejah normale. Politično idejo te vrste dandanes še najbolje nadaljuje kakšen MLIN, toda ta trditve že ni več v domeni te rubrike.

Prvi festival, ki je ohranjal kontinuiteto delovanja in že na samem začetku ni izhajal iz tekmovalnega principa, je bil ljubljanski Novi Rock. Zaječarska gitarjada, Subotiški festival in Jugoslovanski rock moment so idejo o tekmovanju ohranili še danes. Gre seveda za festivale, na katerih bi se naj predstavile še neuveljavljene skupine.

Če je že treba izreči argumente za in proti, se lahko najprej pomudimo pri tistih »zajčih«: gre za skupine, ki svojo pot šele začinjajo zato mora selekcija obstajati že zelo zgodaj, sicer se utegne scena utopiti v morju podpopovprečnih bendov. Poleg tega daje tekmovalni karakter vzpodbudo mladim skupinam in jih sili, da dajo vse od sebe.

Utemeljitev nasprotnega prepričanja izhaja iz iste reference kot prejšnja: gre za mlade skupine, ki svojo pot šele začinjajo, so neizkušene, zato obstaja velika možnost, da bo nastop na festivalu v veliki meri odvisen od sreče in spleta objektivnih okoliščin, lahko si predstavljate, kakšen odnos imajo z dolgočasni tonski mojstri do skupin, za katere slišijo prvič. Povrhu favoriziranje samo ene skupine (v navadi je, da zmagovalec dobi kot nagrado možnost snemanja singla ali LP plošče) pomeni siromašenje celotne scene. Osnovna ideja festivala naj bi bila dati enake možnosti vsem, slabi in nezanimivi bendi bodo namreč s časom sami propadli, medtem ko bodo tisti, ki imajo kaj pokazati, dosegli rezultate, proporcionalne njihovim interesom in iznajdljivosti.

Slednji model naravne selekcije se v praksi izkaže za precej utopičnega. Ne upošteva namreč človeškega faktorja, t. j. da lahko peščica ljudi na ključnih mestih v medijih favorizira ali pa popolnoma ignorira bende, ki so jim pač pri srcu ali pa so se jim kako zamerili. Še posebej pride to do izraza na takšnih majhnih govornih področjih, kot je naše, kjer ob enem nacionalnem in dvema študentskima radijema ter enim glasbenim časopisom ni za pričakovati kakšnega načrtovanega vzpona kvalitete. Vse kar se dogodi, je povezano zgolj z ugodnim medsebojnim razmerjem pomembnih astrolo-

ških planetov. Toda še huje od tega je pojav, ki bi mu lahko rekli »Rock'n'Roll demenca«, popolna nezainteresiranost ključnih ljudi za dogajanja, ki presegajo njihov domači prag. To je mentalno stanje, v katerem nekdanji uporniki postanejo isti »stari prdci«, kot so bili tisti, proti katerim so se nekoč »borili«. Zarečenega kruha se največ poje, zato sem sam raje tiho in ne trosim okrog velikih besed o kakšnih »scenah« in čem podobnem, saj bi se mi znalo kdaj zgoditi, da bi me kdo vprašal, kje so zdaj tiste ideje, o katerih sem včasih trobil.

V naslednji številki pa bo govora o omenjenih domačih festivalih, kaj so nekoč pomenili in kaj pomenijo danes ter kakšno prihodnost bi se jim dalo napovedati.

LESTVE

Velika Britanija (NME)

- singli

1. CRYSTAL WATERS - Gypsy Woman (La Da Dee)
2. CHER - The Shoop Shoop Song (It's In His Kiss)
3. KLF - Last Train To Trancentral-Live
4. BEVERLEY CRAVEN - Promise Me
5. CATHY DENNIS - Touch Me (All Night Long)

Velika Britanija (NME) - albumi

1. MICHAEL BOLTON - Time, Love And Tenderness
2. EURYTHMICS - Greatest Hits
3. EMF - Schubert Dip
4. REM - Out Of Time
5. ELVIS COSTELLO - Mighty Like A Rose

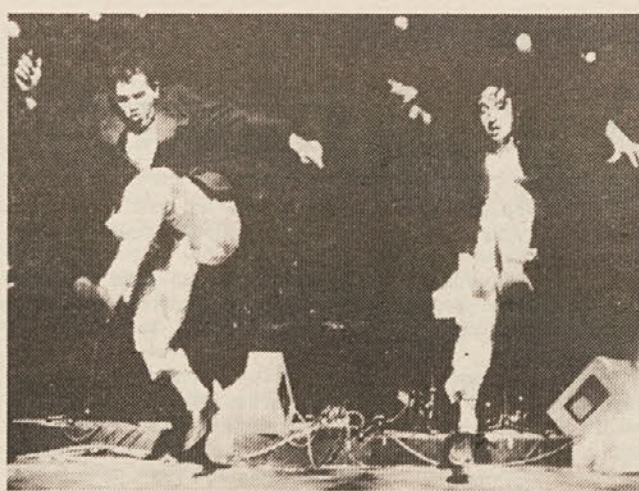
Curve: zmrznjene deklinje

Velika Britanija (NME) - neodvisni singli

1. CURVE - Frozen EP
2. ELECTRONIC - Get The Message
3. St ETIENNE - Nothing Can Stop Us
4. KLF - Last Train To Trancentral
5. LEVITATION - Nadine

Velika Britanija (NME) - neodvisni albumi

1. CHAPTERHOUSE - Whirlpool
 2. SWANS - White Light From The Mouth Of Infinity
 3. THIS MORTAL COIL - Blood
 4. KLF - The White Room
 5. INSPIRAL CARPETS - The Beast Inside
- ZDA (Billboard) - singli**
1. HI-FIVE - I Like The Way
 2. CATHY DENNIS - Touch Me
 3. C & C MUSIC FACTORY - Here We Go
 4. DIVINYLS - I Touch Myself
 5. ROD STEWART - Rhythm Of My Heart
- ZDA (Billboard) - albumi**
1. REM - Out Of Time
 2. MARIAH CAREY - Mariah Carey
 3. C & C MUSIC FACTORY - Gonna Make You Sweat
 4. WILSON PHILLIPS - Wilson Phillips

Ne Zdhali: ruski turisti na Primorskem

5. THE BLACK CROWES - Shake Your Money Maker

RAP obeti (NME)

1. MARLEY MARL - In Control Volume 2
2. CHUBB ROCK - The One
3. LEADERS OF THE NEW SCHOOL - A Future Without A Past
4. SON OF BAZERK - Bazerk Bazerk Bazerk
5. TERMINATOR X - In The Walley Of The Jeep Beets

ZA VEDNO
Z NAMI

Pred 5. leti

Dr AND THE MEDICS - Spirit In The Sky

Pred 10. leti

ADAM AND THE ANTS - Stand And Deliver

Pred 15. leti

ABBA - Fernando

Pred 20. leti

FREE - My Brother Jake

Pred 25. leti

FRANK SINATRA - Strangers In The Night

NOVICE

Letošnji Reading Festival, ki se bo dogajal 23., 24., in 25. avgusta, bo gostil lepo število znanih imen. Med nastopajočimi so tudi: IGGY POP, SONIC YOUTH, SISTERS OF MERCY, DINOSAUR Jr., CARTER USM, DE LA SOUL, JAMES, THE FALL, POP WILL EAT ITSELF, BLUR in NED'S ATOMIC DUSTBIN. Če jo boste mahnil na rajžo, še podatek o ceni: vstopnica za tridnevni koncert stane 40 funtov, v njo pa so vštet stroški kampiranja za šotor in avto.

Najprijetnejše presenečenje iz metalnega tabora v zadnjih nekaj mesecih so priredili ANTHRAX. Izdali so namreč svojo priredbo komada PUBLIC ENEMY »Bring The Noise«. Kot gost se na posnetkih pojavlja nihče drug kot CHUCK D! Anthrax so že od nekdaj kazali očitno naklonjenost do agresivnega dela rap bendov, pred leti so izdali tudi EP »I'm The Man« z naslovno skladbo v RAP maniri. Kmalu naj bi izšel tudi EP z naslovom »Attack Of The Killer B's«.

»Rock'n'Roll v vsako reklamo,« bi lahko bil glavni motto reklamne industrije. Tokrat so na vrsti THE RAMONES. V reklami za pivo Budweiser se kot glasbena oprema pojavlja trideset sekund njihove pesmi »Blitzkrieg Bop«. V pivovarni so dejali, da so se za njih odločili, »ker ta skupina predstavlja današnjo generacijo.« Prav imajo. Na zdravje!

YELLO, še eni, ki so se, sicer nevede, pojavljali v TV reklamah (»TO JE TAJ STOMAK ELIMINATOR!!!«), so izdali singl z naslovom »Rubberbandman«. Kot gost sodeluje ranjki Louis Armstrong, ob majhni pomoči semplerjev, seveda.

KONCERTI

Danes, 19. 6., gostuje v zagrebškem Domu sportova kompletna nekdanja mega skupina simpho rocka YES.

V petek, 28. 6., bo v menzi študentskega naselja v Ljubljani ob 21. uri koncert skupin MORBID ANGEL in SADUS.

Če vas zanima, kakšen rezultat dobiš, če križáš funk, ska in kazačok, si morate obvezno pogledati koncert estonske skupine NE ZDHALI, ki se ima zgoditi 21. 6. na Titovem trgu v Kopru. V primeru slabega vremena bo koncert v koprskem Gledališču.

Še enkrat: 23. 6. v KUD F P. v Ljubljani THE DICKIES.

Metalci si lahko gredo 18. 6. na Dunaj pogledati koncert, na katerem bodo nastopili SEPULTURA, SACRED RICH in HIDDEN.

V petek, 21. 06., ob 17. uri bo na Rotovškem trgu v Mariboru Open Air Rock Festival. Nastopili bodo Pragwald, Phantasmagoria, Epidemic Zone, Satirical Poem, Jani Kovarčič & J'bent in Majke.

TREND

Biti maturantka, imeti kratke lase in jih pobarvati v platinasto svetlo pričesko.

TV

»IN« - Studio Ljubljana in Marko Breclj
»OUT« - Enoumna TV politika, ki jo izvaja DEMOS (spet smo skočili dvajset let nazaj)

VIDEO

Blade runner
Ridley Scott

Tisto, kar ni dosegel kot Indiana Jones ali, kot Hann Solo iz »Vojne zvezd«, je naredil Harrison Ford kot iztrebljevalec. Film naše bližnje prihodnosti. Triler v melodrami in znanstveni fantastiki. Film, zaradi katerega je Steven Spielberg posnel »Inner space«, pa mu ni pomagalo. Blade Runner je Ridley Scott.

The the
Gravitate to me

Matt Johnson je shizofrenik. Je glasbeno utelesenje Dennis Hooper-ja. Ponavljajoče padanje v globino in slowmotion. Trip! Osamljenost. Nedorečena ljubezen...
I've been watching you for ages.
I am the lighthouse. I am the sea.
I am the air that you breathe.
Gravitate to me...

FOTOREPORTAŽA

Bob ob steno

Prejšnji ponedeljek smo bili v muzeju. Za Bežigradom v Ljubljani smo gledali fosilne ostanke petdesetletnega Boba Zimmermana-Dylana. Starejši so ga tudi poslušali in se spominjali prvih glasbenih ljubezni, mlajšim pa ni bilo do žura. Prav ti so bili kriterij. Ker niso padli na rit, je bila torej prireditev bolj Bob ob steno.

Najboljše izvedbe Dylanovih

1 MR TAMBOURINE MAN		The Byrds
2 ALL ALONG THE WATCHTOWER		Jimi Hendrix
3 WHEN I PAINT MY MASTERPIECE		The Band
4 WANTED MAN		Nick Cave
5 IT AIN'T ME BABE		Johnny Cash
6 ALL I REALLY WANNA DO		The Byrds
7 I SHALL BE RELEASED		The Heptones
8 TOMORROW IS A LONG TIME		Elvis Presley
9 PAT GARRET AND BILLY THE KID		The Trifids
10 WITH GOD ON MY SIDE		The Neville Brothers
11 MY BACK PAGES		The Byrds
12 BLOWIN' IN THE WIND		Peter Paul And Mary
13 A HARD RAIN'S A GONNA FALL		Bryan Ferry
14 JUST LIKE A WOMAN		Roberta Flack
15 CHIMES OF FREEDOM		Bruce Springsteen
16 LIKE A ROLLING STONE		Sprint
17 ONLY A HOBO		Rod Stewart
18 I'LL KEEP IT WITH MINE		Nico
19 IT'S ALL OVER NOW BABY BLUE		Link Wray
20 THE HARMONICA BIT IN LOVE VIGILANTES		New Order

Najslabše izvedbe Dylanovih

1 THE MIGHTY QUINN		Wales Grand Slam Rugby Squad 1978
2 I SHALL BE RELEASED		Telly Sevalas
3 BLOWIN' IN THE WIND		Marlene Dietrich
4 MR TAMBOURINE MAN		William Shatner
5 MAGGIE'S FARM		Tin Machine
6 KNOCKIN' ON HEAVEN'S DOOR		Eric Clapton
7 I SHALL BE RELEASED		Sting
8 ABSOLUTELY SWEET MARIE		Jason And The Scorchers
9 I'LL BE YOUR BABY TONIGHT		UB40 And Robert Palmer
10 I SHALL BE RELEASED		Tom Robinson Band

VIDENO

Rock piknik, Ormož 15/6-1991

Po Altera Pars Festivalu v Mariboru pred dobrima dnevoma tednoma, se je v Ormožu zgodil podoben rockovski koncert. Tamkajšnji Pridigarji so organizirali Rock Piknik, kjer si za pičlih 80 din lahko slišal kar 16 rock skupin: N.K.V., Baby Zdravo, Sleazy Snails, 4.B.I.V., Pleroma, Center Za Dehumanizacijo, Državni Udar, Razzle, Železobeton,

Satirical Poem, It's not for sale, Polska Malca, G.R.B., Wasserdicht, Trauma, Pridigarji, skratka skoraj vse kar leze in gre na prizemni rock sceni v Sloveniji, z gostom iz bližnjega Varaždina. Piknik se je odvijal na dvorišču ormoškega gradu, izkupiček pa je namenjen nakupu nove fersterkerije za klub. Vsekakor pa se, v kolikor fantje iz skupine Pridigarji ne bodo omagali. Ormož počasi, a gotovo razvija v novo žarišče rock dogajanja, saj že teko pripravje za serijo koncertov v jeseni.

KALKULATOR Neučakanost

Osrednje jabolko spora pred velikim finalom – dnevom D, zna biti prav carinska afera v Sloveniji. Potem, ko je že kazalo na umirjanje zadev in po uspešni odpravi medsebojnih tržnih ovir v jugoslovanskem prostoru, samo znova zabredli v težave, ki pa so tokrat, če jih gledamo z objektivnega zornega kota, nastale prav po zaslugi nepremišljene poteze s strani slovenske vlade. Neučakanost je sploh zadnje čase ena glavnih vrlin, ki krasijo slovensko politiko, zna pa nam prej škodovati kot koristiti.

Z vidika mednarodno-pravnih norm in načela o dobrih poslovnih običajih Slovenija zaenkrat nima nobene pravice od carin, ki so izvirni del prihodka federacije. Vedeti moramo, da trenutno še nismo samostojni in dokler je tako, bi bilo bolje počakati še teh nekaj dni. Zakaj? Jugoslovanski trg je še vedno »pod okriljem« ZIS-a, ki določa carine in njihovo stopnjo, v skladu s tem tudi uravnoveša (ali vsaj poskuša uravnovešati) ponudbo, povpraševanje ter cene, odkupuje tržne viške in po potrebi odobri interventne uvoze ali plasira blago iz blagovnih rezerv, če je zmanjšana ponudba ali so cene previsoke. Blago, ki se uvaža preko slovenskih mejnih prehodov, je namenjeno tudi v druge dele Jugoslavije in ne samo v Slovenijo, v primeru meje na Kolpi pa bi lahko pri nas carinili le slovenskemu trgu namenjeno blago. Tudi nam ne bi bilo prav, če bi nam Avstrijci ocarinili v Nemčiji kupljene proizvode.

Dokler nimamo dodelanega zakona o prehodu blaga, o carinskih službah, skratka popolne samostojnosti, moramo te prihodke prepustiti federaciji. Izgovarjanje na določila skupščine, na kotizacijo ipd. izpadejo naravnost smešna in so posledica pomanjkanja argumentov. Zaradi tega nas lahko v Evropi gledajo kot navadno balkansko provinco, ki se poživlja na pravni red in ravna le v smeri svojih interesov. ZIS ima v rokah vse instrumente za uveljavljanje svojih ukrepov, naša vlada pa menda razpolaga z določenimi protistrupi. Očitno bomo pričali še eni vojni živcevi, le da zna tokrat biti mednarodna javnost na strani Beograda.

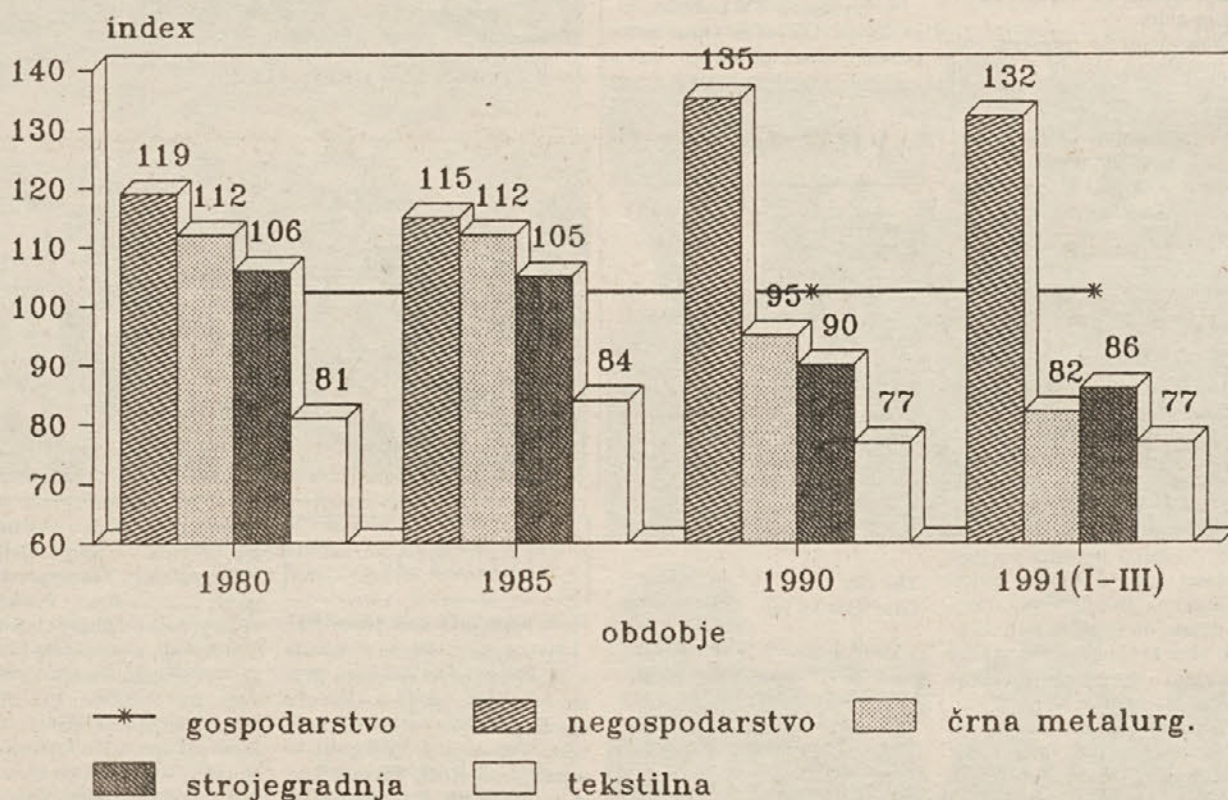
Forma

GRAFIČNA PRIPRAVA

SIMONA VOVK

C. na Ostrožno 113
63000 Celje
☎ 063/34 222

PRIMERJAVA OSEBNIH DOHODKOV NEKATERIH DEJAVNOSTI S POVPREČJEM GOSPODARSTVA

index gospodarstva = 100

ZATON PRVAKOV Voz v blatu

Sicer miren protest industrijskih delavcev pred republiko skupščino je znova opozoril, da mirne a obenem revolucionarne družbene spremembe niso mogoče.

Izkušnje vzhodnih socialističnih dežel, kjer so ljudje množično podprli politične spremembe, po njih pa so jih doletele posledice ekonomskih sprememb in množični konflikti, je nova oblast zanemarila.

Projekt osamosvojitve Slovenije je še v bistvu edini povezujoč mehanizem, ki oblast ščiti pred izbruhom konfliktov. Toda kaj če se izkaže, da bo nova država dražja od prejšnje, da so privilegije in apetiti po moči (in na tem temelječem bogastvu) novih oblastnikov večji od prejšnjih, sredstva za doseganje ciljev pa bolj brutalna?

Industrijsko delavstvo, ki ga je ustvarila prejšnja oblast z razvojem industrije, ki je bil marsikje zgrešen, s cilji, ki so marsikdaj temeljili bolj na ideologiji kot na stroki, je še vedno tukaj.

Brez krivde, da je postalo to kar danes je, nosi največje breme sprememb, obenem pa je prezrto in obsojeno kot bivši »vladajoči razred«. Veliko tistih, ki so v imenu tega »razreda« vladali, to počne tudi danes, vendar pod drugimi zastavami. Saj so vseskozi v toku dogajanj, informirani in konec koncev tudi za ta opravila najbolj kvalificirani.

Spremembe razmerij v osebnih dohodkih

Primerjava osebnih dohodkov nekaterih dejavnosti s povprečjem slovenskega gospodarstva kaže na velike spremembe v razmerjih v zadnjih desetih letih.

Najbolj »delavske« industrijske panoge so z osebnih dohodkov nad povprečjem gospodarstva padle globoko pod povprečje, negospodarstvo pa je, predvsem pod novo oblastjo (saj so njene službe ravno v tej dejavnosti), povečalo razmerje do gospodarstva. V delavskih plačah, ki jih primerjamo, pa so že všteti dodatki za izmensko delo in uničevanje zdravja zaradi pogojev dela.

Uradno se na podlagi statističnih podatkov o povprečni slovenski plači smatra, da plače sicer realno ne naraščajo in so obdržale nek nivo, po pregledu plač v nekaterih dejavnostih pa je jasno, da so marsikje padle pod mejo, ki zadostuje za preživetje.

Sindikati išče pogajalske partnerje

Kolektivne pogodbe, ki naj bi varovale minimum delavskih plač, so s sindikatom kot predstavnikom delojemalcev podpisali predstavniki gospodarske zbornice v imenu delodajalcev. Čeprav je kolektivna pogodba akt, ki naj bi veljal toliko časa, dokler eden od partnerjev ne predlaga spremembe, je bila vsebina takšna, da v času podpisa večina podjetij ni imela možnosti za njeno uresničitev, v veljavi pa je bil (in je še danes) tudi zakon o omejevanju osebnih dohodkov.

Uslužbenci gospodarske zbornice so se kljub mnogim opozorilom na hitro rešili neprijetnega partnerja, saj je po podpisu pogodb sindikat usmeril svoje zahteve na direktorje v podjetjih.

Nekaj časa so se sindikati vrteli v začaranem krogu podjetij, ki so večinoma podkapitalizirana, nelikvidna, s presežki zaposlenih, ki ne ustvarijo dovolj za zahtevane plače, pa tudi brez možnosti, da bi si boljše pogoje ustvarila v prihodnje. Stavke, kadrovske zamenjave in obtoževanja niso premaknile voza, ki se vedno bolj pogreza v blato.

Odnosi delojemalcev – delodajalcev so prehiteli realna dogajanja. V situaciji, da pravih delodajalcev praktično še ni, išče sindikat pogajalskega partnerja v oblasti, ki si je pravzaprav zamislila vse skupaj.

POSLEDICE VOJNE V KUVAJTU Črni dež v

Če ne bodo pravočasno pogasili požarov na naftnih poljih, se lahko regionalna katastrofa razširi po celem svetu. Valovi surove nafte so dosegli morje v perzijskem zalivu, nebo pa je prekril strupen dim, ki prihaja s 500 gorečih naftnih polj. To je ostanek vojne, ki ga do danes še niso odpravili. Strokovnjaki pravijo, da bo dim prišel še više v atmosfero in se razširil po vsem svetu. Temu območju je potrebno pomagati, da popravi verjetno največjo škodo v zgodovini, ki jo je povzročil človek. Vendar čiščenje ne poteka tako kot bi moralo. Primanjkuje denarja in nasploh ni prave zainteresiranosti za odpravo posledic te hude katastrofe.

Posledice pa so že občutili v oddaljenem Pakistanu, kjer je padel črni dež.

V Kuvajtu bo upadel pridelek, ribolov je onemogočen, celoten ekosistem je popolnoma uničen. Ljudje zbolejajo za boleznimi na dihalnih organih in rakom na pljučih, ker vdihavajo onesnažen zrak. Ekologi obsojajo ZDA in njene zaveznike, ker so Kuvajtu obrnili hrbet, ko bi potrebovali pomoč pri odpravi posledic vojne, ki ogrožajo okolje. »Člani koalicije so prevzeli odgovornost ne le sodelovati in zmagati v vojni, ampak tudi poskrbeti za posledice, ki jih bo vojna za sabo pustila.« pravi Richard S. Golob, založnik časopisa Golob's Oil Pollution Bulletin v Cambridgeu. »Vse kar potrebujemo je še en general Schwarzkopf, ki bo vodil vojno za rešitev okolja v zalivu«. Ducat ameriških agencij že ocenjuje škodo in skuša pridobiti ZN, da bi se jim pridružili. Statistike so pokazale, da so ZDA vložile več kot 5 milijonov dolarjev v raziskave, skoraj nič pa v samo rešitev problema.

»Vlada ZDA ni vključena

VRSTA PROBLEMOV V BUSHEVI Bolezni v

Predsednik Bush je bil na »spominski dan« zelo dobre volje. Videti je bil dosti bolj zdrav kot pred tedni in je skoraj ves dan zbijal šale. Nazaj je pridobil težo, ki jo je izgubil med zdravljenjem z radioaktivnim jodom. Medtem, ko se mu je povrnila življenjska volja, pa so se pojavila vprašanja o skrivnosti njegove bolezni. Pred 18-imi meseci je Barbara Bush izvedela, da je obolela za eno izmed avtoimunih bolezni (Grave's disease), stanje v katerem je napadena žleza ščitnica. Kmalu zatem se je razširila vest, da je Busheva psička Millie dobila pasji lupus (kožna tuberkuloza). Spomladi pa je bil v bolnišnici tudi predsednik Bush zaradi nepravilnega srčnega utripa. Nenavaden pojav – zdravniki so bili mnenja, da je predsednika napadla ista bolezen kot njegovo soprogo.

Kaj se dogaja? Gre za skrivnostno okužbo v Beli hiši? Sta Busheva in svoji rezidenci pila onesnaženo vodo? Vprašanj, ki so se pojavila je bilo nešteto. Zdravniki Bele hiše so začeli raziskovati, da bi našli vzrok tej nesreči. Dali so pregledati vodo v sedanjem in bivšem Bushevem domu. Četudi bi preiskava ne pokazala krivca te avtoimune bolezni (za dobre raziskave bi bilo potrebno veliko več časa), bi to pomenilo že prvi korak in poživitev raziskovanja. »Dobra stran tega, da gre za Prvo družino ZDA je to, da lahko vključiš v raziskovanje vse največje znanstvenike.« pravi zdravnik Burton Lee.

Onesnažena voda? Prvi testi, ki naj bi pokazali, če svinec, jod in litij onesnažujejo pitno vodo v Bushevem domu, so bili le nekaj več kot formalnost. Simptomi te avtoimune bolezni so razburjenje, nespečnost, izgubljanje na teži, problemi z vidom in nepravilen srčni utrip, kar je doživel tudi predsednik. Testi vode so pokazali, da vzrok ne more biti v vodi, ki jo Busheva družina uporablja kot pitno.

Medtem, ko so se specialisti ukvarjali z drugimi možnimi strupi, je dr. Charles Christian pregledal zdravstveno in družinsko preteklost zakoncev Bush in njune psičke Millie.

Pakistanu

v čiščenje«, pravi eden od članov Agencije za zaščito okolja. »To so prepustili Kuvajtu in Saudski Arabiji«. Na kilometre naftnih jezer se ostalo nedotaknjenih in obstaja možnost, da se izlijejo v morje, ko bo plima v poletnih mesecih dosegla visok nivo.

Iraška minska polja in neaktivirane bombe, ki so jih odvrгла zavezniška letala otežujejo čiščenje okolja. »Mine so kilometre in kilometre okoli nas«, pravi Jassim al Hassan, vodja kuvajtske skupine za zaščito okolja. Pozno aprila so najeli družbo Royal Ordnance PLC iz Saudske Arabije, ki bi naj odstranila mine. Večino dela si do danes še niso razdelili in odstranjevanje tako zelo počasi napreduje.

V dveh mesecih po koncu vojne je na dan izteklo okoli 3000 sodov nafte iz uničenih tankerjev in naftovodov. To je sedaj skoraj v celoti pod kontrolo. Z uničenih naftnih polj pa še vedno odteka po 1000 sodov nafte na dan. Ustvarila

Problem je tudi z gorečimi naftnimi vreli. Do danes so jih pogasili 100 od 591-ih. Kuvajtska vlada ni pravočasno poskrbela za denar, ki ga potrebujejo za financiranje gašenja. »Če bi to storili pravočasno, bi do danes pogasili že 300 naftnih vrelic«, ugotavlja eden od uradnikov pri družbi Kuwait Petroleum. Do zamud je prišlo tudi zaradi tega, ker so si kuvajtski poslovneži prizadevali spremeniti že sklenjene pogodbe. T. B. O'Brien, glavni koordinator za gašenje pa se pritožuje: »Goreči vreli jih stanejo milijone dolarjev na dan, oni pa se pogajajo za 10.000 dolarjev.«

Saudska Arabija in Kuvajt imata na milijarde dolarjev stroškov zaradi vojne, poleg tega pa še probleme z oznesnaženostjo okolja.

Družbe za gašenje požarov pravijo, da je njihovo delo oteženo zaradi zmešnjave, ki vlada v državi. S kuvajtsko vlado pa se lahko dogovarjajo samo preko lokalnih agentov.

sednika skupine Friends of the Earth, ki skrbi za okolje po celem svetu. Od 580.000 prebivalcev glavnega mesta Kuvajta, jih je ostalo le še 150.000. Vlada želi, da se vrnejo, ker potrebuje ljudi, ki bodo pomagali obnavljati deželo. Ljudje so se začeli vračati 12. maja. Na teden jih prispe 15.000. Več jih ne pride zato, ker se bojijo onesnaženosti, ki ogroža predvsem otroke in starejše ljudi. »Pričakujemo lahko povečano število obolelih za astmo, ostalimi bolezenimi dihal in pljučnim rakom«, pravi eden od zdravnikov.

Posamezni raziskovalci so prišlo do različnih ugotovitev v zvezi z dimom, ki prihaja z naftnih polj. Eni pravijo, da obstaja nevarnost, da se bodo oblaki zaradi vročine poleti dvignili tako visoko, da se bodo razširili po vsem svetu. To pa bi vplivalo na temperaturo in pridelek. Drugi pa: »Majhna je verjetnost, da se bo dim dvignil tako visoko, da bi lahko povzročil svetovne probleme.« V aprilu so na eni od meteoroloških postaj na Havajih zaznali določene snovi v ozračju, za katere predvidevajo da prihajajo iz Kuvajta.

Preseneča dejstvo, da v zalivu še vedno ni dovolj naprav za kakovostno kontrolo zraka. 10. maja je v Bahrain prispela skupina znanstvenikov, ki bo proučevala kako smog z gorečih naftnih polj vpliva na ozračje. Vpliva lahko namreč na temperaturo in monsunsko deževje, ki se prične v srednji maja. Sponzorji pravijo, da bodo zagotovili nemoteno raziskovalno akcijo. »Če bi želeli dobiti celotno sliko o tem, kaj se je dogajalo z monsunom, bi morali priti nekaj tednov prej«, jih opozarja Richard S. Greenfield, vodja NSF-ove skupine za raziskavo atmosfere.

Michael Bailey, direktor programa Earthtrust pa ugotavlja: »Imeli smo vojno v zraku in vojno na tleh, v obeh smo zmagali.

Danes pa imajo ekološko vojno, ki jo izgubljam.«

Po vsem se dodaja, da so v vojni imeli dva cilja: zavarovati naftna polja in vrniti Kuvajt v normalno stanje. Kdor koli pa danes potuje v najbolj mračen predel sveta, ki se imenuje Kuwait City, bo vedel da nobeden od ciljev ni bil došežen.

Kuga na pohodu

V zadnjem času se je človeštvo znašlo pred novo nevarnostjo; ki je tudi najimunitnejši strokovnjaki ne znajo pojasniti. Gre za vse množičnejša, doslej neznana obolenja ljudi. Znaki bolezni so povsem nedolžni: utrujenost, zatem visoke vročine in na koncu vse pogostejše smrt.

Del ameriških strokovnjakov to neznano obliko »kuge« skuša spraviti v zvezi z zalivsko vojno in katastrofo v Aziji. Ugotovili so namreč, da se bolezen ne razširja na klasičen način – z dotikom ali prenašanjem z obolelih na zdrave – temveč po ozračju. Redki strokovnjaki, ki si že upajo na glas povedati kaj več o žarišču in izvoru te nove bolezni zatrjujejo, da bi naj med zalivsko vojno uporabi raznih bojnih strupov in s požigom naftnih vrelic prišlo do doslej neznane mutacije in povezave škodljivih snovi in klic, ki so jih goreči naftni vreli dvignili v atmosfero in zdaj padajo na posamezne dele zemeljske oble. Pri zdravljenju obolelih so doslej ugotovili le, da klasični antibiotiki niso učinkoviti.

so se že prava jezera nafte. Največje jezero se nahaja v bližini Burgana na jugu Kuvajta. V dolžino meri približno 1 km, v širino pol kilometra, globoko pa je okoli 7 metrov. Če se bo poglobilo še za kakšen meter, bo v njem 450 milijonov litrov nafte.

Nekateri pa vidijo problem drugje. Člani koalicije, ki je sodelovala v vojni, niso storili skoraj nič v zvezi z okoljem. »Mislim, da se bojijo razpravljati o problemih z okoljem, ker so le-ti večji, kot pa pozitivni učinek vojne«, pravi Brent Blackwelder, namestnik pred-

DRUŽINI

Beli hiši

Študije so namreč pokazale, da so tudi krvni sorodniki avtoimunih pacientov, v nevarnosti, da obolijo. Christian pomirja: »Veliko ljudi, ki ima preddispozicije za bolezen, ne zbolijo.« Postavlja se vprašanje, kaj je v nizu potencialnih vzrokov resničen sprožilec bolezni.

Psihičen stres je že eden od njih. Ljudje z obolelo žlezo ščitnice se pogosto težko skoncentrirajo, imajo težave na delu... Vendar so ti pojavi prej posledica, kot pa vzrok bolezni. »Težko je vedeti katero je piščanec in kaj jajce.« Nobena študija ni pokazala, da bi bolni-

ki z avtoimunimi simptomi doživljali psihične strese preden bi oboleli za boleznijo,« pravi dr. Paul Ledenson.

Virusi so se tudi pokazali kot možni sprožilci avtoimunih bolezni. Ko so testirali ljudi zaradi virusa AIDS-A (HIV virus) so bili ljudje z avtoimunimi boleznimi pogosto pozitivni. Še več, ljudje z infekcijo HIV so pogosto razvili avtoimune simptome. Na univerzi v New Orleansu so raziskovali Sjögrenov sindrom, kjer gre tudi za avtoimuno bolezen. »Nismo dokazali, da virus povzroča bolezen, smo pa prikazali močno povezavo med njim in boleznijo,« je rekel vodja raziskave Robert Garry.

Karkoli od tega je povzročilo bolezen v Bushevi družini, so simptomi boleznijo strogo pod zdravniško kontrolo. Tudi raziskave v Beli hiši verjetno ne bodo prinesle kakšnih večjih presenečenj. »Možnost je celo, da ne bomo odkrili ničesar. Vendar pa bo to dokument za prihodnost,« pravi dr. Lee, zdravnik v Beli hiši.

	NOVA DOBA	INDIJSKI HINDUIST. BOG	IZVEDBA	LENNOVA SPREMLJEVALKA (YOKO)	ANGL. PLEMISKI NASLOV	MESTO V PIEMONTU (ŠAMPANJEC)
	GLASBILO					
	PRENOS NAVZVEN					
	TELESNA KULTURA					
	SAH. OTVORITEV	TROPSKA RASTLINA	NIKALNICA BRITANSKI DRŽAVNIK V 18. ST.	DELAJSKE IGRE GR. BOG SMRTI		
VZLETNA NAPRAVA					MESTNA HIŠA	KRIŽANKA: FRANCI PAVŠER
KORALNI OTOKI				KRAJ NA MEJIZ ROMUNIJO		MAŠČOBA
TRUŠC				DEŽELA V VIETNAMU		
OMLACENO ZITO				TEHTNICA NAKLEP		
GRŠKA CRKA		ŠP. Z. IME	TISKANJE VPREŽNA PRIPRAVA			
DELOVANJE				KONICA PLANINSKA PTICA		
NEPRAVIČNA DELITEV MED LJUDMI						POD
		DRŽAVNO PREMENZE		KONEC POLOTOKA JAPONSKA MISELNA IGRA		
		HAURETANJA				
		DAKAR				
		GAMBIA				
		GUINEJA				
		MALENKOST				

Nagrajenci nagradne križanke iz prejšnje številke:

1. nagrada: poletna majica – Leon Grenko, Prebold 68, 63312 Prebold
2. nagrada: vstopnica za ogled Postojnske jame – Žiga Gričar, Čuprijska 19, 63000 Celje
3. nagrada: okvir za avto tablice – Darinka Presker, Ponikva 30, 63232 Ponikva
4. nagrada: štirimesečna naročnina Nove dobe – Matjaž Suligoj, Kidričevo naselje 10, 66230 Postojna

Nagradna križanka

1. nagrada: vikend najem apartmaja za 4 osebe v apartmajskem naselju Atomska vas + kopanje v bazenu
2. nagrada: vikend paket za eno osebo v hotelu Atomske toplice, polni penzion + kopanje v bazenu
3. nagrada: večerja za dve osebi v gostišču Lipa v Atomski vasi

LASSIE S 50 LETI

Pasja zvezda praznuje

»Če bi bila Lassie človek, bi ji morali ob njeni 50-letnici v Hollywoodu postaviti spomenik,« pravi show agent Bruce Merrin iz Las Vegasa. »Pobrala bi vse filmske in televizijske nagrade in bi danes zaslužila toliko kot Liz Taylor ali Julia Roberts.« Namesto tega je najslavnejša filmska žival vseh ča-

sov (1941. leta so jo posneli na celuloidni trak) vseskozi živela »pasje« življenje, čeprav res udobneje od svojih vrstnikov.

Nadaljevanko o Lassie so v petdesetih letih prikazovali v več ko sto deželah po svetu. V njegov spomin se bo zdaj pred TV kamerami in v živo pojavil znameniti Collie (na sliki), pri čemer trener Robert Weatherwax ne bo dovolil več kot 20 do 25 nastopov letno. Današnji Lassie predstavlja že sedmo pasjo generacijo, vse pa prihajajo iz Weatherwaxove šole oziroma Lassie ranča. Lassie je umetniško vzgojil trenerjev stari oče.

NOVA ŠTEVILKA ŽE V PRODAJI

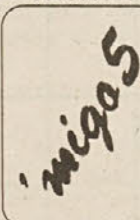
AVTO ŠOLA izletnik celje

UGODNOSTI:

- TEČAJ PROMETNIH PREDPISOV VSAK MESEC A, B, C, D, E KATEGORIJE
- 5 MESEČNI KREDIT BREZ OBRESTI
- BREZPLAČEN PREVOZ NA TEORETIČNI DEL IZPITA
- POSEBNO UGODNO ZA ŠTUDENTE IN DIJAKE

Vozimo na sodobnih vozilih B kategorije GOLF, CITROËN AX.
Pričetek naslednjega tečaja je v torek, 25. 6. 1991, ob 16. uri na Avtobusni postaji - Celje
INFORMACIJE: vse na enem mestu AVTOBUSNA postaja Celje, Aškerčeva 20, telefon 26-710.
Prijave vsak dan od 6. do 15. ure, ob sredah do 17. ure in ob sobotah od 8. do 12. ure. Ob nedeljah in praznikih v čakalnici okence št. 6.

**POD NAJUGODNEJŠIMI POGOJI DO IZPITA
Z AVTO ŠOLO IZLETNIKI!**

Najcenejše in najboljše na dopust!
Ponujamo vam dopust v Rovinju: VILLAS RUBIN in MONSENA FKK.

VILLAS RUBIN		2/2		1/1	
Polpenzion	IV, V, X	21,10	27,80		
	VI, IX	26,50	41,40		
	VII, VIII	40,60	55,00		
Najem apartma	IV, V, X	2+1	3+1	4+1+1	
	VI, IX	34,90	38,20	42,60	
	VII, VIII	50,40	67,60	82,60	
		86,60	115,60	138,20	

Vse cene DEM v trenutni protivrednosti.
Do 13. 7. menjava DEM po 9,00 din.
od 13. 7. do 25. 8. menjava DEM po 13,00 din.
Od 25. 8. menjava DEM po 10,00 din.

MONSENA FKK		2/2		1/1	
Polpenzion	IV, V, X	21,10	26,70		
	VI, IX	27,80	34,00		
	VII, VIII	38,80	47,40		
Najem apartmaja	IV, V, X	2+1	2+2	4+1+1	
	VI, IX	32,00	35,80	55,00	
	VII, VIII	49,40	56,60	67,00	
		118,40	95,40	110,00	

Za polni penzion dodatek
5 DEM po osebi.

Na skupno ceno popust 10%.

TRENTNO NAJCENEJE!

STONE FILIPIC

MARIBORSKA 54,
Celje,
tel.: (063) 37-808

NAZORJEVA 23,
Celje,
tel.: (063) 28-749

MALI OGLASI

AVTOMOBILI

DAIHATSU - Ferozo 16 V, staro 1 leto, prodam. Tel.: (063) 21-767, 24-640

MERCEDES 190 D, letnik 1988, Daihatsu Charade, turbodiesel, letnik 1990 in R 4, letnik 1989, prodam. Tel.: (063) 741-698

RENAULT 8, prodam. Tel.: (063) 711-278 - dopoldne
LADO Karavan 1300, letnik 1989, registriran do septembra, ugodno prodam. Tel.: (063) 776-493

FIAT 1300 3V registriran do 14. 5. 1992, ugodno prodam. Tel.: (063) 31-077

SAMARO 1300 3 V, letnik 1989, registrirano do februarja 1992, prodam. Tel.: (063) 854-523

BUGGY z a-testom, generalno obnovljen, poceni prodam. Oglad možen popoldan. Možna menjava. Bojan Blazinšek, Soka 55 a, Strmec pri Vojniku

YUGO 55 GV inection, nov še neregistriran, ugodno prodam za 210.000,00 din. Ima dodatno opremo; katalizator, pasove zadaj. Tel.: (063) 21-176, po 21. uri

FLORIDO 1400, letnik 1989, registrirano do avgusta 1991, prodam. Tel.: (063) 38-788 - od 19. do 21. ure

FORD TAUNUS 1,6, letnik 1978, zelo dobro ohranjen, registriran do maja 1992, prodam za 5.200 DEM. Tel.: (063) 854-400

SAAB 99, letnik 1973, dobro ohranjen, registriran do junija 1992, ugodno prodam. Tel.: (063) 39-663 - popoldne

LADO SAMARO 1300 S/S, letnik 1990, črne barve, dodatno opremljeno, ugodno prodam. Rudi Užmah, Trnovlje 117 a, Celje.

FORD TAUNUS, letnik 1966, odlično ohranjen, z rezervnimi deli, registriran do 15. julija 1991, prodam. Cena po dogovoru.

GSX PALLAS, obnovljen in redno vzdrževan, ugodno prodam. Tel.: (063) 28-213 popoldne ali zvečer

OSTALO

PLETILNI STROJ, nov, angleški, enoredni, za vse debeline volne, prodam za 12.000,00 din. Strojni izdelek odlikuje izgled ročnega dela. Tel.: (063) 28-010

120 BASNO HARMONIKO, novo z 12 registri, prodam za 15.000 din. Tel.: (063) 712-460

QBLEKO, belo, novo, primerno za birmo oz. poroko, prodam. Tel.: (063) 35-691 - popoldne

TIGEX program obsega vse za oskrbo, nego, vzgojo, varnost otrok ter matere in sicer od:

- stekleničk navadnih kot tistih za prijem,
- vseh vrst dud
- otroških jedilnih srevisov in pribora,
- artiklov za nego otrok in matere,
- artiklov za varnost,
- pripomočkov za potovanje,
- ropotuljic, stimulacijskih in glasbenih igrač.

TIGEX program poiščite v najbližjih specializiranih trgovinah za otroke, trgovci pa ga dobite na telefon (063) 713-823!

VIR TRADE ŽALEC

GOSTIŠČE IN DOMAČIJO, 8 km iz Celje, lepa turistična točka, prodam. Plačilo polovico takoj, ostalo v roku dveh let. Samo pisne ponudbe pod šifro: »Gostišče« na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, pp 29, Celje.

70m² naravnega marmorja, prodam. Tel.: (063) 711-278 - dopoldne

MOTOR TORI, prodam. Tel.: (063) 1741-698

AGREGAT 2 kW, nov, prodam po zelo ugodni ceni. Tel.: (063) 27-675

DVOREDNI PLETILNI STROJ na kartice Pfaf, nemški, prodam za 3.500 DEM. Je malo rabljen. Tel.: (063) 881-007 - dopoldne, Irena

STANOVANJSKO HIŠO, nedokončano, na Frankolovem, na lepi sončni legi, prodam. Tel.: (063) 31-393

GORSKO KOLO, staro 1 leto, prodam. Tel.: (063) 27-855

Bi se radi hitro in temeljito naučili nemščine? Samo za 800,00 din prodam komplet 7 knjig učbenika »Deutsch intensive«, skupaj 1.500 strani velikega formata. Inf. v soboto od 9. do 14. ure na tel. (064) 84-058 ali pisno na p. p. 73, Ješenice

ČEBELARJI, prodam 4 satno točilo iz nerjavečega materiala in na motorni pogon. Tel.: (063) 821-704

HONORARNO DELO išče mlado dekle za dobo štirih ali šestih mesecev. Možna je kasnejša redna zaposlitev. Po poklicu sem gostinka. Nina Jelen, Mariborska 110, Celje

AVTOMATIK A 3 KLSG, letnik 1987/3, siv, s smerokazi in litimi platišči, odlično ohranjen, prodam za 500 DEM. Tel.: (063) 33-383

TOVORNI AVTO TAM 110, prekučnik, prodam. Tel.: (063) 748-179

BARVNI TV Gorenje, ekran 67, prodam za 4.000,00 din, ČB TV Auditor, ekran 57, prodam za 3.000,00 din in ČB TV Iskra 37, prodam za 2.000,00 din. Tel.: (063) 35-363 - po 15. uri

DOMAČE VINO zelo poceni prodam ali menjam za les - hrast ali smreka. Prodajam tudi parcelo za vikend. Tel.: (063) 781-043

HIŠO v Vrhniki, primerno za kakršnokoli obrt, tudi lokal - bar, prodam. Plačilo: 100.000 DEM takoj, drugih 100.000 DEM po dogovoru. Enkratna priložnost! Tel. (061) 751-241

IŠČEM KUJARICO za delo - v tujini (po možnosti znanje nemškega jezika). Tel.: (063) 33-265

KRAVO, sivo-rjavo, dobro molznico, po četrtem teletu 20-22 l mlčka na dan, prodam. Cena po dogovoru. Anton Sternšek, Paška vas 26, Smartno ob Paki.

TEHNICS RS - B665 (2 kom), ojačevalec S4 v 60, tuner STG 50, videorekorder SLV x 50, vrhunski model in zvočnike Sansui SPX 6900, zelo ugodno prodam. Tel.: (063) 858-810

VEČ POSLOVNIH PROSTOROV v Celju in okolici oddam. Tel.: (063) 24-208 int. 321, Tomo

TRAJNOGOREČOPEČ, rabljeno eno sezono, prodam za 200 DEM. Križnik, Stopce 6, Laško

POLOVICO DVOJČKA v Novi vasi, prodam. Cena je 110.000 DEM. Tel.: (063) 24-208 int. 321, Tomo

PRALNI STROJ, lepo ohranjen, zelo ugodno prodam. Tel. (063) 26-102

**APARTMA ZA ŠTIRI ALI VEČ OSEB
V IZOLI NAD ZALIVOM SAN SIMON OB UGODNIH CENAH
IN REZERVACIJAH PO TELEFONU
VAS PRIČAKUJEMO TEL (066) 62-798**

MERX

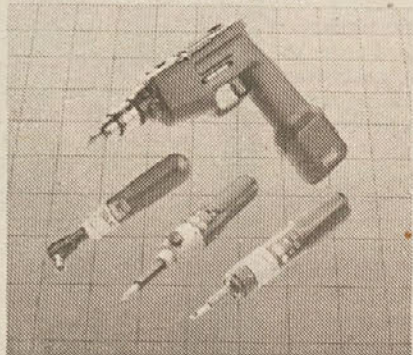

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE, d. o. o. CELJE

AVTOTEHNIKA

BLACK & DECKER

novi **akku** program

IZBERITE PRI NAS

Avtotehnika Celje priporoča nakup električnega orodja in pribora BLACK AND DECKER v prodajalni DOM TEHNIKA, Mariborska 21, CELJE, telefon (063) 26-037 in AVTOTRGOVINA, Panonska ulica 1, PTUJ, telefon (062) 772-020.

Kupujete lahko tudi na 6 mesečni odplačilni rok.

Iskali ste povsod - našli ste pri nas!

MERX AVTOTEHNIKA CELJE

KATEDRA KATEDRA

S PRILOGO IZPOD PULTA

Časopis, ki je močnejši od papirja.

NOVO V ŠENTJURJU!

KOZMETIČNI STUDIO TOPLINE

TOPLINE

BERNARDA BUDJA

Kolodvorska 6,
Sentjur
Tel.: (063) 741-439Odprto od 8. do
20. ure
ob sobotah od 8.
do 12. urePosebna ponudba: aparat MYDREM, MYOLIFT,
SOLARIUM

Možnost obročnega odplačevanja!

10%
popustaSALON NAKITA IN
SONČNIH OČAL

KLIPSA

ROGAŠKA SLATINA
HOTEL »SAVA«
Tel.: (063) 814-824SOTOR 5x4 m (2 spalnici) in
kavč, zelo ugodno prodam (tudi
na čeke). Tel.: (063) 35-703GOSTINSKI LOKAL v iz-
gradnji, ob glavni cesti Zidani
most-Zagreb, oddam za dobo
5 let. Tel.: (063) 24-208 int. 321
IŠČEM LASTNIKA DO-
STAVNEGA VOZILA iz okoli-
ce Velenja ali Žalca za pomoč pri
honorarnem delu. Tel.: (063)
853-686 (zvečer)DALJINSKI TELEFON In-
ternacional (300 m), prodam za
180 DEM, Sanyo (1.500 m), pro-
dam za 350 DEM in videoplayer
Goldstar, prodam za 440 DEM.
Vse je novo. Tel.: (063) 850-552
- zvečerMAJHNO STRUŽNICO,
nemške izdelave, ugodno pro-
dam. Tel.: (063) 701-804VSE INFORMACIJE O MO-
TORNJIH VOZILIH, KI NA
AVTOSEJMU V ROGAŠKI
SLATINI NISO BILI PRODA-
NI, DOBITE PO TELEFONU
(063) 816-676 SERVIS
ZGAJNERREGAL ZA DNEVNO SO-
BO, televizor, otroški voziček in
sedež, zelo ugodno prodam. Go-
lež, Kraigherjeva 7, CeljeTORI, nov, ugodno prodam.
Tel.: (063) 36-438ENO ALI DVOSOBNO STA-
NOVANJE v Celju, najamem.
Tel.: (063) 24-208 int. 321, TomoINSTRUIRAM matematiko,
fiziko, angleščino in prevajam
strokovno angleško literaturo.
Tel.: (063) 37-315Trgovina ZOYA
Vida Medved ŠKOFJA VASPRI NAS DOBITE
VSE

- za nakup nad 1.000,00 din 10%

- za nakup nad 500,00 din 5%

Popusti ne veljajo za cigarete in akcijsko prodajo.

AUTOCARROZZERIA
Autorizzata
BORIS KRMECZona Ind. Valle delle Noghere - (Muggia) Trieste
Tel. (040) 23 22 89SAMO KILOMETER OD MEJNEGA PRE-
HODA ŠKOFIJE NUDIMO KVALITETEN
SERVIS KAROSERIJE NA VSEH OSEB-
NIH VOZILIHNAROČILA PO TELEFONU.
UGODNE CENE
POOBlašČENI SERVISSVETOVNI
SLOVENSKI
KONGRES

Forma

GRAFIČNA PRIPRAVA

SIMONA VOVK

C. na Ostrožno 113
63000 Celje
☎ 063/34 222MALI OGLAS
ZASTONJ KUPON 15

MOJ NASLOV:

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite
na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripis-
som »Za male oglase« in svojim polnim naslovom.
Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrt-
nike ne objavljamo brezplačno.radio
MARŠMARIBORSKI RADIO ŠTUDENT
95.9 MH z UKV stereooddajamo 24 ur dnevno lasten program od 15. ure do 21.
ure ob vikendih od 15. ure do 24. ure in satelitske
programepripravljamo popoldanski glasbeno-informativni program
ter večerne glasbene in govorne termine

oglašujte na našem radiu!

Gospodsvetska cesta 87/b, 62000 Maribor tel & fax (062)
221-442, 20-179

NAROČILNICA NOVA DOBA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Nova doba na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov.
(število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

.....
podpis naročnika

HOROSKOP

od 19.
do 25. 6.

Oven 21. 3.-20. 4.

Napačno ocenjujete svoj položaj, zato se
utegne zgoditi, da boste čutili posledice.
Pripeljite že enkrat v miru začetno zadevo do
konca, potem pa premislite, kako boste
uresničili svoje načrte. Previdnost v prome-
tu. Srečne številke 4, 14, 18, 27.

Bik 21. 4.-20. 5.

Pred vami so zelo težavni dnevi. Dobro
pazite, da ne zaidete v brezizhoden položaj.
Izogibajte se vsakršnih dejavnosti, ki niso
nujno potrebne, ob koncu tedna pa bi se
bilo dobro izogniti tudi veselji družini.
Srečne številke 7, 10, 40, 43.

Dvojčka 21. 5.-21. 6.

V tem tednu bodo prevladovali prijetni
trenutki. Ker vam bo šlo vse zelo gladko od
rok, bi bilo pametno opraviti to, kar načr-
tujete že dalj časa. Posebno srečne bodo te
dni zlasti ženske, rojene v tem znamenju.
Srečne številke 5, 22, 23, 39.

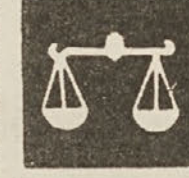
Rač 22. 6.-22. 7.

V mislih se še vedno ukvarjate z neko
ponudbo, ki se vam zdi zelo zapeljiva in
tudi sprejemljiva, vendar še kar razmišljaj-
te. Ne zavlačujte pa z neko drugo odločitvi-
jo. Pazite predvsem na svoje zdravstveno
počutje. Srečne številke 2, 22, 33, 38.

Lev 23. 7.-23. 8.

V domačem okolju ne bo šlo vse tako
gladko kot si želite. Obdržite vajeti v svojih
rokah in ne izgubite pregleda nad dogaja-
nji. Ob koncu tedna se vam ponuja nekaj
nenadejanega udobja. O ponudbi dobro
premisлите. Srečne številke 11, 19, 21, 34.

Devica 24. 8.-23. 9.

V prihodnjih dneh vam bodo osebne te-
žave povzročile marsikak glavobol, ampak
na vsem lepem boste našli zadovoljivo reši-
tev. Tudi uradne zadeve se razpletajo do-
bro. Ne poskušajte v vsem s svojo trmo
skozi zid. Srečne številke 1, 17, 30, 47.

Tehtnica 24. 9.-23. 10.

Zdaj pazite predvsem na denar. Ne raz-
metavajte ga in ne kupujte večjih reči. Pri-
hajajo namreč dnevi, ko ga boste še kako
potrebovali. Pazite na vsako izrečeno besed-
do, pretehtajte jo in nikogar ne izzivajte.
Srečne številke 3, 9, 13, 26.

Škorpion 24. 10.-22. 11.

V prihodnjem tednu bo v ospredju ljube-
zen in prijateljstvo. Možna je zaroka ali
poroka. Karkoli že bo, naj bo pretehtano in
ne prenačljeno. V službi bo nekaj težav,
med prijatelji vam vsi želijo najboljše. Sreč-
ne številke 4, 25, 35, 44.

Strelec 23. 11.-21. 12.

V službi počasi napredujete, zato se v lju-
bezni pojavljajo novi impulzi, ki jih boste
čutili predvsem ob koncu tedna. Previdni
bodite pri uporabi električnih aparatov.
Nekdo v soseščini vas bo zelo razočaral.
Srečne številke 8, 19, 28, 35.

Kozorog 22. 12.-20. 1.

V prihodnjih dneh vam ne bo ničesar
uspevalo. Vse bo nekako obtičalo na začet-
ku. Ne bodite zaradi tega preveč razočarani
in ne vrzite puške v koruzo. Partner vas bo
izvlekel iz zadrege, zato mu izkažite zahva-
lo. Srečne številke 5, 14, 28, 39.

Vodnar 21. 1.-19. 2.

Nepričakovano srečanje bo v vas sprožilo
čustveni nemir, ki vas bo precej vrgel iz
tira. V zadregi boste, ker se ne boste mogli
odločiti, kaj in kako narediti, ampak naj-
važnejše je, da čas dela pravzaprav za vas.
Srečne številke 6, 16, 25, 27.

Ribi 20. 2. 20. 3.

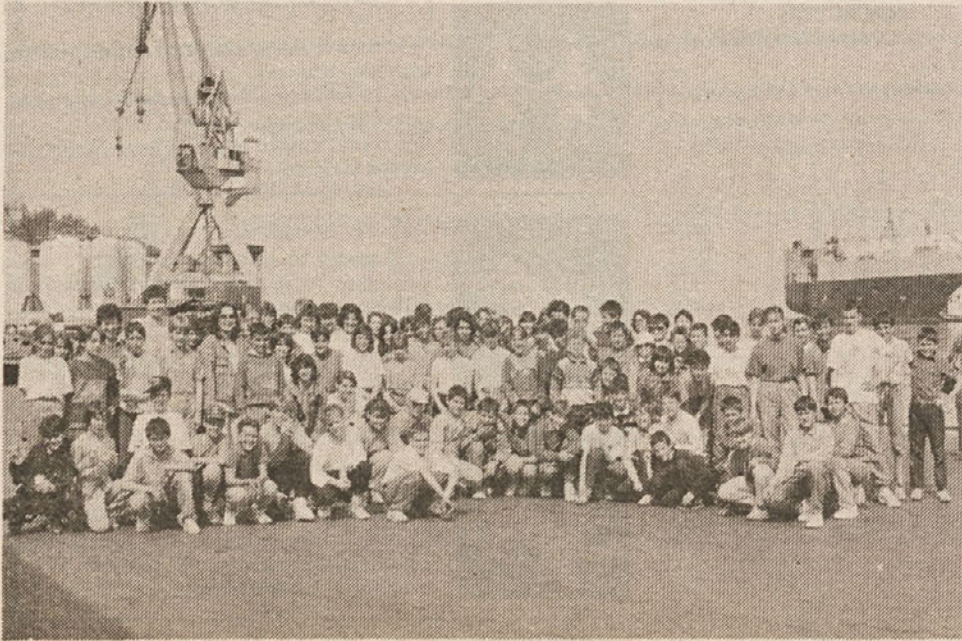
Zdaj boste spoznali svoje možnosti in
znali jih boste s pridom izrabiti. Veliko
lažje vam bo, če boste upoštevali nasvet
partnerja, ki je v odločilni zadevi bolj po-
učen od vas. V soboto se nič ne spreneva-
dajte. Srečne številke 9, 12, 23, 31.

FOTOREPORTAŽA

Petnajst tisoč slovenskih otrok

Koprška luka je najbolj obiskano podjetje v Sloveniji in zanimanje za ogled Luke iz leta v leto postaja vse večje. To podjetje na leto obišče okoli 15.000 učencev iz raznih slovenskih osnovnih šol.

V fotoreportaži objavljamo fotografije osnovnošolcev iz Celja, Ivanjkovcev (pri Ormožu), Ljubljane, Šentjerneja, Žalca in Kopra, ki smo jih posneli ob njihovem obisku edinega slovenskega okna v svet – Luke Koper.

zavarovalnica triglav

*NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA*

NOVO: ABC PODJETNIŠTVO

Za vaš uspešni korak v podjetništvo so poskrbeli strokovnjaki Ekonomskega inštituta Maribor. Prvi resnični strokovni priročnik vam svetuje, kako postati podjetnik in kako uspešno poslovati. Vse to dobite že za 250 dinarjev po prednaročniški ceni. Ekonomski inštitut Maribor, Razlagova 22, tel. (faks): 062 212-597.